

the
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding
(NEDERLANDSE EDITIE)

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**ONZE
ENERGIECRISIS
EN DE
OPLOSSING**

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

7e jaargang, No. 4

Wereldoplage: 2 778 721

April 1974

SPECIAAL NUMMER

Geen enkel vraagstuk sinds de explosie van de eerste atoombom heeft de wereld zo beziggehouden als de energiecrisis. Veertig jaar voordat deze de voorpagina's haalde, waarschuwde industriële studiegroepen reeds dat tegen 1970 een expanderende industriële wereld met een energietekort te maken zou krijgen. Hun voorspellingen werden door zowel overheid als publiek en industrie in de wind geslagen. Dit speciale nummer van De ECHTE WAARHEID voert ons terug naar het ware begin van de energiecrisis en geeft de hoofdpunten aan van het goede nieuws van de oplossing. Verder zijn er artikelen over de gevaren die West-Europa en de ontwikkelingslanden van de Derde Wereld bedreigen.

ARTIKELEN

Europa's suprème test	2
Energie en eten — de Derde Wereld tussen twee vuren	6
Olie en voedsel: wat komende tekorten kunnen inhouden	11
Engeland — weer aan de afgrond	15
Een wereldcrisis op komst?	18
Alternatieve energiebronnen	20
Het was niet zo in den beginne	24
Onze energiecrisis . . . en de ene ware oplossing	26
Een stad voelt de gevolgen van het energietekort	30

RUBRIEKEN

Persoonlijk	1
Wat u kunt doen	16
Wat onze lezers schrijven	32
Brandpunt	33

ONZE OMSLAGFOTO

De intensiteit van het felle zonlicht illustreert de paradox van de energiecrisis. Hoewel de aarde en haar bewoners dagelijks in overvloedige zonne-energie baden, is de mens slechts in staat geweest een oneindig kleine hoeveelheid van deze wonderbaarlijke energiebron te exploiteren.

Illustratie — Charles Buschmann

Hoe uw abonnement betaald werd

Uw reeds betaalde abonnement werd mogelijk gemaakt door de bijdragen van degenen die vrijwillig medewerkers geworden zijn in de ondersteuning van dit wereldomvattende werk. Ambassador College is als een afzonderlijke instelling verbonden aan de Worldwide Church of God, Pasadena, Californië, VS, en een gedeelte van de financiële behoeften van het werk wordt door die Kerk gedragen. De uitgevers hebben niets te koop en hoewel bijdragen dankbaar aanvaard worden, wordt het publiek nooit om financiële steun verzocht.

President-directeur en hoofdredacteur
Herbert W. Armstrong

Vice-voorzitter en adj.-hoofdredacteur
Garner Ted Armstrong

Algemeen redacteur: Herman L. Höh

Chef-redacteurs: David Jon Hill, Raymond F. McNair

Redacteur vormgeving: Arthur A. Ferdig

Kernredactie: William F. Dankenbring, Gene H. Hogberg, Paul W. Kröll

Redacteurs en medewerkers: Robert Boraker, Robert L. Kuhn, Jerry J. Gentry, Gerhard O. Marx, Patrick A. Parnell, Richard C. Peterson, Paul Royer, Richard H. Sedliacik, P. M. Traustein, Charles F. Vinson, Eugene M. Walter, William R. Whikehart

Correspondenten: Bonn: John Karlson; Brussel: Ray Kosanke; Genève: Colin Wilkins; Johannesburg: Robert Fahey; Londen: Roderick C. Meredith; Manila: Colin Adair; Mexico: Enrique Ruiz; Sydney: Dennis G. Luker; Vancouver: Dean Wilson; Washington D.C.: Dexter H. Faulkner

Documentatie en nieuwsdienst: Jeff Calkins, Chris L. Carpenter, Werner Jebens, Paul Knedel, David Price, Rodney Repp, Donald D. Schroeder, Marc Stahl, Keith Stump

Ontwerp en uitleg: Allen Merager, Ron Lepeska, Monte Wolverton

Fotoredacteur: David Conn; Fotografen: Ian Henderson, Mike Hendrickson, Alfred Hennig

Administrateur: Frank Brown

Directeur uitgeverij: C. Wayne Cole

Hoofd distributie: David Jon Hill

Nederlandse Editie

Redactiestaf: Roy McCarthy, Dick Gagel, Mathieu Janssen, Han Wilms, Iepke Klarenberg, Thea Clay, Jeannette van Pelt

Grafische verzorging: John Dunn, Tony Morrell

The PLAIN TRUTH wordt maandelijks (behalve de gecombineerde nummers van juni-juli en oktober-november) uitgegeven door Ambassador College Press, 300 W. Green St., Pasadena, Californië, VS; St. Albans, Engeland; en door Ambascosol Press Pty. Ltd., North Sydney, Australië. Duitse en Nederlandse edities worden uitgegeven te St. Albans, Engeland; Spaanse en Franse edities te Pasadena, Californië, VS. © 1974 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

IN VELE hoofdsteden word ik als een ambassadeur voor wereldvrede ontvangen. Ik kan staats- hoofden en regeringsleiders de verzekering geven dat wereldvrede niet alleen mogelijk is, maar dat het definitief zal komen, en nog wel in onze tijd. En dit niettegenstaande het feit dat het lijdende mensdom hier nog nooit van heeft kunnen genieten, hoewel regeringsleiders 6000 jaar lang hun uiterste best gedaan hebben deze vrede te bewerkstelligen.

Maar waarom heeft de wereld geen vrede gekend? Het is mijn opdracht deze vraag te beantwoorden. Voor elk gevolg moet een oorzaak zijn.

Ik wil hiermee zeggen dat onze samenleving nog nooit de weg gevonden of toegepast heeft, waardoor wereldvrede tot stand zou komen. Dat houdt tevens in dat het mensdom zesduizend jaar lang gefaald heeft achter de oorzaak te komen van de kolossale problemen waar de wereld met haar ongelukkige en lijdende mensheid onder gebukt gaat.

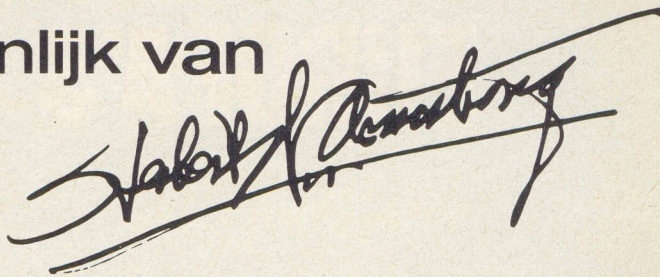
Ik herhaal: er bestaat noodzakelijkerwijze een oorzaak voor elk gevolg. Maar hoe kan een oorzaak met zo'n kolossaal effect de gehele mensheid 6000 jaar lang ontgaan zijn? Het antwoord wás er. Toch is de wetenschap er nooit achter gekomen. Men heeft het nooit op de scholen onderwezen. De kerken hebben het nooit gepredikt.

Toch is het antwoord voor deze mensen als de bril van de verstrooide professor. Toen hij hem kwijt was, zocht hij in alle hoeken en gaten van zijn huis zonder hem te vinden — totdat hij uiteindelijk in een spiegel keek en zag dat hij zijn bril op zijn voorhoofd geschoven had.

Ik heb geen hoogst ingewikkelde oplossing uitgedacht, te moeilijk om door andere mensen begrepen te worden. Ik ben alleen maar gewillig geweest om te zien en aan te nemen wat wetenschap, onderwijs en godsdienst óf over het hoofd gezien, óf nooit onderkend, óf genegeerd hebben.

Op een aantal diners in verscheidene hoofdsteden die aangezet werden door tussen de 50 en 100 prominente figuren, heb ik deze eenvoudige waarheid uiteengezet. Ik heb hun de weg naar wereldvrede getoond. Ik heb laten zien hoe deze weg, die op drie academies onderwe-

Persoonlijk van

WERELDVREDE IS MOGELIJK- EN ZAL KOMEN! ECHTER: WAAROM IN 6000 JAAR GEEN VREDE?

zen en in praktijk gebracht wordt, meer dan een kwarteeuw lang bewezen heeft inderdaad vrede, geluk en een overvloedig leven tot gevolg te hebben.

Deze diners, waarbij deze praktische, eenvoudige waarheid uiteengezet werd aan een groep topmensen van die betreffende landen — mensen met intellect en onderscheidingsvermogen — hebben nu geleid tot openbare lezingen voor duizenden mensen in een aantal hoofdsteden. Deze leiders willen dat hun volk deze eenvoudige maar toch zo uitermate belangrijke boodschap hoort.

Deze lezingen zijn in zoverre uniek dat zij de goedkeuring wegdragen van, en aanbevolen worden door de staats- hoofden van die landen. Zij zijn het directe gevolg van de ongewone gunst van keizers, koningen, presidenten, eerste ministers en andere leiders van een groot aantal landen, waarin ik mij verheugen mag. Momenteel worden voorbereidingen getroffen voor lezingen in Manila, Saigon en Addis Abeba. Later in dit jaar zullen er nog meer volgen.

Tijdens onze huidige reis naar Manila verbleef ik drie dagen in Tokio. De acht Japanse Kamerleden die ons 2 weken lang vergezelden tijdens hun officiële goodwillreis door het Midden-Oosten, boden mij een diner aan. Zij vertelden mij dat zij zichzelf als mijn „Japanse zonen” beschouwden. Ik voelde mij zeer geëerd.

Gedurende ons verblijf in Tokio kwam een van die enorme Japanse sumo-worstelaars mij op een middag in mijn hotelkamer bezoeken. In Japan staat hij bekend onder de naam Takamiyama. Hij is in feite een Amerikaans onderdaan, Jesse Kuhaulua. Hij komt van Hawaï en is de enige niet-Japanner die ooit sumo-kampioen geworden is.

Toen ik de deur opendeed kreeg ik de schok van mijn leven. Zijn hoofd raakte bijna de bovenkant van de deurpost (hij is 1,93 m), maar zijn gigantisch lichaam vulde vrijwel de gehele deuropening. Hij was eenvoudig kolossaal, met een reuzenlichaam van meer dan 170 kilo. Een van mijn Japanse vrienden was met hem meegekomen. Hij zat naast mij op een bank en zijn enorme lichaam nam de plaats van twee mensen in. Ik voelde mij als een pigmee naast hem. Wij praatten een uur of zo en hij vertelde mij veel interessante bijzonderheden over deze unieke Japanse sport.

Op een gegeven ogenblik spande hij zijn armspieren en vroeg mij die juist beneden de elleboog te voelen. Ik kon het bijna niet geloven — zij waren zo hard als staal! Toen ik zijn hand schudde — bij aankomst en weer bij het weggaan — ging mijn hand verloren in de zijne, en met zijn grote kracht had hij gemakkelijk mijn vingers kunnen breken als hij een beetje harder gedrukt had.

(Zie verder pagina 32)

EUROPA'S SUPRÈME TEST

DE EENHEID van West-Europa wordt op het ogenblik gewoon en te licht bevonden.

De banden die de uit negen landen bestaande Gemeenschap met elkaar verbinden, blijken niet opgewassen tegen de sterke middelpuntvliedende krachten van het nationale eigenbelang die de dunne draden van de eenheid dreigen te verbreken die in twee decennia van moeizame arbeid met zoveel zorg zijn geweven.

Ieder voor zich

Het begon met de Arabische olieboycot tegen Nederland, dat door de Arabieren als pro-Israël werd aangemerkt. Het werd prompt door zijn mede-gemeenschapsleden in de steek gelaten.

Ten overstaan van de Nederlandse positie werd lippendienst bewezen aan de solidariteit van de Gemeenschap — maar veel meer ook niet. Het duurde niet lang of Frankrijk, Engeland en West-Duitsland gingen als nationale regeringen aan de slag om hun privé-handeltjes af te sluiten.

Niet geheel onverwacht gingen de Fransen als eersten aan het werk. Tengevolge van hun gunstige relaties met de Arabische wereld waren zij aanvankelijk het minst door de olieboycot getroffen. Maar zij begonnen zich steeds meer zorgen te maken over het snelle oplopen van de olieprijzen en over de uitwerking daarvan op de Franse betalingsbalans.

Franse functionarissen repten zich naar Saoedi-Arabië, hun aktentassen uitpuilend van aanbiedingen. Het resultaat was een grootscheepse ruil van olie tegen wapens, tot op heden evenwel niet geheel beklonken, waardoor de toekomstige aanvoer van olie voor de Franse industrie werd veilig gesteld. In ruil voor 900 miljoen ton olie, te leveren over een tijdsspanne van 20 jaar, zal Saoedi-Arabië als tegenprestatie Mirage straaljagers, AMX-tanks en talrijke andere wapens ontvangen.

Nu heeft Frankrijk zijn olie — dat denkt het tenminste. Maar, zoals een waarnemer opmerkte, „de hele opzet van de overeenkomst is belachelijk”. Zij gaat er helemaal van uit dat de toestanden in het Midden-Oosten dermate stabiel zullen zijn dat de olie twee decennia lang als honing naar Frankrijk zal vloeien — zonder onderbrekingen door oorlogen, het omverwerpen van regeringen of wijzigingen in politieke bondgenootschappen

Zal de EEG de politieke napsleep van de energiecrisis ongeschonden te boven komen? Dat is de grote vraag nu de landen van West-Europa elkaar verdringen om bilaterale overeenkomsten te sluiten voor de toevoer van het kostbare goedje dat olie heet.

door Gene H. Hogberg

of -gevoelens. Zelfs de wapens die bij de ruil werden aangeboden, zouden hun eigen ironische rol kunnen gaan spelen in onfortuinlijke toekomstige ontwikkelingen.

De een na de ander

Maar er gebeurde ook nog iets anders, en wel met Europa. Niemand karakteriseerde het korter en bondiger dan Walter Laqueur van het Instituut voor eigentijdse geschiedenis in Londen. Hij schreef: „Opnieuw is er een nagel geslagen in de doodkist van de Europese eenheid. Engeland en andere Europese landen voelen zich nu aangemoedigd naar soortgelijke handeltjes uit te zien.”

En of ze dat hebben.

De Britten, niet traag het Franse voorbeeld te volgen, maakten hun eigen pelgrimstocht naar Saoedi-Arabië en sleepten een contract voor dertig miljoen ton olie per jaar voor de komende tien jaren in de wacht — ook nu weer in ruil voor wapens en machinerieën. Akkoorden van soortgelijke aard werden gesloten met Koeweit, Aboe Dhabi en Katar.

Met het voornemen de grootste zaak van alle te doen, begaf de Britse minister van Financiën Anthony Barber zich op weg voor een bezoek aan de sjah van Iran, en wel voor een aanbieding van Brits staal, cement, rubber, papier en Britse vezelprodukten, plus alle andere zaken die de Iraniërs mochten wensen voor hun olie. In een afzonderlijke transactie sloot de British Aircraft Corporation een overeenkomst voor een deel van die „andere zaken” — voor een kleine 400 miljoen gulden aan luchtverdedigings- en luchtafweertuigbouw, waaronder geleide raketten, voor de Iraanse strijdkrachten.

Nagel nummer twee werd in de doodkist van de Europese eenheid

gehamerd. En het zou niet lang duren of een derde kwam erbij.

West-Duitsland bleek van mening dat het zich niet kon permitteren alle activiteiten aan zijn „partners” over te laten. Agenten van Bonn arrangerden de verkoop van Leopard-tanks aan de Iraanse regering, en daarenboven een complete olieraffinerij. Naar verluidt heeft de Duitse regering groepen onderhandelaars naar diverse Arabische staten gezonden, hoewel Bonn er om voor de hand liggende historische redenen de voorkeur aan geeft aan iedereen die rechtstreeks betrokken is bij het Arabisch-Israëliësch geschil slechts niet-militaire, industriële goederen te verkopen. (Het islamitische, maar niet-arabische Iran valt daar buiten.)

Wat zijn nu de gevolgen van al deze manoeuvres voor Europa zelf? C.L. Sulzberger omschreef het in de *New York Times* als volgt: „Zo zijn dus drie belhamels van de Europese Gemeenschapskudde op hun eigen houtje aan de gang gegaan, met voorbijzien van de gemeenschappelijke verplichtingen... Het gevolg is dat de Gemeenschap tot op haar grondvesten schudde”.

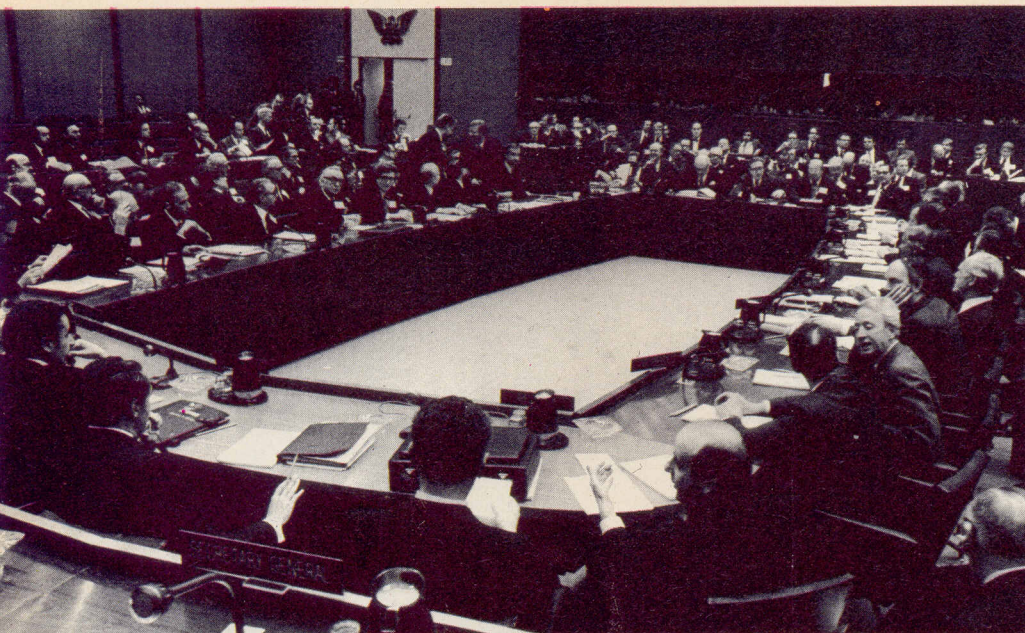
Een nieuwe klap

Maar het bovenstaande is op geen stukken na het gehele verhaal. De tweede klap viel even later toen Frankrijk opeens besloot de frank te laten zweven, zonder overleg met, of waarschuwing aan haar partners — met uitzondering van West-Duitsland.

Deze daad betekende een zware politieke en psychologische slag. Het Franse optreden wees er immers duidelijk op dat Frankrijk, of welk ander land van de Gemeenschap ook, het recht heeft zijn valuta in een betere concurrentiepositie te manoeuvreren om daarmee de verhoogde olieprijzen op te vangen.

De eenzijdige Franse beslissing was des te ernstiger uit een tweede gezichtspunt.

Zowel de Britten als de Italianen hebben hun valuta's reeds lange tijd laten zweven. Voor deze beide „zieke mannen van Europa” was een dergelijke politiek — een teken van economische zwakheid — niets nieuws of onverwachts. De Fransen daarentegen hebben de wereld — en in het bijzonder hun medeleden van de Gemeenschap — onophoudelijk voorgehouden hoe belangrijk het wel

was om vaste wisselkoersen aan te houden. Het woord „zweven” was volstrekt taboe. Bovendien zijn het altijd de Fransen geweest die met kracht de uiteindelijke totstandkoming van een Europese monetaire eenheid hebben gepropageerd.

Zo heeft dan de abrupte Franse afstand van wat als hun fundamentele Europese en monetaire principes werd beschouwd, weer eens aangevoeld dat het beginsel van het nationale eigenbelang nog steeds van allesoverheersende betekenis is, en dat elk land zijn eigen boontjes gaat doppen wanneer zich achter de horizon economische onweerswolken beginnen op te stapelen.

Britten en Duitsers kwaad

De Fransen zetten hun nieuwe onafhankelijke koers met kracht voort op de energieconferentie van de dertien grootste olie-importerende landen die in februari te Washington werd gehouden. De conferentie werd gekenmerkt door een ernstige politieke impasse tussen Frankrijk en de Acht. Alleen de Franse minister van Buitenlandse Zaken Michel Jobert weigerde zich op te stellen achter het grootste deel van het slotcommuniqué van de conferentie.

Alles bijeengenomen zou de Franse handelwijze voor de toekomst van de Gemeenschap wel eens ingrijpende gevolgen kunnen hebben.

Het is uiterst onwaarschijnlijk dat men Frankrijk zal toestaan goede sier te maken, terwijl de rest van Europa doorgaat goedkopere Franse goederen te kopen en tot in lengte van dagen

de gemeenschappelijke landbouwpolitiek te steunen. Het gaat hier om een omvangrijk steunprogramma om de landbouwrijzen op peil te houden, dat voornamelijk de nog steeds aanzienlijke Franse agrarische sector ten voordeel strekt.

De Britten — geconfronteerd met een tekort op de betalingsbalans van 1973 van meer dan 13 miljard gulden, die voor 1974 wordt verwacht 22 miljard gulden te bedragen, waarin dan de nieuwe olieprijs en de gevolgen van hun binnenlandse moeilijkheden zijn verdisconteerd — kunnen het zich bepaald niet permitteren hiermee akkoord te gaan zonder een enkele kik te geven. Het is bekend dat vele Britten onwelwillend staan tegenover de Gemeenschap waarvan zij met tegenzin lid werden. Zij omhelsden de EEG-leer in de eerste plaats omdat er in de wereld nauwelijks een alternatief was voor het steeds zwakker wordend Groot-Brittannië. Daar komt bij dat de Gemeenschap een mogelijkheid bood om meer geld (hoofdzakelijk Duitse merken) te incasseren voor de herontwikkeling van economisch achterop geraakte Britse industriële gebieden, dan de Britten zouden moeten ophoesten om de Franse *paysan* achter de ploeg te houden. Maar zoals elke Britse huisvrouw u kan vertellen, hebben de verwachte voordelen van het EEG-lidmaatschap niet in de prijzen van het levensmiddelenpakket doorgevoerd.

Toch zijn het niet de Britten maar de Duitsers die de troefkaart voor de

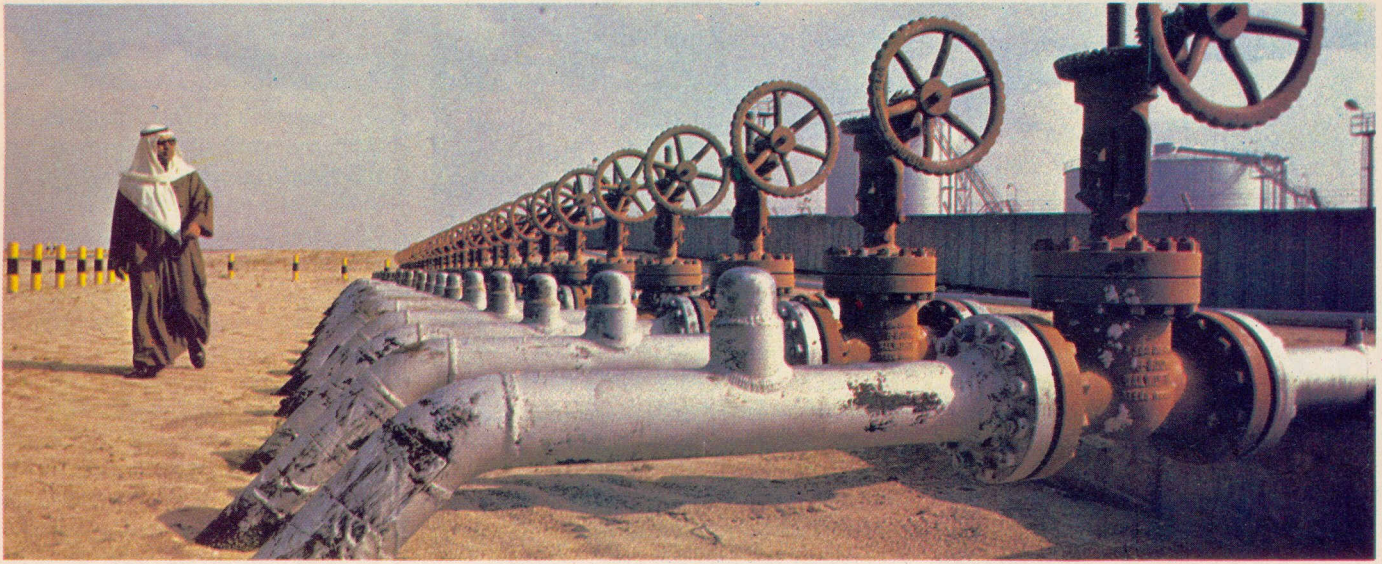
toekomst van de Gemeenschap in handen hebben.

Meer dan wie ook hebben de Duitsers zich geërgerd aan het laten zweven van de Franse frank, wat zij zien als niets anders dan een slimme zet van Parijs om de last van de verhoogde olieprijs op andere Europese schouders af te wentelen. De Fransen zien dat natuurlijk anders.

Zelfs vóór de oliesituatie wond Bonn zich steeds meer op over het feit dat het als niet meer dan een „melkkoe” voor de agrarische en regionale ontwikkelingsfondsen werd gebruikt, terwijl het al die tijd de grootste bijdrage leverde in de compensatiegelden voor de instandhouding van Amerikaanse strijdkrachten in Europa. Dat het nu ook nog voor een groot deel van de Franse olierekening zou moeten opdraaien, leek ondenkbaar.

Mocht Bonn besluiten het Franse voorbeeld te volgen door de mark eveneens te laten zweven en door in Brussel een blokkerende positie in te nemen (hetgeen gedurende een groot gedeelte van de tijd onder de Gaulle de Franse politiek was), dan zou de Gemeenschap eerst recht in ernstige moeilijkheden komen.

De Parijse correspondent van de *Los Angeles Times*, Don Cook, vat de huidige situatie waarin de Gemeenschap zich bevindt als volgt samen: „Europa, dat bij het opvangen van de situatie helaas onmachtig is gebleken om met één politieke stem te spreken, wordt nu bovendien geconfronteerd met een uiterst verwarrende periode van economische verdeeld-

EUROPA VERDEELD DOOR OLIE —

De energieconferentie van februari te Washington onderstreepte nogmaals de impasse tussen Frankrijk en de Acht aangaande het oplossen van gemeenschappelijke energieproblemen. Frankrijk, Engeland, West-Duitsland en Italië hebben elk afzonderlijke oliecontracten met landen in het Midden-Oosten afgesloten.

heid. In elke hoofdstad van de EEG-lidstaten ziet men zich gepresenteerd met een sombere collectie van ernstige moeilijkheden. Daarbij komt een vrijwel algehele ineenstorting van de wil of van het leiderschap om samen op te trekken in Brussel, in plaats van afzonderlijk in de diverse hoofdsteden te hangen."

Geplande eenheid faalt

Het is duidelijk dat de zorgvuldig geplande, stap voor stap en door middel van termijnen te verwezenlijken Europese eenheid volslagen vast is gelopen. Zelfs wanneer de Fransen mochten besluiten de waarde van hun valuta opnieuw te fixeren („over een maand of zes", zeiden ze), dan nog heeft het doel van de monetaire eenheid en van de uiteindelijke schepping van een valuta voor de gehele Gemeenschap vrijwel onherstelbare schade opgelopen.

Daar komt bij dat de wereld buiten de Gemeenschap zo angstwekkend op losse schreeven staat. Zal er een wereldrecessie komen? Een depressie? Een „defensieve" handelsoorlog tussen de industriële machten van de

wereld om de toevoer van onmisbare energie en grondstoffen veilig te stellen? Wat zullen de olieproducerende staten doen met hun snel toenemende rijkdommen?

Afhankelijk als zij zijn van buitenlandse energiebronnen, dreigen de Europeanen nog in veel sterkere mate dan de Verenigde Staten en de Sowjet-Unie de gevolgen te zullen ondervinden van de internationale economische krachtsverhoudingen.

Alsof dat nog niet genoeg is, zijn gevoelens van antipathie, verdachtmakingen en beschuldigingen binnen de Gemeenschap zelf op het ogenblik eerder regel dan uitzondering. Het schijnt dat elke natie Europa naar haar evenbeeld wenst te scheppen. De Westduitse minister van Buitenlandse Zaken Walter Scheel merkte op: „Het doel [een 'Europese unie' in het jaar 1980] zal nimmer worden bereikt als elk van de belanghebbende partijen blijft zeggen: 'L'Europe, c'est moi'."

Wat een verschil maakt de prijs van olie! Hoe zwak is de economische lijn gebleken die de weergalozen na oorlogse welvaart van West-Europa aaneen heeft gekit! Hoe dicht onder de oppervlakte hebben al die tijd nationale gevoelens en belangen gelegen, in plaats van de ideologie van de eenheid!

Wanneer „de Tien" zullen komen

Ten lange leste zal evenwel de tijd aanbreken waarop de West-Europeanen tot het inzicht zullen komen waarheen de weg van het nationale eigenbelang hen voert. Wanneer zij

op het punt staan alles te verliezen wat zij in jaren van samenwerking én compromissen tot stand hebben gebracht, zal er een roep uitgaan naar de een of andere persoon of de een of andere macht om te hulp te komen.

Het zal op die dag in de niet te ververwijderde toekomst zijn dat tien nationale leiders, in een tijd van voorspelde grote internationale spanningen, afstand zullen doen van hun soevereine rechten en „hun kracht en macht" (Openbaring 17:13) zullen overgeven aan één individu.

Deze man zal bliksemsnelle besluiten nemen die enorme consequenties zullen hebben voor de gehele wereld (lees de daarop volgende verzen). Hij zal geen onbeduidende figuur zijn die een positie van beperkte autoriteit bekleedt zoals met de huidige Europese leiders het geval is. Dat staat wel vast.

De huidige crisis van het Westeuropese leiderschap werd, zij het misschien ietwat overdreven terwille van zijn betoging, door de eigentijdse historicus Laqueur aanschouwelijk uitgedrukt: „Zij komt kort gezegd neer op het feit dat terwijl Europa zijn uur van de waarheid nadert, de voornaamste landen ervan worden geregeerd door een groep mannen van geringe statuur, die... volkomen onbekwaam zijn tot snel en stoutmoedig handelen en een taak van historische betekenis op zich te nemen... Europa is zonder leider".

U kunt uitzien naar een verbazingwekkende verandering in Europa die vlak over de einder ligt. □

De drastisch verhoogde olie-prijzen komen vooral in de ontwikkelingslanden hard aan. Recente voedseltekorten en duurdere olie zijn er de oorzaak van dat de Derde Wereld een harde dobber zal hebben een wereldwijde hongersnood af te wenden.

door Paul Knedel

DE WERELDBANK heeft een geheim rapport opgesteld over de oliebehoeften van 39 ontwikkelingslanden. De implicaties van het door de Wereldbank ingestelde onderzoek zijn zo ernstig dat de publikatie ervan (voorlopig) is uitgesteld uit vrees dat dit paniek onder de minder bedeelde landen zou zaaien.

Een hooggeplaatste Amerikaanse

regeringsfunctionaris heeft het gewaagd om in lekentaal de crisis in de landen van de Derde Wereld te beschrijven. „In de Verenigde Staten betekent het dat we de bus moeten nemen in plaats van de auto”, zei hij. „In Japan en Europa zou het een recessie kunnen betekenen. In Azië, Afrika en Latijns-Amerika betekent het een ramp.”

India

India is een voorbeeld van wat er zou kunnen gebeuren. Dit subcontinent heeft een moeizame strijd van vele jaren achter zich om in eigen behoeften te kunnen voorzien en het lot van de 575 miljoen tellende bevolking te verbeteren. Op sommige gebieden is er vooruitgang geboekt — voornamelijk op dat der voedselproductie. Door de introductie van nieuwe graanrassen die een grote

opbrengst geven werd India in staat gesteld de invoer van graan een tijdlang op te schorten. Maar de hoge opbrengst van de revolutionaire nieuwe rijst- en tarwerassen is geheel afhankelijk van enorme hoeveelheden kunstmest, herbicides en andere chemische bestrijdingsmiddelen.

India staat nu tegenover een tweevoudig probleem. Ten eerste zijn de kosten van deze meststoffen en bestrijdingsmiddelen — bijna allemaal producten gewonnen uit aardolie of aardgas — verveelvoudigd. India heeft te weinig deviezenreserves om de hoge kosten op te vangen.

Ten tweede heerst er als gevolg van de oliecrisis een ernstig tekort aan kunstmest in de wereld. Japan heeft b.v. de uitvoer van kunstmest met 30% verminderd. Deze besnoeiing zal in vele Aziatische landen zijn terugslag hebben. Japan moet uiteraard

ENERGIE EN

olie uit het Midden-Oosten importeren als ruwe grondstof voor de kunstmest. Japan vindt dat het op de export van petroleumproducten moet besnoeien — in dit geval kunstmest — ten einde genoeg olie voor binnenlands gebruik te hebben.

Het gevolg van dit voornamelijk door olie teweeggebrachte probleem is volgens de Indiase minister van Landbouw Rakhuddin Ali Ahmed dat zijn land dit jaar ongeveer 600 000 ton kunstmest tekort zou kunnen komen.

Prijsverhogingen, hier en daar verspreide voedseltekorten en inflatie die met 24 procent toeneemt waren er begin 1974 oorzaak van dat in sommige gebieden van India opstanden uitbraken. Deze zouden wel eens voorboden kunnen zijn van ernstiger ongeregelheden als de gevolgen van de oliecrisis zich meer doen gelden in India.

India staat niet alleen

De problemen van India zijn een schoolvoorbeeld van de moeilijkheden waarmee de Derde Wereld — het deel van de mensheid dat twee derde van de wereldbevolking omvat — geconfronteerd wordt.

Het is en blijft een feit dat er meer dan 80 landen zijn die er financieel zwakker voor staan. Hun hoop op een betere toekomst staat of valt met de beschikbaarheid van olie en kunstmest.

Bangla Desj, ten oosten van India, vertoont alle tekenen dat het zich in een uitzichtloze staat van schrijnende armoede bevindt. De onafhankelijkheid van Pakistan die in 1971 met grote offers behaald werd, heeft veel beloften onvervuld gelaten. Met abnormale weersomstandigheden die een voortdurende bedreiging vormen (in 1972 werden 500 000 mensen door

een vloedgold gedood), schijnt het leven van een boer in Bangla Desj eenvoudig uit de ene catastrofe na de andere te bestaan.

Daarbij komt nu nog het gebrek aan olie en kunstmest. Regeringsexperts in Dacca hebben tot nu toe geen oplossing kunnen vinden voor het vraagstuk hoe ze de export kunnen vergroten om de rekening voor de geïmporteerde olie te betalen. Moeten ze de prijs van hun exportproducten verhogen? Zo'n maatregel moet van alle kanten terdege bekeken worden, aangezien de voornaamste afnemers van Bangla Desj in de geïndustrialiseerde wereld mogelijkwijs niet in staat zijn zo'n prijsverhoging te betalen en naar vervangingsmiddelen gaan uitzien. Evenals Bangla Desj moeten deze landen op de een of andere wijze aan de gestegen olieprijs het hoofd bieden.

ETEN

DE DERDE WERELD TUSSEN TWEË VUREN

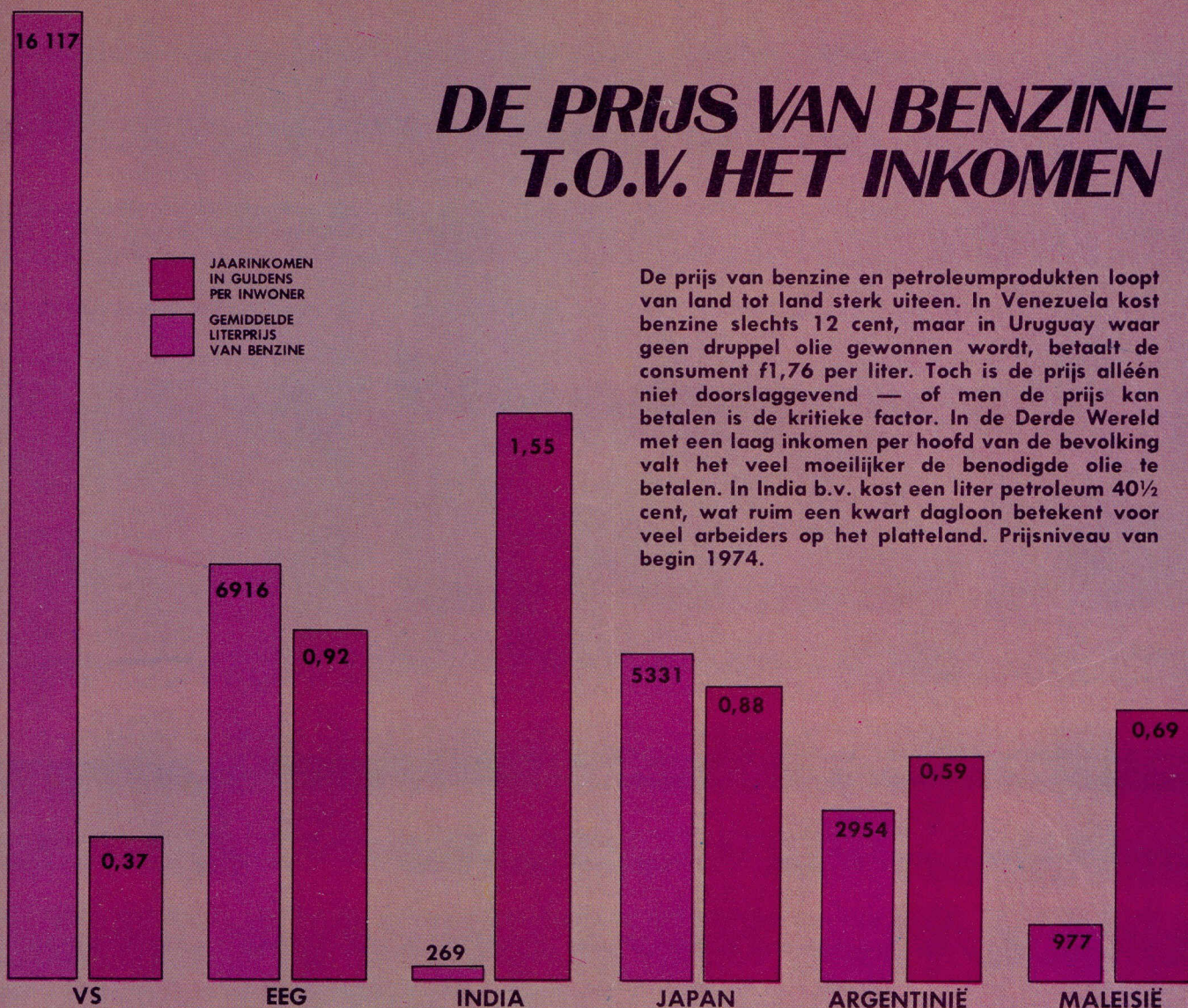

OLIE EN LANDBOUW —
 Landbouwers in de Derde
 Wereld zullen het hoofd
 moeten bieden aan
 astronomische prijsstijgingen
 voor dieselolie en
 bestrijdingsmiddelen. Indien
 de ontwikkelingslanden niet
 meer kunnen beschikken
 over olie en petro-chemische
 produkten, zou hun
 landbouw onherstelbare
 schade lijden. Rechts:
 Moderne aanpak van de
 rijsttoogst op Luzon in de
 Filippijnen. Links onder:
 Bespuiting van citrusoogst
 met insecticiden op
 Mindanao, de Filippijnen.
 Rechts onder: Een jonge
 landbouwer in India wordt
 onderwezen in het gebruik
 van een moderne
 irrigatiepomp.

Boven en links onder:
 Ted Spiegel — Black Star
 Rechts onder: Ernst Herb — Plain Truth

DE PRIJS VAN BENZINE T.O.V. HET INKOMEN

De prijs van benzine en petroleumproducten loopt van land tot land sterk uiteen. In Venezuela kost benzine slechts 12 cent, maar in Uruguay waar geen druppel olie gewonnen wordt, betaalt de consument f1,76 per liter. Toch is de prijs alléén niet doorslaggevend — of men de prijs kan betalen is de kritieke factor. In de Derde Wereld met een laag inkomen per hoofd van de bevolking valt het veel moeilijker de benodigde olie te betalen. In India b.v. kost een liter petroleum 40½ cent, wat ruim een kwart dagloon betekent voor veel arbeiders op het platteland. Prijsniveau van begin 1974.

Grafiek door Ron Lepeska

De economie van Pakistan is ook in grote mate van olie afhankelijk. De economische plannenmakers van Pakistan spreken in sombere bewoordingen over de ernstige terugslag die de verhoogde olieprijs op de economie van hun land heeft. De mogelijkheid van economische recessie in geïndustrialiseerde landen die Pakistan hulp verlenen, heeft ongerustheid gewekt. De jaarlijkse rekening die Pakistan voor geïmporteerde ruwe olie en petroleumproducten moet betalen is van \$60 miljoen tot ongeveer \$350 miljoen omhooggeschoten, wat neerkomt op een derde van de totale Pakistaanse export.

Overall ter wereld valt hetzelfde refrein te horen. Economische plannenmakers in de zwarte republieken van Oost-Afrika zijn net zo bezorgd en staan even perplex als hun tegenhangers in Azië. Ze vragen zich ook

af hoe ze de oliesituatie m.b.t. hun land moeten aanpakken.

Soms neemt de situatie een nog meer complexe vorm aan. Oeganda krijgt het b.v. van twee kanten te verduren. De verhoogde olieprijs dreigen al de deviezen die Oeganda verdient op te slokken. Deze inkomsten zijn verminderd door een achteruitgang van het aantal toeristen dat Oeganda bezoekt, een achteruitgang die zich vooral kenbaar begon te maken na de uitwijzing van Aziaten een paar jaar geleden. Verhoogde luchtvaarttarieven hebben eveneens een nadelige invloed op de bloeiende „safari”-business van Oeganda.

Weerslag op de wereldvoedselvoorraad

Het ernstigste effect zal de oliecrisis hebben op het vermogen van de arme

landen hun toenemende bevolking te voeden.

Tegenwoordig waarschuwen regeringsleiders, geleerden en landbouwexperts dat de dreiging van wijdverspreide hongersnood momenteel groter is dan in vele jaren het geval is geweest. Wereldgraanreserves zijn tot op het laagste punt sinds 20 jaar gedaald, terwijl de bevolkingsexplosie zich in vele landen voortzet.

Wat de situatie nog gecompliceerder maakt is het feit dat tijdens de afgelopen tien à twintig jaar, veel landen te afhankelijk van de Verenigde Staten zijn geworden wat hun voedselvoorziening betreft.

Het gevaar van deze te grote afhankelijkheid van één graanschuur kwam tijdens de jaren zestig aan het licht toen de Verenigde Staten een groot gedeelte van hun tarwevoorraad naar India stuurden. Amerikaans

graan voorkwam een hongersnood waardoor tegen de 50 miljoen mensen hadden kunnen sterven! Volgens dr. Addeke Boerma, hoofd van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties: „Toen er in 1965 een slechte oogst in India was, hielpen de Verenigde Staten en Canada dit land uit de brand. Maar nú is de vraag: wat zou er gebeuren als India nog eens een slechte oogst zou hebben? Of Indonesië? Daarom sla ik alarm. Kunnen we in deze moderne wereld werkelijk hongersnood toestaan, waardoor er misschien miljoenen mensen sterven en niemand in staat is hulp te bieden?”

Het is een feit dat de Verenigde Staten en Canada niet langer in staat zijn de wereld aan miljoenen tonnen graan uit hun overschotten te helpen. Enorm grote verkopen van tarwe en andere granen aan Rusland en andere landen hebben voor het eerst sinds 25 jaar ertoe bijgedragen dat de Amerikaanse regering geen graan meer te verkopen heeft! De eens zo overvloedige Amerikaanse voorraden aan tarwe, mais en andere granen zijn nu verdwenen.

Naarmate de gevolgen van het energietekort volledig in onze maatschappij doorwerken, wordt de noodzaak van gunstig weer voor de graanoogst van 1974 kritieker dan ooit. Zowel de rijke als de arme landen zijn nu voor hun voedsel afhankelijk van het goede weer van één enkel jaar. Technologie kan evenwel geen goed weer produceren, en dat feit veroorzaakt verscheidene functionarissen meer zorgen dan ze willen toegeven.

De Verenigde Staten zijn met verontrustende regelmaat ongeveer iedere 19 à 20 jaar door droogte bezocht geweest. Als deze tendens aanhoudt, is Amerika nu ongeveer aan de volgende droogteperiode toe.

Dr. Irving Krick, een vooraanstaand meteoroloog, voorspelt voor de jaren zeventig een droogte die z'n hoogtepunt tussen 1975 en 1978 zal bereiken. Hij en zijn medewerkers waren in staat het weer tijdens de invasie in Normandië te voorspellen, naar aanleiding waarvan hij door de regeringen van de VS en Frankrijk onderscheiden werd. Dr. Krick is van mening dat de condities die aanleiding gaven tot de stofstormen van de jaren dertig terug zouden kunnen keren en

deze keer zelfs zover als de Canadese grens zouden kunnen voorkomen.

Als de Verenigde Staten twee of drie slechte oogstjaren zouden hebben, zouden vele landen, speciaal de arme, met een ramp van weergalozes afmetingen geconfronteerd worden.

Ten einde de omvang van zo'n gebeurtenis te kunnen bepalen, hoeft men alleen maar te kijken naar de ongelooflijk grote Amerikaanse export van landbouwprodukten die dit jaar wordt verwacht. De Verenigde Staten exporteren nu:

- drie kwart van alle tarwe die er verbouwd wordt,
- twee derde van hun rijstooft,
- de helft van hun sojabonen,
- een kwart van hun voedergranen.

Van alle voedingsprodukten die vorig jaar op de wereldmarkt werden omgezet, was 89 procent van de sojabonen, bijna driekwart van alle mais en meer dan de helft van alle tarwe en meel uit de VS afkomstig.

De import van Amerikaans voedsel door onderontwikkelde landen is snel toegenomen. Azië wordt momenteel de grootste afzonderlijke markt, terwijl Latijns-Amerika en Afrika hun aankopen meer dan verdubbeld hebben. Zonder twijfel is Amerika met Canada de grootste voedselproducent die de wereld ooit gezien heeft.

Gezien de hoge prijzen voor olie en kunstmest, doemt de volgende belangrijke vraag op: hoeveel geld hebben naties in de Derde Wereld beschikbaar om de voedselimport uit de Verenigde Staten, Canada en Australië te bekostigen?

We dienen ons tevens rekenschap te geven van het volgende. Een groot aantal ontwikkelingslanden zit vast aan de met de „groene revolutie” in verband staande landbouwmethoden. Extra-produktieve „wondergranen”, hoewel gevoeliger voor ziektes, hebben de over het algemeen sterkere inheemse variëteiten met lagere opbrengst in vele delen van de wereld verdrongen. Het succes van de groene revolutie — zoals dit wordt afgemeten met grote oogsten — is volledig afhankelijk van een voortdurend gebruik van afgestemde hoeveelheden kunstmest en bestrijdingsmiddelen tegen planteziekten en plagen van insecten. Nog eens, het probleem rond de olie zal een opmerkelijke uitwerking op de landbouw van de Derde Wereld hebben. (Als u meer over dit onderwerp wilt weten, schrijf dan als

u de Engelse taal machtig bent om ons gratis boekje *Famine . . . Can We Survive?*)

Heeft de Derde Wereld een toekomst?

Het is daarom te begrijpen dat een toenemend aantal waarnemers een ware ramp voor de bevolking van de Derde Wereld voorspelt. Mislukte inheemse oogsten, gebrek aan kunstmest, tekort aan brandstof voor landbouwmachines en sterk verminderde rijst- en graanimport — en dit terwijl de bevolking blijft toenemen — kan de combinatie van factoren blijken te zijn die de ontwikkelingslanden over het randje zal duwen en twintig jaar van economische ontwikkeling in de Derde Wereld tot staan zal brengen. Het commentaar van de Britse auteur-staatsman C.P. Snow dat „miljoenen mensen in de arme landen voor onze ogen zullen verhongeren” zou spoedig bewaarheid kunnen worden.

Mensen die het goed menen spannen zich in de wereld vrede te brengen, en mensen die het even goed menen spannen zich in de armen en hongerigen te helpen. Maar voor een afdoende aanpak zijn de problemen de mensheid eenvoudig boven het hoofd gegroeid.

Naarmate de tijd voortschrijdt en de energie- en voedselcrises meer acuut worden, zullen de mensen overal ter wereld de ontplooiing van een voorspelling beginnen te zien die bijna tweeduizend jaar geleden gedaan werd — een voorspelling die pas nu echt duidelijk wordt voor degenen die ogen hebben de belangrijkheid ervan te zien. Toen Hij door zijn leerlingen of discipelen gevraagd werd wat enkele van de voornaamste tekenen zouden zijn die zouden voorafgaan aan zijn wederkomst om op de aarde zijn heerschappij op te richten — de heerschappij die de onoplosbare problemen van de mensheid zal oplossen — antwoordde Jezus: „Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk; en er zullen nu hier, dan daar hongersnoden en aardbevingen zijn. Doch dat alles is het begin der weeën” (Matth. 24:7-8, *N. Vert.*).

Gelukkig zal er na de barenswéeën van de komende nieuwe wereld overvloedige welvaart zijn, een tijd waarin de ploeger zich aansluit bij de maaier (Amos 9:13). □

olie & voedsel

WAT KOMENDE
TEKORTEN
KUNNEN
INHouden

Dexter Faulkner — Plain Truth

Hoe zullen de ontwikkelingslanden de sterk gestegen olieprijs kunnen betalen? In hoe ernstige mate is dit van invloed op de voedselproductie in de Derde Wereld? En wat te denken van de politieke stabiliteit van de minst ontwikkelde landen?

John W. Sewell (rechts), vice-voorzitter van de Overseas Development Council, en James W. Howe, een lid van de Council, geven op deze en andere vragen hun ter zake kundige mening weer. Een voornaam doel van de ODC is het grote publiek de dringende noodzaak van de ontwikkeling der gehele wereld voor te houden. Bovengenoemde experts werden in het hoofdkantoor van de ODC in Washington geïnterviewd door Dexter Faulkner, onze correspondent aldaar.

VRAAG — PLAIN TRUTH: Wat ziet u naar alle waarschijnlijkheid gebeuren als gevolg van de opmerkelijke stijging van de olieprijs?

ANTWOORD — HOWE: Er is door de stijgende olieprijs sprake van twee afzonderlijke uitwerkingen. Ten eerste is er de uitwerking op de economie van de rijke landen. Het gevaar bestaat dat de gestegen prijzen van olie recessies zullen veroorzaken. Het is echter duidelijk dat de landen die er het zwaarst door getroffen zullen worden, de arme landen zullen zijn.

V. Wat is de financiële uitwerking die dit waarschijnlijk op de ontwikkelingslanden zal hebben?

HOWE: Laten we eerst de kwestie van de directe prijsstijgingen bezien. Volgens onze berekeningen zullen de kosten van de olie-importerende ontwikkelingslanden in 1974, als ze op dezelfde schaal als in 1973 blijven doorgaan met het invoeren van olie, tot bijna 15 miljard dollar oplopen. Aangezien de kosten in 1973 ergens tussen de 5 en 6 miljard dollar lagen, vertegenwoordigt dit voor deze landen een toename van tussen de 9 en 10 miljard dollar.

Ten tweede, als er in de rijke landen een recessie is, zal dat zeer ongunstige gevolgen voor de arme landen hebben. In de economie geldt het truïsme dat

„Het is niet zo moeilijk in de minst ontwikkelde landen een ramp van wereldwijde omvang te voorspellen als er in de naaste toekomst niet iets gedaan wordt om de kans op het vóórkomen ervan te minimaliseren.“

„... we kunnen veilig stellen dat de landen die 't ergst getroffen worden, de arme landen zullen zijn.“

wanneer er een recessie is, degene die allereerst, 't hardst en 't langst erdoor getroffen wordt, degene is die het dichtst bij het begin van het productieproces staat, m.a.w. de producent van de grondstoffen.

Over het algemeen genomen kunnen we veilig stellen dat de landen die 't ergst getroffen worden, de arme landen zullen zijn.

V. Welke landen zouden er het slechts aan toe zijn?

HOWE: Dat zullen die landen zijn die in 't bijzonder van olie afhankelijk zijn en die er geen goudmijntje in de vorm van prijsstijgingen van hun exportgoederen tegenover kunnen stellen. Ik ben geneigd te zeggen dat India het meest getroffen zal worden; Korea zal waarschijnlijk ongunstig getroffen worden; Sri Lanka zal ook zwaar getroffen worden.

V. Wat denkt u van de Afrikaanse landen?

HOWE: De allerarmste Afrikaanse landen zullen waarschijnlijk eveneens te lijden hebben. Hun olierekening zal niet zo erg oplopen omdat hun economie niet op een grote, moderne leest is geschoeid. Evengoed zal iedere ongunstige uitwerking als je zo dicht aan de marge zit als zij, nadelig zijn. In Azië zal Thailand er waarschijnlijk nadeel van ondervinden; de Filippijnen zullen klappen incasseren, zomede Vietnam.

V. Er is gezegd dat de stijging van de olieprijs de buitenlandse hulp die de ontwikkelingslanden ontvangen, ruimschoots teniet zal doen. Is dat waar? Hoe kunnen ze het zich veroorloven hun olie-aankopen te betalen?

HOWE: De cijfers die ik u gaf wijzen op een directe toename van hun olie-importrekening van 9 à 10 miljard dollar. De officiële ontwikkelingshulp van alle 16 leden van de Europees-Japans-Noordamerikaanse gemeenschap van donorlanden belooft op het ogenblik iets meer dan 8 miljard dollar. Als u de hulpprogramma's van het communistische blok daarbij telt, komt u nog steeds niet hoger dan 9 à 10 miljard dollar. Daarom zal dit de totale ontwikkelingshulp zo ongeveer nullificeren. Het probleem is dat er een groep landen is van misschien 30 à 40 van de armste landen die economisch gesproken maar heel weinig kunnen verdragen. Hun financiële reserves zijn beperkt en ze beschikken onder de huidige omstandigheden over geen enkel middel om de toegenomen olieprijs constant te beta-

len, tenzij ze hulp van derden krijgen.

V. Zouden de Verenigde Staten en andere geïndustrialiseerde landen de gevolgen ondervinden van een recessie in de ontwikkelingslanden?

HOWE: De gevolgen ervan zouden merkbaar zijn als in de ontwikkelingslanden de vraag naar hun industrie-producten zou afnemen. Eén derde van de Amerikaanse export gaat b.v. naar de ontwikkelingslanden. We zouden er dus schade van ondervinden als daar alles in elkaar zou klappen, of als ze een keus moesten doen tussen Europese, Japanse of Amerikaanse producten die ze momenteel invoeren. Het zou geen catastrofale slag voor ons of voor Japan zijn, maar het zou merkbaar zijn.

SEWELL: We moeten ons wel terdege van een andere factor bewust zijn. De arme landen trekken in vele opzichten aan het kortste eind. Het grootste en de meest in 't oog springende geval is de toename van de olieprijs. Maar daarnaast betalen ze — of zullen ze betalen — een aanzienlijk gestegen bedrag aan voedsel en kunstmest waarvan het meeste uit de rijke landen afkomstig is. In het geval van voedsel, is dit hoofdzakelijk en bijna uitsluitend uit Noord-Amerika afkomstig — de Verenigde Staten en Canada. Ik denk dat onze accuraatste cijfers erop wijzen dat wat de minst ontwikkelde landen aan voedsel moeten uitgeven, een toename van 3 à 4 miljard dollar per jaar zal vertonen ten opzichte van wat zij het voorgaande jaar uitgaven. Het meeste daarvan komt terecht in de zakken van mensen die werkzaam zijn in de Verenigde Staten.

In vele gevallen beleeft de VS dus een goede tijd aan de hogere voedselprijzen op ongeveer dezelfde wijze als de Arabieren een meevallertje aan de toegenomen olieprijs hebben overgehouden. In beide gevallen zijn de ontwikkelingslanden in deze samenloop van omstandigheden de voornaamste slachtoffers. Zij moeten de enorm toegenomen bedragen voor voedsel en olie neertellen. Een dergelijk probleem dient zich nu aan met kunstmest. De prijs ervan stijgt omdat olie een van de belangrijkste grondstoffen ervan is.

V. Zou de oliecrisis dus aanleiding kunnen geven tot andere crises in de ontwikkelingslanden — in 't bijzonder wat voedsel betreft?

SEWELL: Als we aannemen dat de olieprijsen op hun huidige hoge niveau blijven, wat volgens mij een goede onderstelling is, dan zal er op vrij grote schaal speciaal iets moeten worden gedaan voor de armste landen — India, Pakistan, Bangla Desj en de 25 landen die door de Verenigde Naties als de minst ontwikkelde landen zijn aangemerkt. Zij hebben dringend hulp nodig om de moeilijke omstandigheden waarmee ze geconfronteerd worden, het hoofd te bieden en de komende jaren zowel olie als voedsel te kunnen blijven importeren. Op de een of andere wijze zal er iets gedaan moeten worden willen de mensen niet letterlijk omkomen van de honger en het gehele systeem in elkaar storten.

V. Wat denkt u van de vooruitzichten van de groene revolutie die met haar extra-productieve rassen zo afhankelijk is van kunstmest, herbicides en insecticides?

HOWE: De groene revolutie is door de stijgende olieprijsen in gevaar gebracht. De prijs van kunstmest heeft een aanzienlijke stijging ondergaan. Ureum bijvoorbeeld, is van \$70-80 per ton ongeveer een jaar geleden tot \$240 opgelopen. Kunstmest is dus drie keer zo duur geworden en dat zal mogelijk zeer schadelijke gevolgen voor de groene revolutie hebben.

We hadden reeds lang vóór de verhoogde olieprijsen met een voedselprobleem te maken. Het werd dus niet veroorzaakt door de verhoogde olieprijs. Olie voegt er slechts een andere dimensie aan toe. We hebben uitgerekend dat als je deze groep van 30 à 40 landen neemt waar we het eerder over hadden en de voor hen ongunstige uitwerking in 1974 in cijfers probeert uit te drukken, dat we dan praten over een probleem ter grootte van 2 à 4 miljard dollar. In die orde van grootte ligt de jaarlijkse reddingsoperatie die voor die groep landen nodig zal zijn. Dat dekt uiteraard slechts de prijsverhoging. Als men dat jaarlijkse bedrag zou willen verminderen door de binnenlandse produktie van voedsel en kunstmest op te voeren en hun eigen alternatieve energiebronnen tot ontwikkeling te brengen (de Indiase kolenbekkens b.v.), zou dat weer extra buitenlandse kapitaal vereisen.

Andere ontwikkelingslanden onder- vinden hier eveneens de gevolgen van,

maar waarschijnlijk zullen ze zich er dit jaar wel uit kunnen draaien. Als het probleem zich echter gedurende lange tijd voort blijft slepen zonder neutraliserende factoren, zullen de landen die hiervan de repercussies ondergaan talrijker worden. De grootte van de rekening voor de reddingsoperatie in '75-'76 zou kunnen oplopen als de rijke landen onder elkaar beginnen te vechten en in een economische oorlog verwickeld raken die op een grote recessie zou uitlopen.

V. Het ziet er dus niet naar uit dat de rijke landen van de wereld — de Verenigde Staten, Canada, West-Europa, Japan — in staat zullen zijn de gevolgen van een toenemende crisis in de Derde Wereld te ontgaan?

SEWELL: Amerikanen kunnen niet lang leven in een wereld die in toenemende mate in de greep van armoede verkeert, door spanningen wordt beheerst en door rampen wordt bedreigd. Het is niet zo moeilijk in de minst ontwikkelde landen een ramp van wereldwijde omvang te voorspellen als er in de naaste toekomst niet iets gedaan wordt om de kans op het voorkomen ervan te minimaliseren.

V. Bestaat er enige kans op een teruggang van de prijs van olie en daarop gebaseerde produkten speciaal ten behoeve van de ontwikkelingslanden?

HOWE: Ik beschik niet over een speciaal doorzicht in deze materie, behalve wat ik uit Rome heb vernomen, namelijk dat de Verenigde Staten een nogal sterke diplomatieke activiteit aan de dag hebben gelegd om de prijzen terug te dringen.

V. Welk gevolg zou een recessie op de politieke ontwikkelingen hebben?

HOWE: India heeft reeds met wijdverspreide stakingen en politieke onstabieliteit te maken. Een recessie zou het er zeker niet beter op maken. Als het spel op de hardste voorwaarden wordt uitgespeeld zodat het op een grote hongersnood uitdraait — verhongering van de soort die je in het begin van de jaren veertig had toen in India de lijken iedere morgen bij duizenden van de straat werden weggehaald — zou ik me kunnen voorstellen dat men een autoritair bestuur zou eisen. Ik zou zeggen dat onder die omstandigheden de vooruitzichten dat het zeer hoopvolle Indiase experiment met de democratie wordt voortgezet, aanzienlijk slechter zouden zijn. □

„... dit zal de totale ontwikkelingshulp zo ongeveer nullificeren.”

„De rekening van de reddingsoperatie in '75-'76 zou kunnen oplopen als de rijke landen onder elkaar beginnen te vechten en in een economische oorlog verwickeld raken die op een grote recessie zou uitlopen.”

„Op de een of andere wijze zal er iets gedaan moeten worden willen de mensen niet letterlijk omkomen van de honger en het gehele systeem niet in elkaar storten.”

ENGLAND- weer aan de afgrond

Groot-Brittannië heeft meer dan eens op het punt van ineenstorting gestaan, maar wist tot dusverre schier onoverkomelijke moeilijkheden te boven te komen. Er heerst echter vrij veel pessimisme dat toekomstige crises het land over de rand van de afgrond zouden kunnen duwen.

door Tony Morrell

Londen

DE STEM van de aartsbisschop klonk door de stilte van de ijsskoude februari-avond. Een ernstig gestemde natie luisterde naar zijn radiotoespraak.

Men schreef 1947. De aartsbisschop van Canterbury richtte zich over de radio tot het volk om het mede te delen dat hij geloofde het antwoord gevonden te hebben op de ernstigste industriële- en brandstofcrisis waarmee het land tot dusver geconfronteerd was.

„Het antwoord luidt dat wij moeten bidden”, verklaarde hij, „en ik heb wat ik een 'gebed tot overleving' noem, opgesteld”.

Overal op de Britse eilanden luisterden gezinnen in stilte, met gebogen hoofd, terwijl de primaat bad: „... ontferm U, wij bidden U, over dit land, dat deze dagen onder zovele lasten gebukt gaat...”

De strengste winter

De uitzending eindigde. Overal in het land gingen een voor een de

COKESBERG TE GRAVESEND —

Achter in de jaren '40 mochten veertig mensen tegelijk de cokesafval bij de gasfabriek te Gravesend in Kent naar nog brandbare cokes afzoeken. Voor een shilling konden ze per persoon 28 kilo meenemen.

lichten uit. De natie wachtte op het begin van een nieuwe dag.

De crisis was begonnen met een staking van transportarbeiders. Het sneeuwbaaleffect ervan bleek haast niet meer te stuiten.

„Wees zuinig met brandstof, anders gaan we eronderdoor!” smeekte de regering. Zij meende het. In 1947 waren er eenvoudig geen voorraden!

De Britten kropen dus rond hun open haardvuurtjes en besloten, met een vastberadenheid voortgesproten uit de moeilijkheden en ontberingen van de oorlog, zich niet te laten kennen.

De chaos bleef intussen voortduren. Stakende spoorweg- en havenarbeiders hadden het land lamgelegd. De katoenfabrieken in Lancashire moesten de poorten sluiten toen de elektriciteitsvoorziening zo goed als uitviel. De staalfabrieken in Zuid-Wales gingen dicht. De Austin-autofabriek stelde een nooit eerder voorgekomen ééndaagse werkweek in. De elektriciteit voor de in Londen gevestigde industrieën was helemaal afgesneden.

Ontberingen

Terwijl het aantal werklozen tot het trieste cijfer van 4 miljoen steeg, maakte het weer de misère nog erger. Het sneeuwde en het vroom, en het sneeuwde en het vroom opnieuw. En de Britten leden kou. Toch wisten ze zich er doorheen te slaan.

Nog steeds ongebroken?

Dit jaar ging Engeland weer gebukt onder de gevolgen van stakingen die dit keer bovendien tot een politieke impasse hebben geleid. Eens te meer werden de Britten gevraagd voor hun land offers te brengen. En die werden over het algemeen met het bekende Engelse flegma gebracht. Men heeft berekend dat de produktie tijdens de driedaagse werkweek, 70-80% bedroeg van die van een normale week. Een nieuwe generatie die aan een betrekkelijk hoge welvaart is gewend, wist de moeilijkheden te overkomen waar het land zich momenteel tegenover geplaatst ziet.

De industriële produktie vermindert. Honderdduizenden arbeiders zijn zonder werk geweest. De verkorte werkweek heeft ongeveer 15 miljoen arbeiders getroffen, die hierdoor tot

40% van hun inkomsten moesten derven.

Over het gehele land kwamen kostwinners voor onmogelijke situaties te staan. Maandelijkse afbetalingen werden van de ene dag op de andere een grote zorg. Met de plotse daling van inkomsten ging ook de levensstandaard van veel mensen overeenkomstig achteruit.

De toekomst

Voor dit jaar wordt een tekort van ca. 22 miljard gulden op de Britse betalingsbalans verwacht. In deze schatting zijn de recente verhogingen van olieprijsen verwerkt. Het bruto nationaal product zal naar men verwacht met 2,5 procent dalen. Vorig jaar toonde dit een stijging van 5,6 procent, Tevens wordt voorspeld dat de detailhandelprijzen met 12,5 procent zullen stijgen.

Men kan slechts speculeren welk effect de recente crisis op lange termijn op de economie zal hebben. De uitwerking op de enkeling is gemakkelijker na te gaan. Het diët, het consumptiepatroon en zelfs de levenswijze van de doorsnee Engelman zijn allemaal veranderd. Veel mensen zijn bang dat deze veranderingen van blijvende aard zullen zijn.

Over heel Engeland en Europa gaan de mensen zich meer zorgen maken over de toekomst: hoe vast is mijn baan? Hoe goed kan ik voor mijn gezin blijven zorgen?

De huidige situatie heeft een bewustzijn naar voren gebracht dat door het intellectualistische, 20e-eeuwse vernisje niet verborgen kan blijven.

Engeland heeft al eerder aan de rand van de afgrond gestaan. In 1947 kwam het er bovenop -- tegen alle schier onoverkomelijke moeilijkheden in. Terwijl de rest van Europa de ontwikkelingen in Engeland met bezorgdheid volgt, zal Engeland zich waarschijnlijk door de huidige crisis weten te worstelen. Veel mensen zijn evenwel persoonlijk de mening toegedaan dat het land toekomstige crises misschien niet de baas zal kunnen worden, tenzij er een volledige ommekeer in het nationale karakter plaatsvindt, gepaard gaande met een hernieuwde toewijding tot zelfopoffering. □

wat u kunt doen...

van pas komende tips voor u en uw gezin

• Uitkomen met minder energie

De tijd van goedkope, gemakkelijk verkrijgbare energie is voorbij. En alternatieve energievoorzieningen zullen, indien toegepast, veel duurder zijn. Hoe wij het beste gebruik kunnen maken van wat we hebben, is een vraag die wij steeds in gedachten moeten houden.

Zowel binnens- als buitenshuis kunnen de meesten van óns aanzienlijk minder energie verbruiken. Door het onze te doen wat energiebesparing betreft, zullen we niet alleen langer met de beschikbare energie kunnen doen, maar zullen we hier ook geld mee besparen. Het is de moeite waard. Neem dus de volgende energie-besparende principes voor zover deze in uw geval van toepassing zijn, ernstig in overweging.

Eerst een korte uiteenzetting over hoeveel elektriciteit verschillende apparaten kunnen gebruiken. Een elektrische boiler kan zo'n 2000 watt* per jaar aan; een elektrische tandenborstel verbruikt daarentegen nauwelijks genoeg wattage om gemeten te worden.

Ware energieveelvraten volgens de statistieken zijn de filterpompen van zwembaden, zelfreinigende elektrische ovens, elektrische wasdrogers, vaatwasmachines, kleuren-tv's en zoals genoemd elektrische boilers. Een gezamenlijke actie ter besnoeiing van het gebruik ervan zal een aanzienlijke besparing van energie tot gevolg hebben. Hieronder volgt een lijst van enige huishoudelijke apparaten met de grootste elektriciteitsverbruikers bovenaan. Dit geeft u een idee waar u het best bezuinigen kunt om het meeste te besparen. Het niet gebruiken van kleine apparaten indien mogelijk helpt natuurlijk ook. Wat de prijs aangaat, kunt u een kilowattuur (kWh) op ongeveer 10 cent stellen, dit is inclusief het vastrecht van f3 per maand, omzetbelasting van 16% en heffing kweekreactor. Verder is er nog, voor wie daarvoor in aanmerking komt, een nachttarief dat ongeveer de helft zal zijn van het gewone tarief.

• Hoe te besparen

Men kan het verbruik van de voornaamste elektrische toepassingen in een modern huishouden ongeveer als volgt specificeren: verlichting 31,4 procent; diepvries en koelkast 19,7 procent; pomp c.v.-ketel 14,3 procent; tv zwart-

* Elektriciteitsverbruik wordt gewoonlijk in kilowatturen uitgedrukt. Een kilowattuur (kWh — van *kilowatt hour*) is het verbruik van 1000 watt energie gedurende een uur. Door een apparaat van 1000 watt een uur te laten draaien of een lamp van 100 watt 10 uur te laten branden wordt één kWh verbruikt. Hoe minder wattverbruik er voor een apparaat of lamp nodig is, hoe economischer het verbruik in kilowatturen dat opgenomen wordt.

Apparaat	Gemiddeld kilowattuur verbruik:	p.m.	p.j.	Jaarlijkse kosten ad 10 c./kWh
Elektrische boiler (60 l heetw. per dag) (gewoonl. nachttarief)	167	2000	f 100,00	
Afwasmachine (1x per dag)	75	900	f 90,00	
Elektrisch koken (gezin v. 4 personen)	67	800	f 80,00	
Diepvrieskist (400 l)	60	720	f 72,00	
2-deurs koelkast (250-300 l)	55	660	f 66,00	
Kleuren-tv (4 u/dag)	46	550	f 55,00	
Pomp voor zwembadfilter (3/4 pk, 5 u/dag)	42	500	f 50,00	
Wasautomaat (ca. 15 kg wasgoed/week)	42	500	f 50,00	
Pomp centrale-verwarmingsketel (1/12 pk)	42	500	f 50,00	
Diepvrieskastje (55-70 l)	37	440	f 44,00	
Wasdroger (ca. 8 kg wasgoed/week)	33	400	f 40,00	
1-deurs koelkast (140-150 l)	30	360	f 36,00	
Zwart-wit tv (4 u/dag)	20	240	f 24,00	
Rooster	17	205	f 20,50	
Braadpan	15	186	f 18,60	
Raamventilator	14	170	f 17,00	
Luchtbevochtiger	12	144	f 14,40	
Elektrische deken	12	147	f 14,70	
Strijkijzer	12	147	f 14,70	
Platenspeler	9	108	f 10,80	
Koffiezetapparaat	9	108	f 10,80	
Kookplaat	7	90	f 9,00	
Radio	7	86	f 8,60	
Niet-automatische wasmachine	6	76	f 7,60	
Stofzuiger	4	46	f 4,60	
Broodrooster	3	33	f 3,30	
Hoogtezon	1	16	f 1,60	
Elektrische vloerwrijver	1	15	f 1,50	
Haardroger	1	14	f 1,40	
Mixer	1	13	f 1,30	
Naaimachine	1	11	f 1,10	
Elektrisch mes	-	8	f 0,80	
Elektrische klok	-	6	f 0,60	
Elektrisch scheerapparaat	-	1	f 0,10	
Elektrische tandenborstel	-	½	f 0,05	

wit (2 à 3 u/dag) 4,3 procent; automatische wasmachine 17,3 procent; strijkijzer 4,2 procent; keukenapparaten 3 procent; stofzuiger 1,3 procent; radio en andere apparaten 4,5 procent. Hierbij is uitgegaan van een totaal verbruik van ongeveer 3500 kWh per jaar. Het gemiddelde verbruik per gezinshuishouding ligt natuurlijk lager, n.l. rond 2600 kWh per jaar, maar dat is uiteraard een zeer globaal landelijk gemiddelde van een vrijgezellenflat tot en met een 5-slaapkamer-woning. Hoewel het wattverbruik voor verlichting in een gemiddeld woonhuis in de buurt van 30 procent van het totaal ligt, n.l. 800 kWh, is in deze 800 kWh het verbruik van kleine huishoudelijke apparaten begrepen. Om de meeste elektriciteit te besparen moet u

Dit SUPPLEMENT komt om te voorzien in een zeer ernstige behoefte — in úw leven! U leeft in een wereld van frustratie en wanhoop, een wereld waarin de kwestie van ons voortbestaan het grootste probleem vormt. En nu komt dit supplement hoop, zekerheid en vertrouwen brengen aan ieder die hongert en dorst naar waarheid.

DE ECHTE WAARHEID SUPPLEMENT

WAAROM DIT SUPPLEMENT?	I
ER SCHUILT EEN ONGEZIENE VIJAND IN UW GEZIN	V
LEEF UW LEVEN NIET AL NAAR HET UITVALT!	IX
BEGRIJPT GOD DE MENS NU WERKELIJK?	XIII

INHOUD

WAAROM DIT SUPPLEMENT?

door Herbert W. Armstrong

ONZE opdracht is de gehele wereld het GOEDE NIEUWS van de komende wereld van vrede te verkondigen. Regeringsleiders zullen het evenwel niet tot stand brengen, al schijnt het zoeken naar vrede de voornaamste bezigheid van hedendaagse regeringen te zijn. Niemand weet echter waar vrede te vinden is. Niemand kent DE WEG naar vrede.

Als wij de wereld echter over de enige plaats waar de weg naar vrede te vinden is, zouden vertellen, dan zou de wereld niet luisteren, want dat is een Bron die de wereld verworpen heeft. Zij *weigert* daarin naar DE WEG te zoeken, of daarnaar te luisteren als eruit gelezen wordt. Deze Bron spreekt eenvoudig haar taal niet.

Vandaar dat we dit GOEDE NIEUWS de wereld insturen in de taal van de wereld. De ECHTE WAARHEID maakt die waarheid duidelijk — in een taal die de wereld begrijpt en wil aannemen.

Nu komt echter het EW-Supplement uit voor degenen die de enige Bron, waarin deze waarheid te vinden is, wél aannemen — voor hen die *dieper* in deze kostbare goudmijn van waarheid willen delven.

De ECHTE WAARHEID vervult de eerste opdracht die ons gegeven werd, n.l. aan de hele wereld, als een getuigenis, het goede nieuws van komende wereldvrede te verkondigen. In bijbelse taal wordt dit „het Evangelie van Christus” genoemd (het woord evangelie betekent goed nieuws) — en dat Evangelie is het Koninkrijk Gods. Dit Koninkrijk Gods is de komende wereldregering die vrede zal brengen. Zowel staatslieden als wetenschapsmensen zeggen nu dat de enige hoop voor de wereld een WERELDREGERING is. Daarom verkondigen wij het *in hun taal* — niet in bijbelse taal. Wij hebben de opdracht het Evangelie ALLEEN *als een getuigenis* te verkondigen. In navolging van Christus’ voorbeeld — en dat van Petrus en Paulus — doen wij geen enkele poging iemand Christus’ godsdienst op te dringen. Jezus zei dat niemand tot Hem kan komen — geestelijk gesproken — tenzij de Geest van God hem trekt. Wij zijn mensen. Wij kunnen niemand „trekken”. Dat is ons werk niet — dat is Gods werk. Jezus soebatte nooit van: „Wilt u Mij toch alstublieft aannemen?” Hij drong er nooit bij iemand

op aan „gered te worden”. Petrus en Paulus deden dat evenmin. Dat is een uitvinding en gewoonte van hedendaagse protestantse godsdienstijver.

Onze opdracht voor de wereld is de prediking van het GOEDE NIEUWS *als een getuigenis*. Dit doen we in haar taal. Hiertoe dient, zoals gezegd, De ECHTE WAARHEID.

TOCH is er een groot aantal mensen die graag diepgaande bijbelse artikelen over geestelijke onderwerpen lezen. Artikelen van deze aard kunnen wij echter niet in De ECHTE WAARHEID plaatsen. Het EW-Supplement wordt nu het middel om aan de verlangens van die mensen tegevoet te komen.

Regeringsleiders *zoeken* naar de weg tot vrede. Zij zien echter niets anders voor zich dan steeds toeneemende moeilijkheden zonder oplossingen. De reden waarom zij geen oplossingen zien, is omdat zij moedwillig hun ogen voor de OORZAKEN sluiten. Voor ieder verkeerd gevolg moet een oorzaak bestaan. Als oorzaak van gewenste gevolgen zoals vrede, geluk, welvaart en een overvloedig welzijn, stelde onze Schepper onzichtbare en onverbiddelijke wet-

Onze opdracht is aan de gehele wereld het GOEDE NIEUWS van het Koninkrijk Gods en de gift van eeuwig leven te verkondigen, én de weg voor de komst van de verheerlijkte Messias voor te bereiden.

Het moderne onderwijs als geheel — vooral het middelbare en hogere onderwijs — heeft de Bijbel letterlijk verworpen en de evolutietheorie aangenomen.

ten in werking. Er bestaat *geen andere manier* om deze gewenste doeleinden te verwezenlijken.

Een opstandig mensdom weigert echter DIE WEG te volgen. Het denkt deze resultaten te verkrijgen door het in tegenovergestelde richting te zoeken. En dát is de weg die tot allerlei ongewenste gevolgen leidt! Er bestaat een bepaalde grondoorzaak voor al de moeilijkheden die deze wereld meemaakt — het zondigen tegen de juiste LEVENSWIJZE van onze Maker — de levenswijze die in principe door de tien geboden wordt uitgedrukt.

Over het algemeen heeft deze wereld het contact met, en daardoor de kennis van haar Maker — de BRON van al het goede waar de mens naar verlangt — verloren.

DE levende God, onze Schepper, REGEERT over zijn gehele oneindige schepping. Ten einde zijn oogmerk ten uitvoer te brengen, heeft Hij echter een tijdperk van 6000 jaar bestemd waarin het de mens vrij staat zijn eigen keuze te maken. De mens is geschapen met een vrije wil — hij is een schepsel dat kan kiezen. Ná die 6000 jaar zal er dan een rechtstreekse, bovennatuurlijke ingreep van de grote Heerser van het heelal volgen. Hij zal de heerschappij van zijn duizendjarige regering kracht bijzetten. Zelfs de geaardheid die de mensheid als een magneet naar valse waarden en op verkeerde wegen getrokken heeft, zal veranderd worden! De wereld van morgen zal een wereld van overvloedig welzijn, vrede, welvaart en geluk zijn.

Onze opdracht is aan de gehele wereld dit GOEDE NIEUWS van het Koninkrijk Gods en de gift van eeuwig leven te verkondigen, en de weg voor de komst van de verheerlijkte Messias voor te bereiden. Hij zal nu *heel spoedig* met bovennatuurlijke macht en heerlijkheid naar deze aarde komen. Hij komt om over alle volkeren te heersen — om een WERELDREGERING op te richten. De staatslieden en wetenschapsmensen van de wereld zeggen dat een wereldregering de enige hoop op wereldvrede is. Mensen kunnen deze echter nooit tot stand brengen. Christus komt om met ABSOLUTE bovennatuurlijke macht en kracht te regeren. Hij komt,

hoe vreemd het ook klinkt, om vrede, geluk en overvloedig welzijn op te leggen aan een mensheid die DE WEG die dit mogelijk maakt, niet vrijwillig wil aannemen.

Onze opdracht is het GOEDE NIEUWS aan de wereld te verkondigen.

Wij kunnen echter de aandacht van de wereld niet trekken door religieuze of bijbels klinkende taal te gebruiken.

Wij moeten realistisch zijn. De wereld staat over het algemeen genomen van nature vijandig tegenover Gods Boodschap wanneer die in godsdienstig klinkende taal gebracht wordt. God heeft dat door middel van de apostel Paulus zó uitgelegd. Hij schreef: „Daarom dat het bedenken des vlezes vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan [dat] ook niet” (Romeinen 8:7).

Als wij de wereld met bijbelse taal benaderen, dan wil de wereld niet luisteren.

AN de andere kant wéten wij dat juist het fundament van alle kennis — dé basis van al het juiste onderwijs — Gods geopenbaarde Woord is — de Heilige Schrift. De wereld weet dat echter niet. Ook wil de wereld, *als* zij weet dat het uit de Bijbel komt, het niet aannemen.

Ja — denkt u zich dat eens in — de Bijbel is de BASIS van juist onderwijs. Maar de wereld wil de Bijbel er niet voor inkijken. Noch wil zij erover horen of het aannemen als er in BIJBELSE TAAL gesproken wordt.

Ten einde het geweten van de wereld te bereiken, moeten wij het daarom in de taal van de wereld zeggen. Wat *is* bijvoorbeeld „behouden worden”? Het is het DOEL waarvoor wij hier op deze aarde geplaatst werden. Tot de wereld gebruiken wij het woord „behoud” niet. We spreken over het feit dat één van de grondbeginselen van kennis een besef van de betekenis van het DOEL van het leven is — hoe het leven ZINVOL te maken is. Naar zulke taal wil de wereld wél luisteren.

Ten einde de aandacht van de wereld te trekken — ten einde Gods waarheid — Christus' Evangelie — aan de massa van miljoenen mensen in de wereld te brengen — moeten wij de taal van de wereld spreken —

niet de godsdienstig klinkende taal van de Bijbel.

In *De ECHTE WAARHEID* en andere lectuur volgen we in dit opzicht de apostel Paulus. Hij gaf ons een voorbeeld. Wij spreken tot onbekeerde, buitenkerkelijke mensen in *niet*religieuze taal.

Paulus zei: „Allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou”. Hij verklaarde: „Ik ben de Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou”. Hij sprak hun taal. „Degenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet zijnde... ik ben de zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou... En dit doe ik om des Evangelies wil...” (1 Cor. 9:20-23).

Heeft u er wel eens bij stilgestaan waarom wij „*De ECHTE WAARHEID*” zo genoemd hebben? Jezus zei: „UW WOORD is de waarheid”. Gods Woord — de Bijbel — is waarheid. Het tijdschrift *De ECHTE WAARHEID* maakt *bijbelse waarheid* DUIDELIJK.

HOE kan men dat echter doen aan een wereld die een vooroordeel tegen de Bijbel heeft — een wereld waarvan de natuurlijke gezindheid VIJANDIG ten opzichte van God is — die bevooroordeeld is ten opzichte van het lezen van wat men als bijbels meent te herkennen?

Beseft u wel dat het moderne onderwijs als geheel — vooral het middelbare en hogere onderwijs — de Bijbel letterlijk verworpen heeft? Zij heeft de theorie van evolutie aangenomen. Die theorie wordt haar opvatting — haar benadering van alle kennis.

NEEM bijvoorbeeld eens geschiedenisboeken. U vindt hierin niets over het historische feit van de schepping van Adam en Eva, of de aanwezigheid van Satan in de hof van Eden. U vindt niets over een man, Noach genaamd, of over een zondvloed die de hele aarde bedekte. U vindt niets in erkende geschiedenisboeken over Israëlieten in Egypte of farao's leger dat in de Rode Zee verdronk. De moderne historische

benadering is: als er een gebeurtenis in de Bijbel vermeld staat, dan heeft die nooit plaatsgevonden, want de moderne wetenschap *weigert te geloven* in de Bijbel als een bron van historische waarheid.

God wist dat. Bij monde van de apostel Paulus zegt God: „Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden; zich uitgevende voor wijzen [intellectueel, geleerd, hoogst ontwikkeld], zijn zij dwaas geworden... En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkentenis te houden, zo heeft God hen overgegeven in een verkeerde zin, om te doen dingen, die niet betamen” (Romeinen 1:21-22, 28).

Let erop: zij *erkenden* God niet langer. In de kennis die zij verspreiden komt God niet voor — noch Gods openbaring van de waarheid — de Bijbel.

Zij staan er vijandig tegenover.

Hoe krijgen we Christus' evangelieboodschap dus *voorbij* die barrière van vooroordeel en onder hun aandacht?

ALS wij in *De ECHTE WAARHEID* een artikel zouden plaatsen met de titel: „BEKEERT U EN KEERT U VAN UW ZONDEN AF, WANT CHRISTUS KOMT SPOEDIG”, hoevelen in deze materialistische wereld denkt u zouden het lezen?

Wanneer ons artikel b.v. de titel draagt: „WAAROM LIJDEN HUWELIJKEN SCHIPBREUK?”, met het onderschrift: „Dit artikel brengt u het ware perspectief van de moderne westerse huwelijkscrisis en geeft u de praktische wetten die het huwelijk doen slagen”, dan zullen duizenden het lezen. Wij hebben hun aandacht gewekt — wij hebben hun belangstelling geprikkeld — wij hebben een vraag in hun gedachten opgeroepen waarop zij het antwoord willen weten.

In het artikel zelf geven wij hen de feiten — statistieken — zetten het probleem uiteen. Maar wáár denkt u dat wij de antwoorden vandaan halen? Waar vinden wij de wetten die hierop betrekking hebben? In Gods Woord natuurlijk. Wij behoeven echter de Bijbel niet noodzakelijkerwijs te citeren. Dat is hun taal niet. Daarom zeggen wij hen de *WAARHEID*

IS ER EEN GOD?

Zeven bewijzen dat
BESTAAAT GOD?

Is het redelijk in God te geloven? Is het bestaan van een Schepper-God werkelijk aantoonbaar? Het is nog nooit zo dringend noodzakelijk geweest deze vragen te beantwoorden als in onze huidige materialistische, godverzakende samenleving.

De meeste mensen geloven niet in God of doen alsof zij niet geloven dat God bestaat. Moeten wij de meerderheid maar volgen? Vraag de boekjes *Bestaat God?* en *Zeven bewijzen dat God bestaat* aan en overtuig uzelf van het bestaan van de almachtige Schepper-God.

Schrijf naar: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem (Nederland).

Zowel staatslieden als wetenschapsmensen zeggen nu dat de enige hoop voor de wereld een wereldregering is.

Er bestaat een bepaalde grondoorzaak voor al de moeilijkheden die deze wereld meemaakt — het zondigen tegen de juiste levenswijze van onze Maker — de levenswijze die in principe door de tien geboden wordt uitgedrukt.

in *hun* taal, omdat het voor hen in een godsdienstige taal die zij niet begrijpen, *niet* duidelijk zou zijn.

Wij zeggen het in de taal van ontwikkelde mensen, niet in godsdienstige taal. En nu lezen vijf miljoen mensen *De ECHTE WAARHEID* in vijf talen!

Als wij ons tot de wereld richten op een manier die voor *hen*, in *hun* taal, de waarheid **DUIDELIJK** maakt, kunnen wij natuurlijk niet zeggen: „Neem nu uw Bijbel en sla dit of dat hoofdstuk en vers op, en wij zullen het u verklaren en **DUIDELIJK** maken”, dan zou het voor hen 1) *niet* duidelijk zijn, omdat zij die taal niet spreken, en 2) zij zouden door vooroordeel tóch weigeren het te lezen. Het zou ons niet lukken met de waarheid tot hen door te dringen.

U MOET beseffen dat er twee denkwijzen zijn — 1) de natuurlijke gezindheid waarmee iedereen geboren werd, en 2) het geestelijke bevattingvermogen dat door Gods heilige Geest geopend is en nu begrip voor het geestelijke heeft.

De natuurlijke gezindheid kan veel begrip voor materiële kennis hebben. Het brein van een koe of een kuiken staat hier *vé*r bij achter. Maar geestelijk gesproken zijn de grote geesten van grote mannen of vrouwen die nog hun natuurlijke gezindheid hebben even *geestelijk* dom en niet in staat te begrijpen, als de koe en het kuiken die ook geen begrip bezitten.

Onze opdracht is de wereld te bereiken — met een getuigenis. *De ECHTE WAARHEID* is ons tijdschrift voor hen. Het EW-Supplement is voor hen die dieper op geestelijke waarheden willen en kunnen ingaan — voor degenen tot wie wij kunnen zeggen: „Open uw Bijbel en wij zullen u de waarheid uitleggen en duidelijk maken”.

Dit supplement is bedoeld voor hen waar God mee begonnen is te werken. Dit betekent niet dat iedereen die dit supplement aanvraagt door God geroepen wordt. Er is echter een ontzagwekkende verantwoordelijkheid en een ongelooflijk schitterende belofte voor iedereen die artikel na artikel leest.

Ons wordt zowel een gelegenheid als een verantwoordelijkheid voorge-

houden: een gelegenheid door God nu, in dit tijdperk, geroepen te worden en zijn Werk te helpen dat eruit bestaat deze wereld te waarschuwen en tot een getuigenis te zijn; de verantwoordelijkheid bestaat eruit onszelf en ons leven in z'n geheel aan God toe te vertrouwen.

Toen Petrus schreef dat het oordeel begint bij het huisgezin van God, richtte hij zich tot degenen die toen door God werden geroepen. Als Petrus vandaag zou leven, zou hij deze woorden in dit supplement geschreven hebben.

HET EW-Supplement is niet voor iedereen. Het werd uitdrukkelijk ontworpen, geschreven en geredigeerd voor die mensen die het voor zichzelf willen aanvragen — mensen waar God mee aan het werken is.

Er bestaat geen mogelijkheid waarop iemand een ander menselijk wezen kan overreden „lid te worden” van Gods Kerk; er zijn geen argumenten, schone bewoordingen noch een emotionele aanpak waarmee men iemand anders werkelijk kan bekeren. Er bestaat slechts één wijze waarop iemand een door God verwekte zoon kan worden. Die bestaat eruit, heel eenvoudig uitgedrukt, dat God en Christus u roepen, u hun Geest schenken om met u te werken, u berouw schenken door u te laten zien hoe enorm uw zonden zijn, u laten weten dat hun Kerk bestaat en u daarin opnemen.

Wij kunnen u nergens van overtuigen. Het besluit dat u neemt is geheel en al het uwe. God zal u nergens toe dwingen. Hij is geïnteresseerd in de vorming van karakter in de mens, en karakter kan alleen maar ontwikkeld worden door het nemen van beslissingen, gebaseerd op vrije keus.

Leg daarom niets wat wij in dit artikel of in dit gehele supplement gezegd hebben uit als een poging van onze kant u te overtuigen dat u „lid zou moeten worden” van de Kerk van God. Dat is onze bedoeling niet — dat is ze niet geweest — dat kan ze nooit zijn.

Het EW-Supplement is beschikbaar voor allen die hongeren en dorsten naar Gods waarheid en die het vastere geestelijke voedsel kunnen verdragen en verwerken. □

WAARSCHIJNLIJK huist er een vijand in uw gezin. U heeft deze vijand niet gezien, maar hij is niettemin in uw midden. Hij heeft vele gezinnen ontwricht en enorm veel leed en ellende veroorzaakt.

Maar u heeft hem nooit opgemerkt. Hij heeft zich altijd schuil gehouden.

Het wordt hoog tijd dat u inzag wat voor een gevaar hij is.

Hij heet „emotionele onvolwassenheid” — het tegenovergestelde van emotionele rijpheid.

Wat is emotionele rijpheid?

Het is niet iets dat academisch gevormden moeten leren. Het is iets dat in de eerste klas van de lagere school en aan vier-, zes- en achtjarigen thuis geleerd behoort te worden. Het is de kunst de tien geboden in praktijk te brengen.

Door weinig mensen begrepen

Emotionele rijpheid is de ware sleutel tot menselijk geluk. *Maar het wordt eenvoudigweg niet onderwezen.*

Hoe kunnen ouders het hun kinderen leren wanneer zij zelf emotioneel onrijp zijn? Hoe kunnen onderwijzers hun leerlingen emotionele rijpheid bijbrengen wanneer zij zelf emotioneel onvolwassen zijn?

Toch geven wij u hier het geheim van de kunst, de tien geboden daadwerkelijk in praktijk te brengen. Het is de ware sleutel tot een christelijke levenshouding. Het is het ware stempel waardoor een werkelijk ontwikkelde persoon onderscheiden wordt. Het feit dat men dit niet beseft en het kinderen tijdens hun opvoeding niet inprent — dat het op middelbare scholen en universiteiten geen verplicht vak is — is een verschrikkelijke aanklacht tegen onderwijs, religie en de westerse samenleving.

Wat het werkelijk is

Eén autoriteit omschrijft emotionele volwassenheid als een ontwikkeling van de mentaliteit van nemen naar die van geven. Geestelijk gesproken is „nemen” de levenswijze van Satan; „geven” is de weg van God en het grondprincipe van zijn wet. Liefde is *geven*.

Een baby weet alleen maar hoe hij moet nemen. Hij grijpt naar zijn fles of rammelaar. Het ligt helemaal in de menselijke natuur te nemen. Mensenkinderen weten absoluut niets op het ogenblik van hun geboorte. Daarom geeft een baby alleen gehoor aan zijn innerlijke natuur en steekt

Hebben wij het allereerste aspect van een ware christelijke levenswijze over het hoofd gezien? Het is buiten kijf dat iemand als christen niet kan groeien en naar perfectie streven als hij emotioneel niet evenwichtig is.

ER SCHUILT EEN ONGEZIENE VIJAND IN UW GEZIN

---

door Herbert W. Armstrong

z'n hand uit naar alles dat hem aantrekt.

Geven is iets dat geleerd moet worden. Maar hoeveel mensen beginnen hun kinderen dit principe — het grondbegrip van Gods wet en van ware liefde — te onderwijzen?

Laten we het begrip emotionele rijpheid nog verder omschrijven.

Alle mensen worden gedreven door hun emoties. Maar stellen we ons ooit de vraag wat deze emoties precies inhouden of nemen we ooit de moeite ze te ontleden?

Een emotie is een sterke *gemoedsbeweging* — een afwijking van de normale kalme gesteldheid van het redelijke en verstandelijke denken en handelen — een *impuls* met betrekking tot een daad die niet door het denken beredeneerd en goedgekeurd werd. Onder emoties vinden we gevoelens of impulsen zoals vrees, toorn, afkeer, droefheid, vreugde en verbaazing.

En verwant aan emotie is ons *humeur*. Iemand die emotioneel onrijp is, is gewoonlijk humeurig en heeft nooit geleerd zijn humeur in toom te houden.

Wat we over het hoofd zien

Meer en meer word ik erdoor getroffen dat een van de belangrijkste

waarheden die wij mensen over het hoofd zien, is dat mensen, anders dan stomme dieren, niet uitgerust zijn met instinct dat ons ingeeft hoe we dienen te handelen. Dieren beschikken niet over het denkvermogen, de kennis en de bekwaamheid om te redeneren en hun daden verstandelijk te bepalen. In plaats daarvan beedeelde God hen met instinct dat hen leidt zoals Hij dat bepaald heeft.

God verleende de mens, die naar zijn eigen beeld geschapen is, verstand. De mens moet eerst leren en kennis vergaren. Hij werd ook uitgerust met het vermogen om, voortgaande op deze kennis, te redeneren, te denken, plannen te maken, tot zekere gevolgtrekkingen te komen en beslissingen te nemen.

Het lag in Gods bedoeling dat de daden van de mens door zijn verstand geleid zouden worden. Maar de mens moet dit in praktijk leren brengen. Hij kan het doel dat God voor ogen had toen hij de mens op deze aarde plaatste nooit bereiken zolang hij dit niet doet.

Het ontwikkelen van het juiste karakter is het doel van het menselijk bestaan. En karakter is het vermogen tot de juiste kennis en wijsheid te komen en dan de geest en

het lichaam in de juiste banen te leiden.

Maar wij armzalige mensen doen alsof de mens slechts de hoogste levensvorm onder de stomme, rede-loze dieren is — alsof de mens met instinct uitgerust werd en het doel van het leven er alleen maar uit bestond van die gevoelens, gewaarwordingen, emoties en stemmingen te genieten wanneer we ons daartoe door onze impulsen aangetrokken voelen, *zonder na te denken en zonder enige geestelijke leiding*.

Een tragisch voorbeeld

Ik heb een man gekend die hiervan een tragisch voorbeeld is. Hoewel hij een hoogst ontwikkeld persoon was die zijn hele leven aan het onderwijs had gewijd en graag bereid was de verantwoordelijkheid op zich te nemen anderen kennis bij te brengen, had hij zelf nooit deze fundamentele levenswaarheid geleerd.

Hij had een enorme hoeveelheid kennis opgedaan op het gebied der exacte wetenschappen, geschiedenis en literatuur. Hij had kennis verworven over vele *dingen*, maar niet over *zichzelf* — over zijn luimen, gevoelens, impulsen en verlangens. Hij was er nooit toe gekomen ze te bestuderen en te analyseren, laat staan te beheersen.

Als kind kreeg hij altijd zijn zin en had hij nooit geleerd wat zelfbeheersing was of hoe hij zijn luimen, gevoelens en verlangens moest begrijpen en ze *verstandelijk* beheersen en

leiden, in plaats van er impulsief gevolg aan te geven.

Hij had een lieve vrouw en kinderen, en bekleedde een hoge positie met ongekende toekomstmogelijkheden. Maar doordat hij zijn denken door *gevoelens, luimen en impulsen* liet overheersen in plaats van ze door zijn verstandelijk en rationeel denken te laten leiden, vielen zijn huwelijk en gezin uiteen en kwam zijn schitterende carrière tot een voortijdig einde. Niet alleen ontwrichtte hij zijn eigen leven, maar hij veroorzaakte tevens diepe ellende, verdriet en lijden voor vele andere mensen.

Zijn emoties hadden zijn denken zozeer beheerst dat hij z'n omstandigheden vanuit zijn gevoelsstandpunt begon te beschouwen, waardoor zijn begripsvermogen verdraaid en verwrongen werd.

Lichamelijk was hij volwassen en mentaal gesproken was hij rijp voor zover het de met fouten behepte educatieve normen van deze wereld betrof. Maar emotioneel lag zijn leeftijd ergens tussen het achtste en twaalfde levensjaar. En jammer genoeg lag ook zijn spirituele leeftijd niet hoger.

De grote tragedie van onze generatie is dat nagenoeg iedereen lichamelijk rijp wordt, mentaal misschien voor vijftig of vijfenzeventig procent, *doch slechts heel weinig mensen zijn geheel emotioneel en geestelijk volwassen*.

Men is niet volkomen volwassen, zoals het in Gods bedoeling lag, tenzij men *emotioneel en geestelijk* rijp is.

Behoort met de opvoeding van het kind te beginnen

Het ogenblik om deze emotionele „volwassenwording” te beginnen is tevens het ogenblik waarop de verstandelijke opvoeding ter hand wordt genomen. Men behoort er *thuis* mee te beginnen en wel op drie- of vierjarige leeftijd.

Ouders, **BESTUDEER** uw kinderen. Vergeet niet dat het aankweken van zelfbeheersing inhoudt dat men de baas moet zijn over zijn gevoelens, temperament en impulsen, en dat men er de juiste leiding en richting aan moet geven. Dit betekent dat men meester moet zijn over jaloezheid, haat, vrees, wrok, egoïsme en ijdelheid.

Aangezien de juiste koers de weg van Gods wet is, en aangezien deze wet de weg van **LIEFDE** is, en de liefde het principe van geven in plaats van nemen, betekent dit dat men zijn kinderen moet leren hun verstand te gebruiken, zodat ze hun stemmingen kunnen begrijpen. Men moet hen leiden in de richting van **GEVEN**, van liefde jegens anderen, gelijk aan de liefde die men voor zichzelf heeft.

Schreeuwen, luid praten, aanvallen van woede en tegen iemand anders uitvallen zijn allemaal uitingen van gebrek aan emotionele volwassenheid. Emotionele onrijpheid is eenvoudig de menselijke natuur de vrije loop te laten zonder ze aan de leiding van een weldenkende en redenerende geest te onderwerpen. Leer uw kinderen hun geardeheid op behoorlijke en verstandelijke wijze door hun **VERSTAND** te laten leiden.

Ik herinner mij hoe er voor de eerste maal een beroep op mij werd gedaan om een begrafenis te leiden. Tijdens een begrafenisplechtigheid laten vele mensen de vrije loop aan hun emoties. Een hevige angst greep mij aan. Ik was bang dat ik niet in staat zou zijn mijn eigen gevoelens te beheersen. Ik wist dat ik dit doen moest en dat ik met tederheid en sympathie de diepbedroefde familieleden moest troosten. Ik was toen een stuk jonger en in de emotionele strijd die zich in mij afspeelde of ik wel in staat zou zijn deze verantwoordelijkheid te dragen, begon ik onder de druk van mijn emoties te bezwijken.

Ik liet mijn familie weten dat ik mezelf er gewoonweg niet toe kon brengen. Op dat moment waren we op bezoek bij mijn vader. Hij kwam

---

Emotionele volwassenheid is een ontwikkeling van de mentaliteit van nemen naar die van geven.

Emotionele onrijpheid is eenvoudig de menselijke natuur de vrije loop te laten zonder ze aan de leiding van een weldenkende en redenerende geest te onderwerpen.

DE OPSTANDING WAS NIET OP ZONDAG

Geloof het of niet, maar Paaszondag is geen herdenking van de opstanding van Jezus Christus. Christus is niet op een zondagochtend opgestaan en Hij is ook niet op „Goede Vrijdag” gestorven. Lees het onweerlegbare bijbelse bewijs hiervan in dit zorgvuldig gedocumenteerde boekje. Schrijf ons om uw gratis exemplaar.

naar mij toe, legde zijn handen op mijn schouders en met een stem vol autoriteit, waarmee hij mij sinds mijn kinderjaren niet meer had toegesproken, zei hij:

„Zet je eroverheen jongen! Dit is jouw verantwoordelijkheid. Dit gezin gaat gebukt onder smart en verlaat zich op jou. Je kunt niet terugkrabbelen. Kom tot jezelf. Bedwing jezelf. Je doet het en wel met een kalme waardigheid en oprechtheid die je tot eer zal strekken.”

Ik herinner me dat dit me bedaarde en me weer tot bezinning bracht, en ik antwoordde kalm:

„Ja, vader, ik zal het doen.”

Toen ging ik naar een andere kamer, sloot de deur, sprak er met mijn hemelse Vader over en ontving van Hem de emotionele beheersing die me voor deze vuurproef ontbrak — en deze eerste begrafenis was een vuurproef. Maar toen ik me letterlijk in Gods handen als zijn werktuig had overgegeven, gebruikte Hij mij en de woorden die Hij door mijn mond sprak hadden de bekering van de diepbedroefde ouders tot gevolg.

Toen ik nadien steeds vaker geroepen werd om begrafenissen te leiden, vond ik het moeilijk mijn eigen emoties zó te beheersen dat ik het juiste evenwicht had — uiterlijk rustig en kalm te blijven, zonder echter naar het andere uiterste over te slaan door mijn gevoelens zódanig te verharderen dat ik geen passende sympathie zou kunnen opbrengen. Slechts door Gods hulp en veel gebed kon ik me emotioneel beheersen, met waardigheid en toch met grote gevoeligheid, hartelijkheid en meelevendheid voor diegenen die bedroefd waren, zodat ik hen de hulp kon geven die zij in hun grootste beproeving nodig hadden, zonder met hen ten prooi te vallen aan emoties.

Het is buiten kijf dat iemand als christen niet kan groeien en naar perfectie streven als hij emotioneel niet evenwichtig is.

Onze gevoelens en emoties werden ons met een bedoeling gegeven. Zij mogen niet krachteloos gemaakt worden, maar ze moeten wel op een verstandige manier volgens Gods wet *beheerst* worden.

Emotie in religie

Van alle aspecten in het leven is er geen enkele waar emotionele onrijpheid zo zeer tot uiting komt als in religie.

Ook hier hebben de mensen de neiging in uitersten te vervallen. Of zij zwepen hun emoties opzettelijk tot grote hoogte op of zij maken van hun godsdienst iets volkomen verstandelijks door hun emoties geheel en al te onderdrukken.

Veel mensen, gewoonlijk zij die het minst ontwikkeld zijn, associëren zich met een godsdienst die bijna helemaal emotioneel is. Tijdens bijeenkomsten zeggen de voorgangers gewoonlijk niets dat tot nadenken stemt, maar alleen hetgeen emoties oproept. Zij onderwijzen niet, maar wekken slechts ongebreidelde emoties op.

Aan emotie is echter niets geestelijks. Emotie is een *fysieke* reactie. Hoewel een zekere graad van emotionele reactie op natuurlijke wijze *moet* volgen op een ware en diepe geestelijke belevenis, is emotie niettemin een fysieke reactie als gevolg van deze belevenis en is het op zichzelf géén geestelijke belevenis. Emotie wordt voortgebracht door het fysieke zenuwstelsel. Daarom spruit emotie voort uit het *VLEES* en *niet* uit de *GEEST*.

Alleen degenen die God *GEHOORZAAM* zijn ontvangen zijn heilige Geest (Hand. 5:32). De meeste kerkgenootschappen die de valse namaak-emotie voor ware geestelijkheid aanzien, verkondigen dat Gods wet afgedaan heeft en prediken een leer van behoud zonder werken, waaronder zij verstaan dat gehoorzaamheid aan God of Gods wet niet nodig is.

Niemand is een echte christen, tenzij hij de heilige Geest ontvangen heeft en er zich, gehoorzaamend aan Gods wet, door laat leiden (Rom. 8:9, 14). De *LIEFDE* GODS wordt teweeggebracht door de heilige Geest *in ons* (Rom. 5:5), die de éنية liefde is die Gods wet vervult.

Er zijn er misschien zelfs onder ons die tot Gods waarheid gekomen zijn — die zich aan God overgegeven hebben, die werkelijk berouw van hun eigen levenswijze hebben en zich afgekeerd hebben van de weg van de wereld en zich gewijd hebben aan bijbelstudie om Gods weg te leren en volgens *elk Woord van God te kunnen leven* — die ook veel bidden, maar die de tweede *VRUCHT* van Gods Geest niet bezitten, n.l. *BLIJDSCHAP*.

Géén gevoelloosheid

Emotionele rijpheid betekent evenmin „gevoelloosheid”.

Degenen die werkelijk emotioneel rijp zijn, worden geleid door Gods Geest en door bezonnenheid. Hun emoties worden *BETEUGELD*, niet gevoelloos gemaakt. De emotioneel volwassenen drukken wel degelijk enthousiasme, vreugde en blijdschap uit. Zij voelen en drukken wel degelijk dankbaarheid en eerbied in hun verering van God uit. Zij hebben inderdaad gevoelens van medelijden en barmhartigheid en laten dat ook merken.

God is een Geest en zij die Hem aanbidden moeten Hem *IN GEEST* en *IN WAARHEID* aanbidden. Men kan niet *IN GEEST* aanbidden, tenzij men Gods Geest heeft en erdoor geleid wordt. Men kan niet in waarheid aanbidden zonder Gods Woord te begrijpen. Maar deze verering is niet ontdaan van gevoel en de daaruit voortspruitende emotionele expressie. Zelfs al is emotie een fysieke reactie, toch gaat zij gepaard met en is het gevolg van een ware geestelijke belevenis.

Zij die emotionele rijpheid bezitten zullen op een passende, hartelijke en heel oprechte manier sympathie uitdrukken. Zij zullen van tijd tot tijd, wanneer dit past, aan leedwezen, angst en medelijden uiting weten te geven. En zij zullen ook hun opgeruimdheid, vreugde, enthousiasme, ijver en dat geluk uiten, waarvan zij boordevol zijn en dat wij *BLIJDSCHAP* noemen.

Het komt er dus op neer dat bij hen die emotioneel volwassen zijn, de beheerste uiting van emotie *samen-gaat* met fysieke gezondheid en een ontwikkelde geest die geleid wordt door de Geest van God. Met andere woorden, emotionele volwassenheid ontwikkelt zich tegelijkertijd met lichamelijke, geestelijke en verstandelijke groei, en alle vier ontwikkelen zich uiteindelijk tot het volmaakte geestelijke *KARAKTER* — voor de opbouw waarvan wij hier op aarde zijn geplaatst.

U moet waarschijnlijk nog een lange weg afleggen. U heeft een grote verantwoordelijkheid, als u kinderen heeft, om hen zowel emotioneel als lichamelijke, verstandelijke en geestelijke degelijk op te voeden. We zullen allen eens geroepen worden om daarover rekenschap af te leggen. Hoe zult u zich verantwoorden? □

Al te veel mensen zwalken doelloos door het leven. Zonder het te beseffen, kunt u het slachtoffer van omstandigheden zijn. Dit artikel laat zien hoe u bewust kunt leven in plaats van hoe het uitvalt.

LEEF UW LEVEN NIET AL NAAR HET UITVALT!

door Garner Ted Armstrong

„WAT jammer dat de jeugdijaren aan kinderen verspild moeten worden”, zeggen de mensen van middelbare leeftijd.

„Als ik toen ik twintig was maar geweten had wat ik nu met vijftig weet”, verzucht de welgedane zakenman. We kunnen terecht zeggen dat we „te gauw oud en te laat snugger zijn”.

Wat is de reden voor al deze verzuchtingen? Waarom zijn zoveel mensen onvoldaan met de wijze waarop hun leven is verlopen? Waarom zijn zovelen vervuld met gevoelens van bitterheid, wanhoop en frustratie?

Hoeveel gelukkige mensen kent u?

Waarschijnlijk niet veel. Neem eens die procuratiehouder die meer dan een ton verduisterde. Hij had wat een goede baan leek die hem ruimschoots zekerheid bood. Toch was zijn leven niet gelukkig, ondanks zijn schijnbaar „succes”.

Denk er eens over na. U kunt het aantal mensen van wie u denkt dat ze gelukkig zijn, waarschijnlijk tellen op de vingers van twee handen, maar u zou heel wat handen en voeten nodig hebben om het aantal te tellen van wie u weet dat ze niet gelukkig zijn.

Eeuwen geleden zei Paulus tot Timotheus: „Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadspreekers, aan hun ouders

ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook deze op een afstand” (2 Tim. 3:1-5, *N. Vert.*).

Wél een beschrijving van onze tijd!

Lees het nog eens. Het beschrijft de exacte omstandigheden die momenteel in ons land heersen!

Epochen blijven de rechtbanken werk bezorgen; gezinnen worden ontwricht, kinderen verliezen hun ouders. Het leven van de mensen is vervuld met haat, afgunst, angst, teleurstelling, rusteloosheid, spanningen en frustratie. Losbandigheid van de jeugd bereikt de grootste omvang aller tijden, en, zoals zo duidelijk door tal van gezaghebbende bronnen wordt aangetoond, staat de toename van de misdaad buiten iedere verhouding tot de bevolkingstoename.

Zijn onze gefrustreerde jongeren gelukkig? Zijn de duizenden gescheiden mensen gelukkig? Zijn „geslaagde” zakenlieden, managers en functionarissen gelukkig?

Bent u gelukkig?

Hoe komt het dat het leven zo'n last wordt, zo'n leeg, hol, nutteloos, frustrerend ding, dat ieder jaar letterlijk duizenden mensen proberen zich van kant te maken?

Wat is uw leven?

Laat God antwoorden. Hij is De-gene die leven schiep, die de mensheid op deze aarde plaatste en die de reden geeft voor iedere teug lucht die u inademt.

„Wat is uw leven? Een damp die voor een korte tijd zich vertoont en dan weer verdwijnt” (Jakobus 4:14, *Leidse Vert.*).

God laat in zijn Woord de kortstondige bestaansspanne zien die wij hebben. Hij openbaart van welke stoffen wij gemaakt zijn, welke natuur wij in ons hebben, en vooral hoe ons leven ingericht zou moeten worden — en waarom!

DE Bijbel is het handboek over het leven, waarin staat *wat de mens is*. Waarheen hij op weg is. Waarom hij hier is. De Bijbel openbaart het grote doel dat God met de schepping van menselijk leven voorhad en zegt ons hoe wij ons leven met dat doel voor ogen moeten inrichten.

De Bijbel openbaart de wetten die ten grondslag liggen aan de ware verrukkingen, genoegens, voldoeningen, successen, triomfen, vreugden en vervullingen die wij zoeken.

U bent precies zoals Adam was. Gemaakt van dezelfde stoffen. U heeft dezelfde natuur — en u bezit dezelfde mogelijkheden. Bovendien heeft u dezelfde God tot Heerser! Die God stelt u, nú, gedurende uw korte tijdsspanne op deze aarde, voor dezelfde belangrijke keus!

ADAM was geen mythe. Hij was een mens — hij bestond. Zijn Maker was God.

God zei: „Laat Ons [er was meer dan één groot Wezen betrokken bij de schepping] mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis” (Gen. 1:26). Maar tot Adam zei Hij: „Gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren” (Gen. 3:19).

God schiep de mens naar de vorm en het beeld van God (Gen. 1:27), om er als God uit te zien. Maar God schiep de mens uit *volkomen verschillend materiaal!*

„God is een Geest,” zei Christus (Johannes 4:24). De mens is echter vlees! Hij bezit géén eeuwig leven inherent in zichzelf.

God openbaarde aan Adam, sprekend tot de bewuste mens, niet alleen tot zijn „lichaam”: „Gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren”. Daarom was Adam gemaakt van rode aarde (oorspronkelijk Hebreeuws) — van de elementen van deze planeet. Hij was aards (1 Cor. 15:47). God openbaarde aan Adam wat hij was. Hij zei tot Adam dat hij een tijdelijk, vleselijk, aan de aarde gebonden, vergankelijk menselijk wezen was — zonder eeuwig leven inherent in hem. Hij was géén onsterfelijke ziel, opgesloten in een lichaam!

Indien u de waarheid over de leer van de onsterfelijkheid der ziel nog niet kent, schrijf dan om ons gratis boekje *Heeft u een onsterfelijke ziel?*

UBENT, tenzij u berouw heeft getoond en Gods Geest heeft ontvangen, precies zoals Adam was. U bent samengesteld uit dezelfde elementen — u bent even stoffelijk, even tijdelijk — en bezit dezelfde natuurlijke gezindheid.

God had echter een doel voor ogen toen Hij de mens een natuurlijke gezindheid gaf. Het gehele bijbelse relaas vertelt u wat u bent — waarom u bestaat — en *waarheen u op weg behoort te zijn!*

God beval Adam gelukkig te leven. Adam weigerde. Hij wilde het eerste „wetenschappelijke” experiment uitvoeren.

Toen Eva, waar Adam bijstond, begon te speculeren over de leugens van de duivel, wilde zij hoe langer hoe meer experimenteren. Ze wilde door ervaring leren in plaats van door de geopenbaarde kennis die van God kwam. De duivel streelde haar ijdelheid.

Hij zei: „Heeft God werkelijk gezegd dat u van geen enkele boom in de tuin mag eten?”

Hij wist beter. Hij loog (Johannes 8:44), en hij wist het. Maar de naïeve Eva, als zoveel hedendaagse vrouwen, meende dat zij de situatie uiteen moest zetten. „O, zo erg is het nu ook weer niet”, kan ze geredeneerd hebben — „God heeft ons niet gezegd van geen enkele vrucht te eten, Hij wil ons alleen maar niets van die ene boom laten hebben”. Op dit punt gekomen, begon ze waarschijnlijk te denken: „Nu ja, per slot heeft Hij ons

de hof toch gegeven — en die is van ons, nietwaar? Waarom zou God dan zo onrechtvaardig zijn,” redeneerde ze, „het beste en het meest begeerde voor zichzelf te houden!”

Wat ze ook gedacht mag hebben, haar daden waren duidelijk. „En de vrouw zag [begeerte van de ogen!], dat de boom goed was om van te eten [begeerte van de eetlust!], en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begerlijk was om daardoor verstandig te worden [lust van het intellect — intellectuele ijdelheid en eigendunk!], en zij nam [stal!] van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was [Adam stond erbij terwijl zijn vrouw de allerbelangrijkste beslissing van hun leven nam en bovendien een hoogst noodlottige. Maar als een „sukkel” die zijn vrouw toestond de broek aan te hebben en over hem te regeren, volgde hij haar gedwee in haar opstandigheid], en hij at” (Gen. 3:6, *N. Vert.*).

WAT waren haar motieven?

Ze onthullen veel over u!

Haar motieven waren begeerte, ijdelheid, hebzucht en zelfzucht. Bovendien gaf zij blijk van een harde kern van rebelle in haar hart. En de man? Wel, hij deelde al deze gevoelens, maar, anders dan de vrouw, wist hij beter! (1 Tim. 2:14.)

Eva werd misleid. Satan had het gemunt op haar menselijke aard waarin al deze motieven lagen opgesloten. Adam werd niet verstandelijk misleid — zijn lichamelijke driften waren even sterk als die van Eva en

---

**De Bijbel is het handboek
over het leven, waarin staat
wat de mens is.**

**„God is een Geest,” zei Christus. De mens
is echter vlees. Hij bezit géén eeuwig leven
inherent in zichzelf.**

daardoor liet hij zijn verstand door zijn begeerte overheersen.

Het was een impulsieve, emotionele beslissing die zij die dag namen. En deze bepaalde het patroon voor heel de mensheid!

U bezit dezelfde menselijke natuur die Adam en Eva hadden. Het is een aard die natuurlijk en automatisch tegen God en zijn volmaakte wetten gekeerd is. „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?” (Jer. 17:9, *N. Vert.*). „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7, *id.*).

God is de heerser. Hij is de baas. Hij geeft u bevelen die u moet gehoorzamen. Hij dwingt u echter niet te gehoorzamen. Hij wijst slechts op de verschrikkelijke straffen voor ongehoorzaamheid, en staat u toe uw eigen keus te maken.

Al te veel mensen hebben verwarde denkbeelden over de vrije wil. Voor iemand die ik heel goed ken, betekende juist het feit dat God ons door zijn wetten beveelt, dat God haar haar vrije keus trachtte te ontnemen!

Zij verkeerde in de dwaling dat God de mensheid de vrijheid had gelaten te kiezen wat de juiste wijze van leven is (terwijl bijna 6000 jaar menselijke geschiedenis onomstotelijk heeft aangetoond dat de mens niet in staat is dit te doen), in plaats van óf men op de enige juiste wijze wil leven.

God laat u de keus. Maar slechts

weinig mensen maken een keuze, slechts weinigen denken problemen door en wegen alle feiten af. In plaats daarvan springen de meesten, net als Adam en Eva, impulsief midden in een situatie en laten zich dicteren door de omstandigheden.

„Zie, ik houd u heden het leven en het goede voor, maar ook de dood en het kwade... Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht” (Deut. 30:15-19, *id.*).

God dringt er bij ons op aan het leven te kiezen.

God is onze Hemelse Vader. Hij bemint zijn zwakke kinderen op deze aarde met een grenzeloze, alomvattende, onbepaalde liefde die ieder menselijk begrip te boven gaat.

GESTELD dat u een lief zoontje heeft. Hij is pas twee en u houdt van hem met heel uw hart.

Gesteld dat u hem op gevaarlijke wijze in een open raam ziet zitten, hoog boven een straat. Hij ziet u de kamer binnenkomen en staat op met een ondeugende uitdrukking op zijn gezichtje. U bent ontzet. U weet dat één enkele misstap zijn dood kan betekenen. U doet uw best om zijn aandacht te trekken, zijn ogen op u gericht te houden en uw dierbare zoontje te smeken, te bezweren, er vriendelijk bij hem op aan te dringen, hem op de een of andere wijze ervan te overtuigen dat hij naar vóren moet komen, terug in de kamer.

Hoe zou u zich voelen? Zou niet uw gehele wezen hem toeroepen te gehoorzamen aan wat ú weet dat het reusachtige verschil is tussen een afschuwelijke dood en voortgezet leven? Zou uw hart niet in uw ogen zijn, in uw stem, in uw diepste innerlijke bezorgdheid voor het kostbare, tussen leven en dood zwevende jonge leven?

Maar wat indien, vlak voordat u zou toegrijpen om uw zoon te redden, hij in opstand kwam?

Wat indien hij, in zijn kinderlijke verstand, besloot na te gaan hoe één stap *achteruit* zou zijn? Wat indien hij besloot zijn eigen zin te volgen aangaande de richting die hij zou inslaan — en, daar hij van nature opstandig is (zoals het menselijk hart is) en u hem al zo dringend en liefhebbend gesmeekt en gezegd had wat u wilde dat hij zou doen — wat indien hij besloot achteruit te stappen?

Begrijpt u wat ik bedoel?

God wéét wat het beste voor ons is!

Maar de koppige, eigenzinnige mens kan het eenvoudig niet geloven. Wij hebben Gods liefhebbende zorg voor ons van de hand gewezen en besloten de weg van onze ijdele, hebzuchtige menselijke natuur te volgen.

SOMMIGE mensen besluiten het kwade te kiezen. Dat wil zeggen, de weg te kiezen van de samenleving, de weg van hun vrienden, hun burenen, hun familieleden, hun eigen omge-

De menselijke aard is van nature tegen God en zijn volmaakte wetten gekeerd.

God schiep de mens — en Hij schiep de mens op zodanige wijze dat deze Gods heilige Geest van node heeft, ja, broodnodig heeft!

ving. Anderen besluiten eenvoudig Gods weg niet te kiezen, waarbij zij niet beseffen dat zij toch een keus hebben gedaan en wel de verkeerde.

De verpersoonlijkte wijsheid van God zegt ons: „Omdat gij weigerde, toen ik riep, niemand acht gaf, toen ik mijn hand uitstreckte, gij al mijn raadgevingen in de wind sloeg, en mijn vermaning niet wilde” (Spr. 1:24-25, *N. Vert.*).

Bent u een van die verbijsterde en gefrustreerde mensen die de meerderheid uitmaken?

Natuurlijk bent u dat. Maar het is *onnatuurlijk* voor de mensheid gelukkig te zijn. Het is ongewoon blij te zijn. Het is *zeldzaam* ware innerlijke vrede te hebben, een gevoel van veiligheid en richting in uw leven te hebben.

Laten wij eens nagaan hoe dat komt.

Wij hebben gezien wat de mense-lijke natuur is. Ze is ijdelheid en hebzucht. Ze is totaal op zichzelf gericht — een zelfzuchtig, egoïstisch *ik!*

En dat is nu juist de reden waarom de mens zo ongelukkig is.

Welke „vruchten” levert het bestaan op van al de mensen die u kent en die leven op de wijze die hun „natuurlijk” voorkomt? „Het is duidelijk wat de werken van het vlees zijn: [overspel — *St. Vert.*], hoerij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, [moord — *St. Vert.*], dronkenschap, brasserijen en dergelijke...” (Gal. 5:19-21, *id.*). Lijkt dit op het gedrag van iemand die u kent?

DIT zijn de natuurlijke gevolgen van een levenswijze die hoogst aantrekkelijk is voor de ongeestelijke menselijke natuur. Dit zijn de dingen die u geheel automatisch schijnen te overkomen. U bedóelt het misschien niet altijd zo, maar op de een of andere manier schijnen al die afschuwelijke „werken van het vlees” eenvoudig de meeste mensen te overkomen.

Hoe komt dat?

Omdat zij het ene ontbrekende bestanddeel niet hebben dat hun gehele leven zou veranderen!

U bent niet volledig — tenzij u iets heeft ontvangen van het ontbrekende

bestanddeel dat uw gehele natuur verandert.

God schiep de mens — en Hij schiep de mens op zodanige wijze dat deze Gods heilige Geest van node heeft, ja, broodnodig heeft!

Zonder deze is het iedereen volslagen onmogelijk een gelukkig leven te leiden.

Met deze Geest kan het leven betekenis krijgen. Het leven kan overvloedig, mooi, harmonisch, gelukkig, geslaagd en doelbewust worden. Maar dit is nog niet alles.

God zegt: „Indien iemand echter de geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9, *id.*).

U werd geboren om door God *verwekt* te worden. U bestaat slechts ten dele totdat u berouw heeft getoond, gedoopt bent en door het opleggen van handen door Gods dienaren de Geest van God heeft ontvangen, waardoor u tot een potentiële zoon van God bent verwekt. In het vanuit menselijk standpunt geschreven boek Prediker overziet Salomo het leven, hij beschouwt alle aspecten van het leven — ieder gamma van menselijk gevoel, ieder experiment, ieder genoeg, iedere begeerte en ijdelheid.

Ten slotte, walgend van het geheel, zegt hij: „Daarom kreeg ik een afkeer van het leven, want kwaad scheen mij het werk, dat onder de zon geschiedt: het is alles ijdelheid en najagen van wind” (Pred. 2:17, *id.*).

Ja, zelfs Salomo werd een potentiële zelfmoordenaar.

Maar aan het slot van dit belangrijke boek werd hij geïnspireerd te schrijven: „Alles wel overwogen, is dit de conclusie: Vrees God en onderhoud zijn geboden: want dat is eerst de hele mens” (Pred. 12:13, *Canisius-vert.*; de meeste vertalingen wijken ver af van de Hebreeuwse grondtekst).

Het is de kennis van God, de vrees voor God, de gehoorzaamheid aan zijn geboden — hetgeen slechts mogelijk is door het ontvangen van zijn heilige Geest — die u *volledig* maakt.

Het verandert uw gehele perspectief. Het verandert uw levensopvatting, uw zienswijze, uw meningen en gedachtenprocessen. Het verandert uw houding, het verheft uw geest, het vervult u met levenskracht en energie. Het is de kostelijkste en overvloedigste zegen die een liefhebbende

Vader u ooit kon geven: een deel van zijn eigen leven!

U dient te begrijpen waarom u geboren bent en wat u daaraan moet doen. Schrijf om onze gratis boekjes: *Wat bedoelt u met behouden worden?* en *De betekenis van de waterdoop.*

IN het kader van het educatieve programma voor volwassenen heeft Ambassador College over de gehele wereld toegewijde en bevoegde dienaren van God die bereid zijn u persoonlijk raad te geven, uw vragen te beantwoorden en u kunnen helpen met uw geestelijke problemen. Beschouw deze mededeling niet als een „uitnodiging” van welke aard dan ook, maar af en toe schrijven mensen ons die willen weten of een persoonlijk gesprek mogelijk is.

U weet nu wel dat wij niets te koop hebben. Indien u ons uw naam en adres opgeeft voor literatuur of een abonnement op *De ECHTE WAARHEID*, betekent dit niet dat iemand ongevraagd aan de deur zal komen om u te overreden iets te kopen of ergens lid van te worden. Zonder dat u dit zelf mocht wensen, zullen wij u door niemand laten bezoeken.

Indien u vragen heeft, of om de een of andere reden graag een persoonlijk gesprek wil hebben met een van onze mensen, afgestudeerden van Ambassador College, schrijft u ons dan gerust. Deze mannen kunnen u thuis een bezoek brengen.

Natuurlijk weet u dat ze niets te koop hebben. Ze zullen u niet om geld vragen, noch u verzoeken of er zelfs maar bij u op aandringen „bekeerd” te worden of gedoopt, of u bij iets aan te sluiten. Indien u echter hulp nodig heeft zijn zij volledig bevoegd te helpen. Zij zullen u echter niets proberen op te dringen. Zij zijn bevoegd de Bijbel te verklaren, indien u dit wenst, maar nooit zullen zij debatteren. Deze mannen hebben een grondige opleiding genoten aan de theologische faculteit van Ambassador College. Zij, en wij hier op het hoofdkantoor van dit grote Werk willen u alleen maar helpen en dienen. Wij beschouwen het als een voorrecht dit te mogen doen.

Vergeet niet dat u Gods heilige Geest nodig hebt. Zonder dat zal uw leven zich doelloos afspelen.

Mét Gods heilige Geest zal uw leven pas vorm gaan aannemen en inhoud krijgen. De keus is aan u. □

Heeft de almachtige God die het gehele universum bestiert, nu wérkelijk begrip van de onvolkomenheden en de zwakheid van de mens? Wéét Hij eigenlijk wel wat het is mens te zijn? Is God onredelijk in zijn houding jegens de mensheid, zoals sommigen beweren? Verwacht Hij teveel van ons? Bekommert Hij zich écht om ons?

BEGRIJPT GOD DE MENS NU WERKELIJK?

door David Jon Hill en Brian Knowles

HET schijnt dat sommige mensen op deze steeds meer cynisch en gedesillusioneerd wordende wereld tot de conclusie zijn gekomen dat de Schepper veel te veel van zijn schepping verwacht. Er zijn er die beweren dat het niet eerlijk en niet rechtvaardig van God is dat Hij de mensheid onmogelijke (althans in hun ogen) maatstaven aanlegt. Zijn wetten zijn veel te moeilijk om ernaar te kunnen handelen en zijn normen vergen méér dan waartoe gewone mensen in staat zijn, zo beweren ze. „Hoe kan God daar nu enige notie van hebben?“, redeneren ze. „Hij hoeft zich geen zorgen te maken over zonde en de bestraffing ervan. Hij kan alles wat Hij maar wil. Hij is niet blootgesteld aan de begeerten en driften van de menselijke natuur. Hij wordt niet verzocht. Hoe kan God dan weten wat het is te vechten tegen verzoeken en tegen een moreel decadente samenleving, wat het is zich te verweren tegen de verleidingen van een boosaardige duivel?“

Wellicht denken sommige mensen dat als God maar eens hier op aarde kwam en een tijdje *mens* was, Hij wel meer begrip voor het mensdom zou opbrengen en niet „zo hard“ voor de mensen zou zijn. Zo redeneert men dan.

Natuurlijk is een dergelijke redenering van menselijk standpunt gezien wel begrijpelijk, maar ze is onjuist en berust niet op feiten; ze is enkel

ingegeven door emotie en zelfbeklag.

Laten we het eens van de andere kant bekijken.

Had Henry Ford verstand van auto's? Wis en zeker! Had Strauss verstand van walsen? Natuurlijk! Had Antonio Stradivarius verstand van violen? Zonder twijfel! Hoe zou iemand dan ook maar kunnen veronderstellen dat de Schepper geen verstand en geen begrip zou hebben van zijn menselijke creaties, *geschapen naar zijn eigen beeld?* (Genesis 1:26.)

Natúúrlijk begrijpt God de mensen. Hij schiep hen naar zijn eigen gelijkenis. En zoals Henry Ford heel zeker wist hoe zijn auto's het best gebruikt en onderhouden konden worden, zo weet God nog veel beter wat het beste voor het mensdom is.

AUTOFABRIKANTEN verstrekken een handleiding bij de wagens die ze afleveren. Als die instructies worden opgevolgd, wordt men geacht verzekerd te zijn van een goed functionerende auto. Op precies dezelfde wijze heeft de Schepper bij zijn creatie een handleiding geleverd.

Nu behoort elke handleiding te worden geschreven vanuit een grondige kennis van en begrip voor het produkt waarvoor het bestemd is. Gods handleiding is de *Bijbel*. Daarin openbaart God telkens weer de diepte van zijn begrip van de geest en de mogelijkheden van de mens.

Laten we daar eens in lezen. „Want

Hij weet, wat maaxsel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn“.

Dit zijn de woorden van Psalm 103:14 die David ingegeven werden.

God is zich ervan bewust dat niets van de mens onsterfelijk of eeuwig machtig is. De mens is slechts uit *stof* gemaakt. De mens is zwak en vergankelijk; hij is onevenwichtig in zijn gedragingen. De Schepper *weet* dat. Hij verlangt daarom van ons niet meer dan wij kunnen geven. Het is zo gesteld dat God ons niet naar onze zonden behandelt en Hij geeft ons evenmin ons verdiende loon (vers 10), want dan zouden wij allemaal reeds lang geleden hebben opgehouden te bestaan!

Alle menselijke wezens hebben gezondigd, en het loon van de zonde is de dood. (Rom. 3:23; 6:23.) God heeft menselijke huichelarij, leugens en ongehoorzaamheid al eeuwen, zelfs duizenden jaren, geduld en Hij heeft het volste recht gehad het *gehele* mensdom eeuwen geleden weg te vagen. Hij heeft dat echter niet gedaan. „Maar Hij, de barmhartige, verzoende de ongerechtigheid en verdierf niet; Hij wendde menigmaal zijn toorn af en wekte zijn volle grimmigheid niet op; Hij gedacht, dat zij vlees waren...“ (Psalm 78:38-39, *N. Vert.*). God is volkomen eerlijk en rechtvaardig in zijn houding jegens de mensheid. Zij die anders beweren, kennen God eenvoudig niet.

Niet de Schepper is onrechtvaardig:

God is zich ervan bewust dat niets van de mens onsterfelijk of eeuwig is. De mens is slechts uit stof gemaakt.

Wat God ook van ons mag vergen, altijd ligt dat binnen het bereik van onze mogelijkheden.

het is juist de *mens* die onbillijk is. Juist op degenen die een beschuldigende vinger op God richten, zijn heel wat meer beschuldigende vingers gericht. Denk aan de bewoënen woorden van de profeet Ezechiël: „Maar gij zegt: De weg des Heren is niet recht. Hoort toch . . . is mijn weg niet recht? Zijn niet veeleer *uw* wegen niet recht?” (Ezech. 18:25, *id.*).

DE wereld van vandaag loopt over van ongerechtigheid (zie Jes. 59:8-15). Het is alsof, waar men ook kijkt, dat mensen van de een of andere groep hun rechten opeisen. In vele gevallen zijn hun eisen gerechtvaardigd, maar dan enkel omdat als regel onbekwame, onwetende en hypocriete mensen het bestuur in handen hebben.

Wanneer mensen ertoe komen de klachten die ze over een regering hebben tegenover God te uiten en van Hem rechten eisen, dan begaan ze dezelfde fout als Job destijds maakte. (Job 35:2-3.) Het mag misschien vreemd klinken, maar u en ik verlangen heus geen rechtspraak van God. Wij hebben allen gezondigd (Rom. 3:23) en het rechtvaardige loon van de zonde is de dood (Rom. 6:23). Indien God *volkomen rechtvaardig* handelde, kon Hij aan ons allen het doodvonnis voltrekken.

Nee, u verlangt zeer beslist geen rechtspleging van God — wat u wél verlangt zijn *mededogen*, *vergifenis*

en genade! En dat zijn nu precies de dingen die de God van Abraham, Izak en Jakob u en mij zo overvloedig, gul en liefdevol aanbiedt.

Er is geen doorgroning van Gods verstand (Jes. 40:28). Hij behandelt de mensheid slechts met het grootste mededogen en de uiterste zelfbeheersing. Elk mensenleven is in Gods ogen belangrijk en Hij wil niet dat er uiteindelijk ook maar één verloren gaat (Matth. 10:29-31; 2 Petrus 3:9). De eeuwige God is dagelijks bezig met het uitwerken hier op aarde van een grote bestemming die Hij voor ons op het oog heeft.

Wat het ook zijn mag dat God ons in dit leven laat doormaken, alle dingen zullen uiteindelijk ten goede werken, ook al is het misschien moeilijk dit thans in te zien (Rom. 8:28). Wanneer God eenmaal in een individueel mensenleven is begonnen te werken, dan kan men er *zeker* van zijn dat Hij zijn werk zal voleinden, ook al duurt dat tot de wederkomst van Christus (Filipp. 1:6). Daarvan kunnen we overtuigd zijn!

Als God eenmaal met u is begonnen te werken, *zal Hij niet toestaan dat u boven uw vermogen wordt beproefd*. Hij zal u uitsluitend zodanige beproevingen en verzoekingingen laten doorstaan als u inderdaad kunt doorstaan, wanneer u zich daar werkelijk toe zet. „Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God

is getrouw, *die zal niet gedogen*, dat gij boven vermogen verzocht [beproofd] wordt. . .” (1 Cor. 10:13, *N. Vert.*).

ALLE grote mannen en vrouwen uit de Bijbel hebben moeilijke periodes van zware beproeving doorgemaakt. Toen Abraham al over de 100 was, werd van hem zelfs verlangd dat hij zijn enige zoon zou offeren. Maar hij hoefde deze zware, emotioneel geladen beproeving slechts te ondergaan *toen hij daar volkomen voor gereed was*. Hij was gereed en hij doorstond de proef met glans. Lees het gehele relaas eens in Genesis 22.

Ook al voelen wij, mensen die we zijn, ons volstrekt niet in staat een dergelijke zware test te doorstaan, moeten we wel begrijpen dat God ons de nodige kracht kan verlenen dat toch te kunnen doen. Wij moeten die kracht dan wel met vurig en aanhoudend gebed zoeken. Dóen we dat — oprecht en hoopvol — dan zullen we extra kracht en sterkte ontvangen. Let op Gods belofte in Jesaja 40:29-31: „Hij geeft de moede kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte van wie geen krachten heeft. . . Die de Heer verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen en niet moe worden; zij zullen wandelen en niet mat worden.” Dat is een *belofte* van God! Wilt u Hem aan die belofte houden?

Toen Jezus bijna 2000 jaar geleden over de stoffige wegen van Palestina liep, leerde Hij uit de eerste hand wat het zeggen wil mens te zijn. En Jezus IS God.

God is een Familie van geestelijke wezens.

Het moet toch wel duidelijk zijn dat God vóór alles rechtvaardig en begripvol is in zijn houding jegens de mensheid. Hij laat alleen maar toe dat wij *binnen de grenzen van ons vermogen* op de proef worden gesteld. En zo ons de kracht ontbreekt om perioden van verzoeking of beproeving te doorstaan, dan is God bereid ons die onmisbare kracht te verlenen. Grotere rechtvaardigheid en billijkheid zijn ondenkbaar.

Maar hóe is God in staat zoveel begrip op te brengen? Hoe is Hij bij machte begrip op te brengen voor de diepten van menselijke onvolkomenheden en zwakheid in het aangezicht van verzoeken, beproevingen en de door de lage menselijke natuur aanggerichte schade? Hoe kan Hij wéten wat het is mens te zijn, met alle daaraan verbonden beperkingen?

GOD is een Familie van geestelijke wezens. Op het ogenblik bestaat die Familie uit twee afzonderlijke wezens: God de Vader en God de Zoon. De heilige Geest is de kracht, het leven en de geest van God. Het is geen „persoon”. De „familienaam” is „God”. De twee leden van deze Familie ontwierpen samen de creatie van de mensheid. De Vader had daarbij de algehele leiding. Maar Hij die later bekend werd als Jezus Christus, voerde de feitelijke schepping van het materiële heelal en van de mens uit. Hij werd toen genaamd

„het Woord van God”, hetgeen betekent de *Woordvoerder* van de goddelijke familie (Joh. 1:1-3; Gen. 15:1; Ef. 3:9). Hij was de „geestelijke Steenrots”, die de kinderen Israëls in de woestijn leidde en volgde (1 Cor. 10:4).

Deze arbeide persoonlijk met de grote mannen uit het Oude Testament, die door God werden opgeleid voor de topfuncties in de wereld van morgen. Hij wandelde en sprak inderdaad met mannen als Adam en Henoch (Gen. 3:8; 5:22). Hij onderhield *persoonlijke* betrekkingen met Abraham, die bekend stond als de „vriend van God” (Gen. 17:1; Jakobus 2:23). Abraham werd voorbestemd erfgenaam van de ganse wereld onder Jezus Christus te worden (Rom. 4:13). Let erop hoe dicht God bij Mozes was: „En de Heer sprak tot Mozes aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt...” (Ex. 33:11). God verscheen aan Jozua en was met hem op dezelfde wijze (Joz. 1:5, 15-18). De Woordvoerder sprak met Job en onderrichtte deze inzake de schepping en de werking van het heelal onder zijn gezag (Job 38 en 39). Jakob *worstelde* zelfs met Degene die later de Messias werd (Gen. 32:24-30).

Dit tweede lid van de goddelijke Familie kende ontelbare andere mensen persoonlijk. Hij observeerde hen, onderwees hen, vocht voor hen, verrichtte wonderen voor hen, vergaf

en troostte hen, en dat over een periode van bijna vierduizend jaar!

Dat alles bracht de mensen in Jezus' tijd evenzeer in de war als nu in onze tijd. Op een dag vielen de Farizeeën Hem aan en bij die gelegenheid maakte Hij de opmerking: „Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien, en is verblijd geweest”. Uit de daarop volgende reactie van de joden kan gemakkelijk worden afgeleid dat Jezus het over zijn persoonlijke bekendheid met Abraham had: „De Joden dan zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en *hebt Gij Abraham gezien?*” Jezus zette de zaak voor eens en altijd recht met een klassieke verklaring, waaruit eeuwig gezag sprak: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: *Eer Abraham was, ben Ik*” (Joh. 8:56-58).

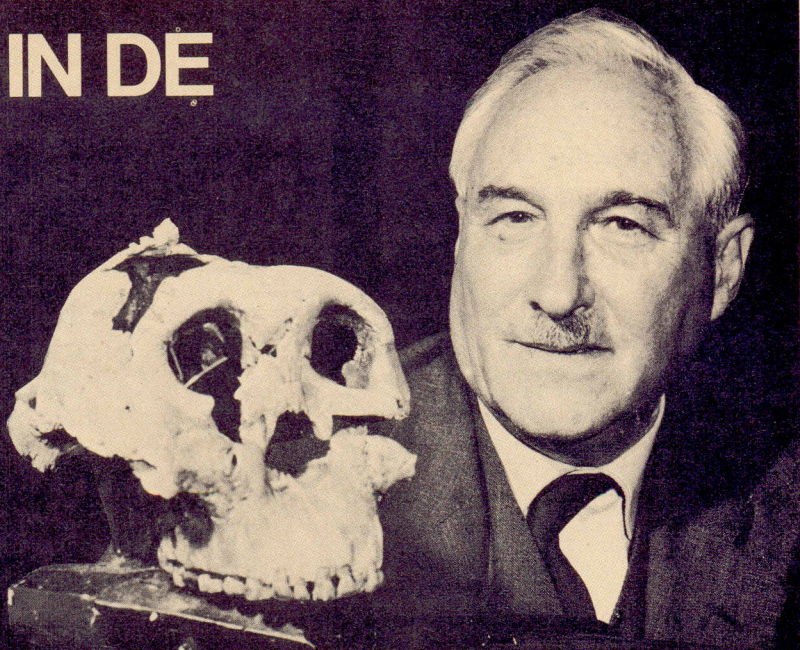
En wat erbarmen betreft — en hoe Hij deze voor elke generatie uitdrukte — overtreft niets Jezus' uitlating, zo vol diepbeleeftde bekommernis: „Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de profeten doodt, en stenigt die tot u gezonden zijn! Hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijk een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels, en gijlieden hebt niet gewild” (Matth. 23:37).

Degene die de Jezus Christus van het Nieuwe Testament werd, heeft vele machtige beschavingen zien op-

GELOOFT U IN DE EVOLUTIE?

Geleerden hebben nooit het bewijs gevonden dat het leven uit dode materie ontstaan is. De eerste fossielen zijn noch ongecompliceerd, noch primitief, zoals de evolutietheorie vereist. Dit boekje weerlegt de stellingen van de aanhangers van de evolutieleer. Op aanvraag gratis verkrijgbaar.

Richt uw aanvraag aan:
Ambassador College
Postbus 496
Arnhem (Nederland)

komen en ondergaan. Hij heeft koningen verheven en afgezet. Hij heeft de gebeden van de gelovigen gehoord en de zondaren gestraft. Heel het mensdom trok aan zijn ogen voorbij, toen Hij zijn profeten inspireerde tot het voorspellen van de loop der menselijke gebeurtenissen.

DITZELFDE lid van de goddelijke Familie, dat met zo vele patriarchen uit het grijze verleden werkte en de kinderen Israëls veertig jaar lang door de woestijn leidde, is waarlijk mens geworden. Drieëndertig en een half jaar lang wandelde Hij in menselijke gedaante op aarde. Toch was Hij wel degelijk God, zij het vlees geworden (Filipp. 2:6-7; Titus 2:10, 13). Tijdens zijn leven als mens op aarde doorstond Hij met succes de verzoeken van Satan de duivel (Matth. 4:1-11). Jezus werd verzocht op elke manier waarop een mens ook vandaag verzocht kan worden, maar toch gaf Hij nimmer toe aan menselijke begeerten. „... Jezus, de Zoon van God ... die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde” (Hebr. 4:14-15). Hij weet heel goed wat het is door een verbolgen duivel te worden verzocht, en wat het is weerstand te moeten bieden aan zowel alle driften van de menselijke natuur als aan de druk van een zondige wereld. Al deze verleidingen heeft Hij zelf ervaren. Christus weet zelfs wat het is *ziek* te zijn. Nooit

overtrad Hij de wetten der gezondheid, iets wat doorgaans tot ziekte leidt; nochtans droeg Hij in zijn lichaam al *ónze* ziekten en kwalen. Hij werd geslagen, gezeseld en tot een bloedige massa gestompt, voor Hij wreed gekruisigd werd. Op vele plaatsen was het vlees Hem van het lichaam gerukt zodat het bot blootlag. Zijn gelaat was onherkenbaar verminkt. (Lees het zelf in Jes. 53:3-5, 7; Psalm 22:1, 14, 17; Matth. 26:67; 27:30-31 en Jes. 52:14.)

Vergis u niet. Toen Jezus bijna 2000 jaar geleden over de stoffige wegen van Palestina liep, leerde Hij uit de eerste hand wat het zeggen wil mens te zijn. En Jezus *is* God.

Thans zit Jezus Christus aan de rechterhand van de Vader in de hemel. Hij treedt op als de enige bemiddelaar tussen God en mens. Hij vervult de taak van hogepriester — een begrijpend en meedogend hogepriester. „Daar wij nu een grote hogepriester hebben ... Jezus, de Zoon van God ... Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest...” (Hebr. 4:14-15, *N. Vert.*)

God begrijpt de menselijke onvolkomenheden en zwakheden wel degelijk. Het was Jezus zelf die zei: „... het vlees is zwak”! (Matth. 26:41.) Hij verlangt van ons niet meer dan waartoe wij in staat zijn. Wat

God ook van ons mag vergen, altijd ligt dat binnen het bereik van onze mogelijkheden. God *zál* ons de hulp verlenen die we nodig hebben om de zware beproevingen en verzoeken van dit menselijk bestaan te kunnen overwinnen.

God staat *volkomen* achter ons. Hij wil dat iedereen die Hij roept, zal slagen. Zij die hun menselijke begeerten, de invloed van een slechte, egoïstische wereld en de verleidingen van Satan weten te overwinnen, aan hen zal macht worden verleend in de wereld van morgen (Openb. 2:26; 3:21).

God heeft de mens een groot *doel* voor ogen gesteld en hem de middelen verschaft dat te bereiken. En ondanks vleselijke zwakheid en menselijke onvolkomenheid is het mogelijk het Koninkrijk Gods te verwerven. Wat moeten wij op deze dingen zeggen? „Zo God voor ons is [en dat is Hij!], wie zal tegen ons zijn?” (Rom. 8:31).

Wees niet te trots om de hulp te vragen die God u wil geven — wanneer u Hem daarom verzoekt „... want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Venedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoort te zijner tijd. Werpt al uw bekommernis op Hem, *want Hij zorgt voor u*” (1 Petrus 5:5, *N. Vert.*)

God begrijpt u; Hij heeft u lief en wenst dat u een lid van zijn Familie wordt. □

daarom beginnen op die gebieden waar het meest verbruikt wordt.

De volgende wenken zijn van belang:

VERLICHTING

- Draai alleen het licht aan wanneer en waar dat nodig is. Maak zoveel mogelijk van het natuurlijke daglicht gebruik. De laatste die een verlicht vertrek verlaat, moet de lichten uitdoen.
- Pas de verlichting bij het werk aan. Gebruik voldoende licht voor lezen, schrijven, naaien en ander nauwkeurig werk. Gebruik een minder krachtige lichtbron bij ander werk.
- Beperk de verlichting aan de buitenkant van uw huis. Schakel zelfs de verlichting uit wanneer en waar dat mogelijk is.
- Gebruik TL-buizen in badkamer, keuken enz., aldus de experts, als het besparen op elektriciteitskosten de opzet is.
- Gebruik lichtere kleuren voor muren, vloerkleden, gordijnen en meubels om zodoende de hoeveelheid kunstlicht te verminderen.

KOEL- EN DIEPVRIESKASTEN

- Zet de temperatuurregelaar van de koelkast op 3 tot 5°C en de temperatuur van de diepvries op -17°C, of wel op „normaal” in de meeste koel- en diepvrieskasten of -kisten.
- Ontdooi de koelkast regelmatig. Ijsafzetting beperkt het rendement. IJs in koel- en diepvrieskasten mag niet dikker worden dan ½ cm.
- Vermijd onnodig openen en sluiten. Door strooptochten in de koelkast te beperken, zult u zowel energie besparen als uw taille helpen verminderen!
- Zorg ervoor dat de luchtkanalen niet verstopt zijn. Koel- en diepvrieskasten moeten in een ruimte geplaatst worden waar voldoende luchttoevoer is en waar ze vrij staan van muren en kasten. Houd de koelvlakken en spiralen schoon. Stofophoppingen verminderen de koelcapaciteit.
- Controleer de deurafdichtingen op lekken. U kunt dit doen door de deur op het midden van een vel papier te sluiten. Trek aan het papier. Dit moet met een licht rukje en een enigszins scherp geluid gepaard gaan. Als dat niet het geval is moeten óf de afdichtingen vervangen worden óf de deur moet bijgesteld worden om een nauwere sluiting te verkrijgen.

VERWARMING

- Een goed geïsoleerd huis zal aanzienlijk minder energie voor verwarming nodig hebben. Dakisolatie is een eerste vereiste, die het meest bespaart. Steenwolplaten lenen zich hier heel goed voor, terwijl voor een nieuw te bouwen huis schuimplaten gebruikt kunnen worden. Steenwolplaten kunnen ook goed voor plafondisolatie (een 2e vereiste) gebruikt worden als de bovenlaag er nog niet op ligt, of anders kan men een minimum laag van 4 cm geëxpandeerd kurk of tempexkorrels aanbrengen. Er bestaan uiteraard andere materialen die goed zijn, waarover de bouwmaterialenhandel en de instanties u kunnen adviseren.

- Glazen ruiten laten 14 maal zoveel warmte door dan een muur. Dubbele beglazing beperkt dit tot de helft. Gesloten gordijnen helpen de warmte binnen te houden, hoewel ze natuurlijk niet over de radiator mogen vallen.
- Controleer het huis op luchtlekken. Breng tochtstrippen langs ramen en deuren aan. Dicht de openingen rond elektriciteits- en loodgieterswerk en eveneens de retsen in muren, plafonds en vloeren.
- Verwarm alleen kamers die in gebruik zijn.

ALGEMEEN

- Repareer lekkende kranen. Heetwaterkranen die lekken, verspillen zowel energie als water. Isoleer heetwaterbuizen waar dat mogelijk is.
- Doe de vaat liever met de hand dan met een vaatwasmachine.
- Reduceer het gebruik van heet water voor de was. Span een waslijn in de tuin, op zolder of in het sousterrain en doe afstand van het gebruik van een droogtrommel. Het ophangen van de was zal u fit houden.
- Laat het strijkijzer niet aanstaan wanneer het niet gebruikt wordt. Trek de stekker er eerder uit. Het ijzer blijft voldoende warm om het strijkwerk af te maken.
- Kijk minder naar de tv, en als uw toestel een voorziening heeft voor een onmiddellijk beeld, trek de stekker er dan uit als u voor langere tijd weggaat.
- Zet de radio, platenspeler of tv af wanneer niemand er feitelijk naar luistert of kijkt.
- Gebruik de oven niet met de bedoeling de keuken te verwarmen.
- Breng de grootte van het kookgerei in overeenstemming met de kookplaat van elektrische fornuizen en pas insgelijks de vlam aan naar de afmeting van het kookgerei op gasfornuizen.

• Zuinig Autorijden

De beste manier om benzine te besparen is eenvoudig minder te rijden en meer te lopen. Waar u niet anders kan, zijn er een aantal brandstof besparende maatregelen die moeite van het overwegen waard:

Laat uw carburateur goed afstellen, evenals de ontsteking, waardoor u het hoogste rendement van de brandstof verkrijgt. Een schoon luchtfilter is een eerste vereiste. Juiste bandenspanning kan het aantal kilometers met ½ tot ¾ km per liter verhogen.

Vermijd fel optrekken en hard remmen. Rijd voor zover mogelijk met een gelijkmatige snelheid. Houd u aan de maximumsnelheid. Vermijd hoge snelheden: bij topsnelheid gebruikt een auto al gauw 70 à 80 procent meer benzine dan bij de helft van die topsnelheid. Vermijdt het stationair draaien van de motor voor langere tijden. Laat als het mogelijk is de motor warm draaien als u rijdt, het zal de motor niet schaden zolang u het toerental niet opjaagt. Haal het maximum uit elk gebruik van uw auto. Combineer ritten indien mogelijk; doe zoveel mogelijk boodschappen in één keer. Hoewel de autopool een mislukking geworden is, zou u toch nog kunnen overwegen er een met vrienden of burens op te zetten.

— Patrick A. Parnell

DE WERELD bevindt zich thans op een tweesprong, gedwongen een uiterst gewichtige beslissing te nemen die uiteindelijk uw toekomstige welvaart en welzijn zou kunnen bepalen.

De wereld wordt bedreigd door een economische en politieke crisis zonder weerga. Een dergelijke situatie heeft zich nog nooit eerder in de geschiedenis voorgedaan.

Blauwdruk voor een ramp

Het besluit van olieproducerende landen in het Midden-Oosten hun productie van olie te verminderen en de prijs ervan omhoog te jagen als een voortvloeiende van de recente oorlog in het Midden-Oosten, zal zeer waarschijnlijk in de annalen der geschiedenis opgetekend worden als een der meest betekenisvolle gebeurtenissen van de 20e eeuw.

De uitwerking ervan begint men nu pas te voelen.

Het tijdelijk terugschroeven van de olieproductie en de daaruit voortvloeiende schaarste wordt gezien als van ondergeschikt belang t.o.v. een veel ernstiger probleem, n.l. dat van de sterk gestegen prijzen voor ruwe olie. Die zijn nu het viervoudige van wat ze iets meer dan een jaar geleden waren.

Wat is het gevolg tot dusver geweest? Recessie in het bedrijfsleven en een voortdurende stijging van het aantal werkelozen in West-Europa en de VS; een inflatiecijfer dat uit de hand dreigt te lopen, en in de ontwikkelingslanden maakt men zich steeds meer zorgen hoe de beperkte deviezenvoorraad verdeeld moet worden om de invoer van olie, voedsel en kunstmest te kunnen betalen.

Volgens vele economen is dit nog slechts een voorproefje van wat er mogelijkwijze in het verschiet ligt.

Bovendien is er de tot nu toe onbeantwoorde vraag wat de olieproducerende landen met hun sterk gestegen inkomsten zullen gaan doen.

Men verwacht dat de verviervoudiging van de olieprijs door de olieproducerende landen voor de Arabische wereld neerkomt op een extra \$50 miljard inkomsten gedurende 1974. Tenzij deze miljarden op een geordende en constructieve wijze worden besteed, zou de concentratie van al die miljarden dollars in Arabische handen kunnen leiden tot een desastreuze *economische en monetaire*

EEN WERELDCRISIS OP KOMST?

Slechts weinig mensen onderkennen de repercussies van de energiecrisis die nu rond de wereld gevoeld worden.

door Keith W. Stump

instabiliteit in alle geïndustrialiseerde landen.

Een verschuiving in een valuta ten bedrage van een miljard dollar van de ene centrale bank naar een andere is reeds voldoende, aldus sommige deskundigen, om een stormloop op belangrijke valuta's te ontketenen.

Een ander vraagstuk is dat van de arme landen van de wereld. Deze landen hebben tot op heden geen bescheid gekregen op hun verzoek aan Arabische olieproducerende landen om vermindering van de olieprijs. Voor de arme landen zal de verhoging in hun olierekening de ontwikkelingshulp die zij ontvangen geheel en al opheffen. Zij zullen óf hun olieaankopen moeten besnoeien en daarvan de gevolgen dragen, óf hun invoer van voedsel, machinerieën en andere essentiële goederen moeten terugschroeven. Op z'n best zou de economie in zulke landen stagneren of in een depressie afglijden.

De ontwikkelde rijke landen staan er beter voor om de verhoogde olieprijs op te vangen, maar niet zonder ernstige gevolgen voor hun betalingsbalans. Zo zullen de Verenigde Staten in 1974 voor hun olieaankopen zo'n 19 miljard dollar moeten neertellen tegen 7 miljard in 1973. Voor West-Europa komt dit neer op een extra 17 à 18 miljard dollar.

De verhoogde olieprijzen zullen de geïndustrialiseerde westerse landen en Japan nopen hun ontwikkelingshulp te verminderen, handelsrestricties in te voeren om hun betalingsbalans in evenwicht te houden en misschien tot een serie devaluaties over te gaan waarbij het ene land niet voor het andere wil onderdoen.

Om kort te gaan: het is mogelijk

dat we nu getuige zijn van het begin van een *heropleving van protectionisme*, als landen die in paniek raken een beleid van „ieder voor zich” gaan voeren ten einde hun economie te beschermen.

Het komt erop neer dat elkaar beconcurrerende geïndustrialiseerde landen in een regelrechte handelsoorlog en een wereldomspannende depressie zouden kunnen belanden!

De Britse ex-premier Heath vatte het onlangs bondig samen: „Het gevaar is niet denkbeeldig dat als wij allemaal onafhankelijk van elkaar onze toevlucht gingen zoeken in deflatoire maatregelen terwille van onze eigen handelsbalans, wij een *desastreuze achteruitgang in de omvang van het wereldhandelsverkeer zullen veroorzaken*”.

Business Week liet zich in ongeveer dezelfde trant uit. Volgens dit Amerikaanse weekblad is het zeer wel mogelijk dat de wereldhandel „in 1974 zal stagneren of zelfs afnemen”.

Geen wonder dus dat veel economen de huidige oliesituatie beschouwen als de ernstigste bedreiging van de wereld economie in de afgelopen twintig jaar!

Concurrentie neemt toe

Vergrote economische spanningen vallen hier en daar reeds te onderkennen.

In West-Europa is de eenheidsgedachte zo goed als verdwenen en heeft plaatsgemaakt voor afzonderlijke bilaterale contracten met de producerende landen om olie te krijgen.

Frankrijk, Engeland, West-Duitsland en Italië gingen elk hun weegs om hun nationale olievoorziening veilig te stellen. Daarbij kwam nog het besluit van de Fransen om hun frank te laten zweven ten einde hun betalingsbalans te verbeteren, waardoor de eenwording van Europa een forse dreun kreeg te incasseren. De Fransen waren indertijd de grootste voorstanders van een Europese Monetaire Unie, die nu voor onbepaalde tijd is uitgesteld.

Japan, een land dat geheel en al voor zijn grondstoffen op het buitenland is aangewezen, is ook druk in de weer geweest om leveranties van olie zeker te stellen door het afsluiten van unilaterale overeenkomsten met de producerende landen.

Dergelijke onafhankelijke maatregelen in het nationale zelfbelang genomen, scheppen, hoewel begrijpe-

lijk vanuit het oogpunt van traditionele menselijke logica, feitelijk meer problemen dan ze oplossen. Door in ongepaste haast overeenkomsten met de olieproducerende landen af te sluiten, hebben de betrokken landen de prijs van een toch al dure grondstof verder opgejaagd.

Waarschuwingen van de top

Tijdens een persconferentie begin januari voorspelde de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Henry Kissinger, dat er een wereldwijde economische ineenstorting zou kunnen volgen als de olieproducerende en -consumerende landen niet bij machte bleken te zijn de problemen van de energiecrisis op te lossen. Hij legde er de nadruk op „dat geen enkele natie of landengroep het probleem alleen aan kan”.

Dr. Kissinger deed een beroep op zowel de producenten als op de consumenten om door samenwerking tot een multinationale overeenkomst op lange termijn te komen ter oplossing van de crisis. Hij waarschuwde de olieconsumerende landen ervoor geen alleen het nationale belang dienende overeenkomsten op korte termijn af te sluiten. Tussen afzonderlijke landen afgesloten contracten schoten hun doel voorbij, meende hij.

Hij drukte er ook „vertrouwen” over uit dat de producenten uiteindelijk zouden inzien dat hun belangen op lange termijn niet in conflict zijn met die der olieconsumenten. „Zij hebben er geen belang bij een wereldomvattende depressie te veroorzaken”, vond hij.

Om kort te gaan: de energiesituatie is een toetssteen voor internationale goodwill en samenwerking geworden — „een test”, aldus dr. Kissinger, „van de stelling dat de landen der wereld inderdaad geheel van elkaar afhankelijk zijn geworden en dat isolement en een eenzijdige benadering van een probleem ruïneus is voor alle betrokkenen”.

Ten einde zo'n beleid van internationale samenwerking te bevorderen, stelde president Nixon begin januari een plan voor om tot een multinationale oplossing op lange termijn van de energiecrisis te geraken.

Als eerste stond een bijeenkomst van de voornaamste geïndustrialiseerde landen op het programma voor het formuleren van een gemeenschappelijk oliebeleid en het een halt

toeroepen aan de ongebreidelde wedren om afzonderlijke olietransacties af te sluiten. Die conferentie werd op 11 februari in Washington gehouden. Aanwezig waren vertegenwoordigers uit Canada, Engeland, Frankrijk, West-Duitsland, Italië, Nederland, Noorwegen en Japan.

Niettegenstaande de goede bedoelingen van Washington, werd er vóór de conferentie allerwege voorspeld dat deze gedoemd was te falen nog voor ze bijeengekomen was. Enkele olieproducerende landen hadden er openlijk bij grote industrielanden op aangedrongen de conferentie niet bij te wonen, aangezien volgens hen de bijeenkomst een verkapte poging van de consumenten was tegen de producenten samen te spannen.

„Je kunt nauwelijks een blik op de krantekoppen werpen zonder je af te vragen waar het met de wereld heen moet... Lees wat de leiders ervan te zeggen hebben, en zie dan eens wat er gebeurt wanneer mensen, instellingen en naties hun zelfzuchtige belangen boven alles stellen.”

— James Reston, *New York Times*

De bekende columnist C.L. Sulzberger commentarieerde: „De grote vraag die de door president Nixon voorgestelde energieconferentie oproept is of deze erin zal slagen de deur van de stal te sluiten voordat de paarden de nationalistische jungle zijn ingevlucht”.

Gezien de Franse reactie op de conferentie schijnt deze waarschuwing voor een al te groot optimisme niet geheel misplaatst te zijn geweest.

Chaos of samenwerking?

Indien de waarschuwingen voor de gevaren van een zelfzuchtig optreden slechts dovemans oren vinden, indien de wereld niet in staat blijkt de nationalistische hindernissen te nemen, indien de mentaliteit van „ieder voor zich” de overhand wint, dan begeeft de wereld zich met rasse schreden op weg naar een economische en politieke ramp.

De Japanse ambassadeur bij de VN, Takeshi Yasukawa, waarschuwde er eind verleden jaar voor dat „toekomstige wereldstabiliteit en -vrede afhankelijk zijn van een eerlijker verdeling op grotere schaal van de beschikbare hulpbronnen van de wereld en van een vrijere toegang tot elkaars binnenlandse markt”. Hij waarschuwde dat een wereld die uiteenvalt in elkaar vijandig gezinde economische blokken, „tevens een wereld zal zijn van gevaarlijke politieke vijandschappen”.

Business Week merkte eveneens op dat „de handelsoorlog van de jaren '20 en '30 de crisistijd verscherpte en de nationale rivaliteiten prikkelde die tot de Tweede Wereldoorlog aanleiding gaven”.

Deze les uit het recente verleden is kennelijk alweer vergeten.

In een bijdrage van zijn hand in de *New York Times* sloeg columnist James Reston de spijker op de kop: „Wanneer zullen de landen verder kijken dan de huidige energiecrisis en de crisis van nationaal eigenbelang, en zich concentreren op een paar openhartige besprekingen over hun gemeenschappelijke belangen en een andere wereldorde?”

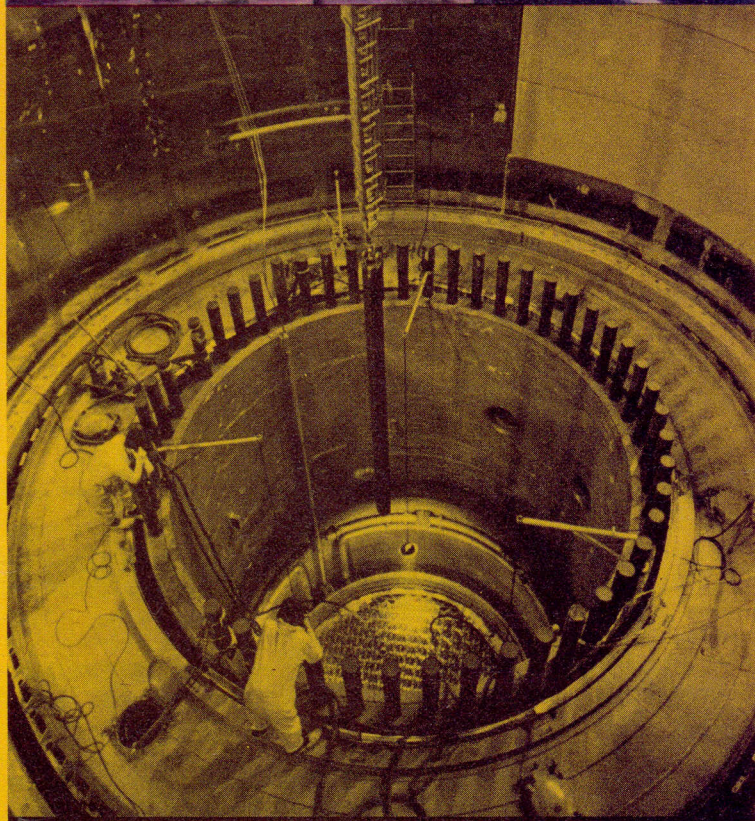
In laatste instantie zal een nieuwe wereldorde — een wereld van samenwerking en harmonie tussen alle landen — de enige permanente oplossing inhouden van zowel de energiecrisis als alle andere problemen van de mensheid.

Jaar en dag hebben wij in de bladzijden van dit tijdschrift duidelijk de eventualiteit, ja de komende realiteit, van zo'n nieuwe wereldorde aangekondigd. Deze heet het Koninkrijk Gods. (Schrijf om ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies... het Koninkrijk Gods?* dat dit onderwerp nader uiteenzet.) De wereld heeft de aankondiging ervan door de Allerhoogste niet willen aanhoren, maar toch is het de kern en het hart van de boodschap die in de Bijbel opgesloten ligt. Onder het bestuur van deze nieuwe goddelijke wereldorde — een wereldomvattende heerschappij opgericht voor het welzijn van de gehele mensheid — zullen de naties ten langen leste leren voor hun wederzijds welzijn samen te werken.

Maar totdat die tijd is aangebroken, zullen de naties nog pijnlijke lessen moeten leren door hun zelfzuchtigheid en tegenwerking. □

Opeens is de geïndustrialiseerde wereld onder een voortdurend toenemende druk komen te staan ten gevolge van de verminderde aanvoer van gemakkelijk te krijgen energie uit traditionele natuurlijke bronnen. Opnieuw heeft men een beroep gedaan op de wetenschap nieuwe methoden te vinden om de toekomstige verhoogde vraag naar energie te kunnen bevredigen. De volgende pagina's geven een overzicht van wat volgens deskundigen de belangrijkste alternatieve energievoorzieningen zijn. Hoewel men reeds sinds de oorlogsjaren over een zij het bescheiden technologie op deze gebieden beschikt, heeft pas de huidige energie-crisis een meer dan voorbijgaande belangstelling in deze overvloedig beschikbare „hernieuwbare“ energiebronnen bij de plannenmakers opgewekt.

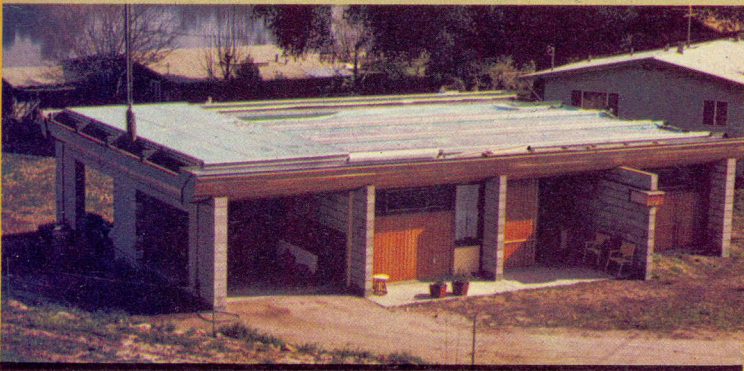
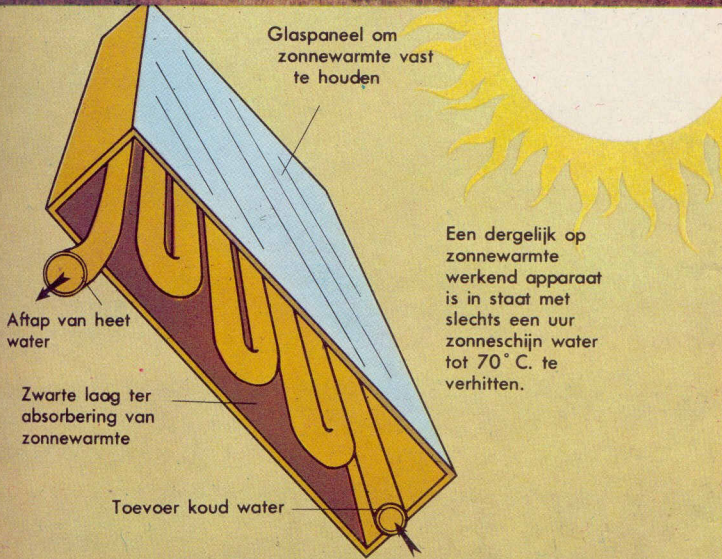
ALTERNATIEVE ENERGIEBRONNEN

KERNENERGIE

Kernenergie is de hoogstontwikkelde alternatieve energiebron. In de VS zijn reeds 163 kernreactoren in gebruik, waarvan 40 voor commerciële elektriciteitsopwekking. Critici van kernenergie vragen evenwel hoe het staat met de risico's van sabotage, ongeregelde heden en oorlog, en het onopgeloste vraagstuk van radioactieve afvalstoffen. Volgens een voorstander van kernenergie betekent de toepassing ervan „vermoedelijk het grootste, op zichzelf staande risico dat een beschaving ooit heeft genomen“.

Boven: Keystone
Onder: Dave Conn — Plain Truth

ZONNE-ENERGIE

De zonnestraling waaraan de aarde continu blootstaat, is voldoende om meer dan 30 000 maal in de totale wereldenergiebehoefte te voorzien. Op het dak aangebrachte panelen voor het opvangen van zonne-energie zetten deze in warmte en in elektriciteit om. Voorraadvorming voor de nacht en bewolkte dagen wordt mogelijk gemaakt door speciale opslaginstallaties. Een kennelijk voordeel van het gebruik van zonnewarmte is dat nadat het systeem is aangebracht er geen uitgaven voor brandstof meer zijn.

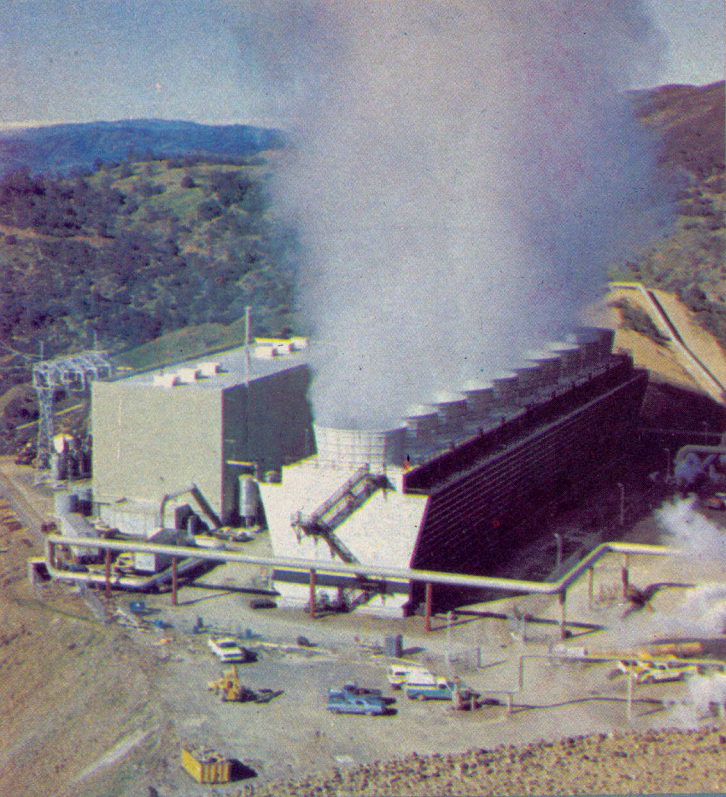
Boven: Daily Telegraph
Midden: Schets door Ron Lepeska
Onder: Mike Hendrickson — Plain Truth

WINDKRACHT

Amerikaanse deskundigen hebben uitgerekend dat er in het Midden-Westen van Amerika voldoende wind staat om b.v. meer dan de helft van alle in de VS benodigde elektriciteit op te wekken. Het gaat er nu om een door de wind aangedreven systeem te ontwerpen — feitelijk niets meer dan een gemoderniseerde vorm van de windmolen — dat geschikt is om een maximum aan energie op te wekken voor een kostprijs die te vergelijken valt met die van momenteel angewende energiebronnen.

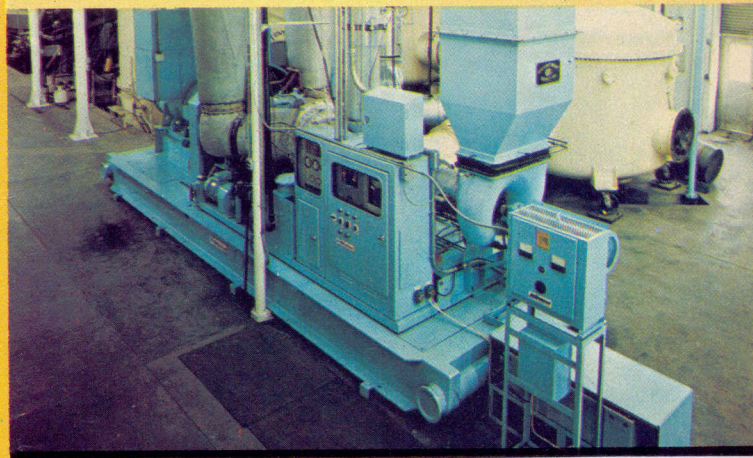
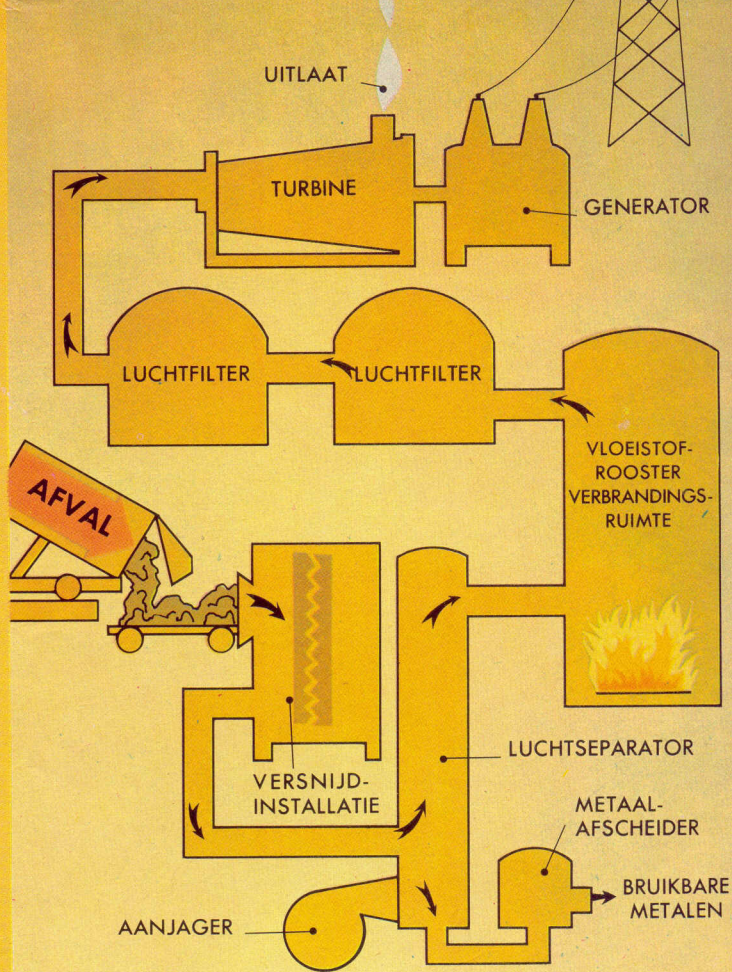
Mike Hendrickson — Plain Truth

AARDWARMTE

Aanzienlijke hoeveelheden energie kunnen opgewekt worden door gebruik te maken van de gigantische hoeveelheden water en stoom die bij hoge temperatuur en druk in de aarde opgesloten liggen. *The Geysers*, een terrein in Californië, heeft een geschat potentieel van 4000 MW, voldoende om een miljoenenstad van elektriciteit te voorzien. De thermische energie die zich onder de Imperial Valley in Zuid-Californië bevindt, kan minstens 27% en misschien zelfs wel 65% bedragen van de hitte die door alle wereldolie-reserves kan worden opgewekt.

Boven: Mike Hendrickson — Plain Truth
Onder: Gary George — Plain Truth

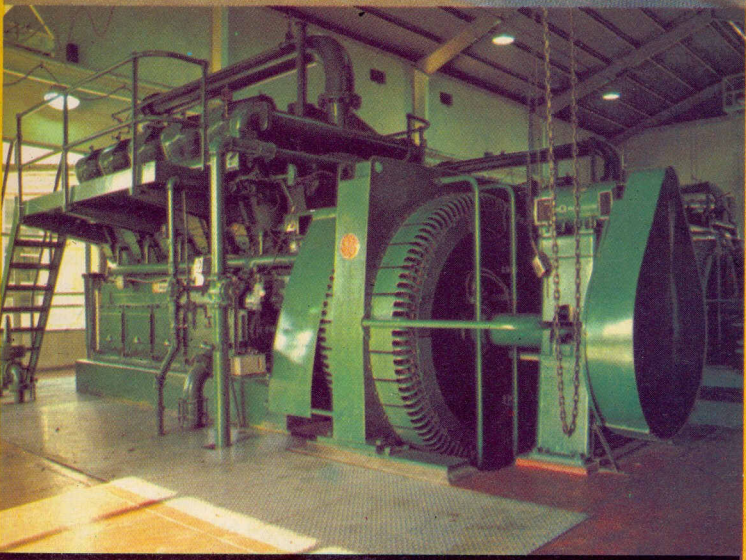
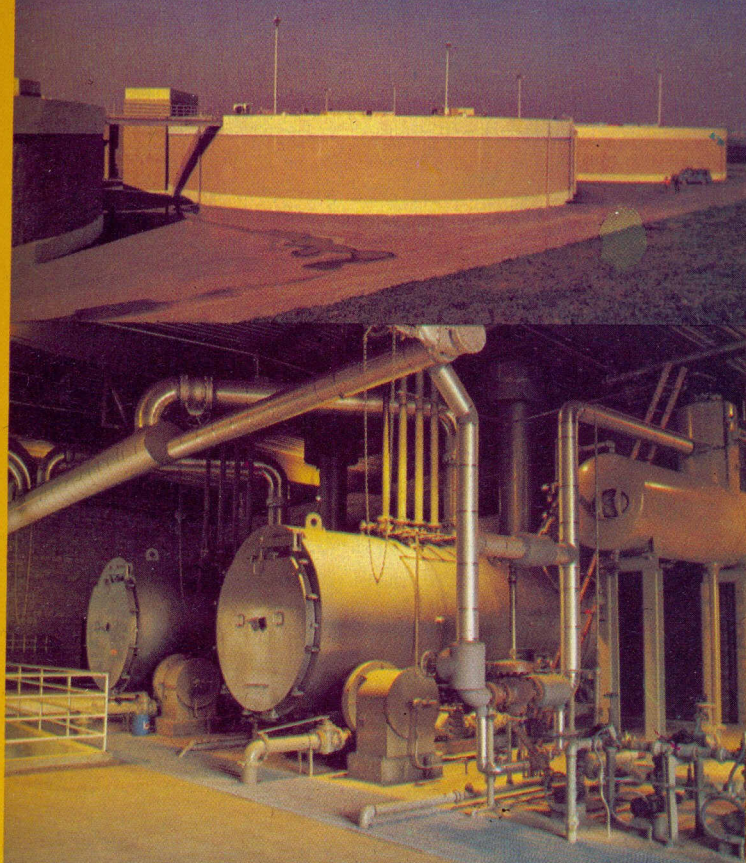

VUILVERBRANDING

Het gebruik van huisvuil als brandstof voor het opwekken van elektriciteit is een economisch verantwoorde alternatieve energiebron bij hoeveelheden rond de 50 000 ton per jaar. Toepassingen hiervan zijn de stadsvuilverbrandingsinrichtingen in Amsterdam en Rotterdam. Een gezamenlijke verwerking van brandbaar bedrijfs- en industrievuil met huisvuil biedt grote voordelen uit verwerkingstechnisch en milieuhygiënisch oogpunt. Een voorbeeld hiervan is de grote vuilverbrandingsinstallatie in de Botlek.

Boven: Schets door Ron Lepeska
Onder: Combustion Power Co., Inc.

METHAAN

Methaan- of mijngas (CH_4) komt vrij wanneer van de lucht afgesloten organische stoffen tot ontbinding overgaan. Hoewel aardgas, dat grotendeels methaan is, een alledaagse energiebron is geworden, is de technologie er nog niet in geslaagd op bevredigende wijze de grote hoeveelheden zuivere methaan op te vangen die zich voortdurend en op grote schaal overal in de natuur ontwikkelt waar organische ontbinding plaatsvindt. Methaan kan in kooktoestellen, koelinstallaties en zelfs in auto's gebruikt worden.

Gary George — Plain Truth

De mens heeft de technologie, het geld en steeds meer de goede wil om middelen en methoden te ontwikkelen om op zowel korte als lange termijn te voldoen aan zijn energiebehoeften. Het is evenwel de vraag of er met de hiermee in verband staande sociale, economische en milieuproblemen wel zoveel rekening wordt gehouden als wenselijk is.

Zoals de sjah van Iran en de woordvoerders van de Arabische wereld ons hebben laten weten, is het tijdperk van goedkope energie voorbij. Wij moeten de beperkte natuurlijke bronnen die ons ter beschikking staan met groter overleg gebruiken. De mens moet energievoorzieningen op een zodanige wijze ontwikkelen dat komende generaties een leefbaar milieu wordt nagelaten. Onze onverzadigbare honger naar energie mag er niet toe leiden dat onze kinderen van onze hebzucht de wrange vruchten plukken. Is de mensheid in haar geheel bereid de gevolgen van onze daden in deze met de energiecrisis worstelende wereld onder ogen te zien? Dat is de vraag waar wij allen mee geconfronteerd worden!

Het was niet zo in den beginne

Wie maakte de wereld tot wat ze is — de mens of God? Vanwaar komen honger, ziekte, vervuiling, energie- en grondstoffentekorten? Wat is er met onze wereld gebeurd? Wat is er fout gegaan?

door Paul S. Royer

IN DEN beginne schiep God de hemel en de aarde." Hij maakte het land en de zeeën. Later deed Hij de aarde prachtige eiken en het gras voortbrengen, en Hij zag dat het goed was.

Er volgden andere scheppingsdagen en tenslotte maakte God de mens en blies Hij de adem des levens in diens neusgaten. Toen schiep Hij de vrouw. En God zegende het eerste mensenvrouw en zei: „Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar". Daarmee gaf God de mensheid de heerschappij over al wat leefde.

Hij plantte voor de mens een hof in Eden. Dat was letterlijk een paradijs — een volmaakte schepping zonder milieuvervuiling. God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed.

Wat is er fout gegaan?

Er zijn sinds den beginne zonderlinge dingen gebeurd. Het goede is

vervangen door het kwade, vrede door oorlog, géven door némen, liefde door haat, en overvloed door schaarste. De wereld van nu is vergeven van milieubederf, armoede, misdad, hongersnood en geweld. 't Is scilicet geen gelukkige wereld.

Kan God vandaag de aarde bezien en zeggen: „Ziet, mijn schepping is zeer goed"? Wat is er dan fout gegaan? Waarom worstelen we met zoveel problemen?

Het geschiedde in den beginne

Het gebeurde allemaal in de hof — nadat God een volmaakte samenleving had gecreëerd.

In den beginne leefden Adam en Eva in de hof van Eden. Ze spraken over Gods volmaakte schepping en over de manier waarop Hij wilde dat ze zouden leven. Maar op een dag dacht Eva dat het wel eens opwindend kon zijn een andere levenswijze te proberen, een levensstijl waarbij zij zélf wel zou uitmaken wat goed en wat kwaad was.

Slechts enkele jaren later werden Adam en Eva geconfronteerd met het feit dat hun oudste zoon Kaïn zijn broeder Abel had vermoord. Maar de moord op één mens betekende niet het einde van de wereld.

Verscheidene generaties later verscheen er een zekere Nimrod ten tonele. Hij was het met God en diens gezag niet eens. Gods wegen zijn hard en streng, betoogde hij. Daarom richtte Nimrod zich tot het volk. Hij beloofde allen die zijn gezag wilden erkennen, meer welvaart, meer weelde, meer vrije tijd, meer geluk en... wereldheerschappij.

Meer dan 4000 jaren zijn sinds Nimrods heerschappij in het Midden-Oosten verstreken. We leven nu in de twintigste eeuw en zijn „voortgeschreden" van een maatschappij van één wereld naar een samenleving met drie werelden.

4000 jaar „vooruitgang"?

Onze drie werelden kunnen worden aangeduid als de vrije wereld, de communistische wereld en de Derde Wereld. Helaas zitten alle drie werelden boordevol ontzaglijke problemen. Met al zijn wijsheid en technologie heeft de mens de wereld niet naar volmaaktheid, maar aan de rand van een catastrofe gebracht.

De vrije of westerse wereld ontdekt de meeste weerslag van de energiecrisis. Energie is het levensbloed van deze wereld. De geïndustrialiseerde vrije wereld is een megalopolis geworden die enkel kan bestaan dank zij een overvloedig verbruik van energie. In zijn jacht naar welvaart — met behulp van technologie en een overdadig energieverbruik — heeft de mens overal ter wereld het natuurlijke evenwicht verstoord. Zijn ongebreidelde technologie deed enorme steden ontstaan, miljoenen auto's, raffinaderijen, fabrieken en een wereld van plastics en chemicaliën die allemaal steeds meer afval op de verkeerde plaatsen ophoopten. Hoe welvarender wij worden, des te sneller sterft de aarde.

God schiep de aarde en verleende de mens de heerschappij erover. Wat God daarbij voor ogen stond, was de voorgedij over de krachten der natuur, niet de verandering van de aarde tot een achterbuurt waarin we tot onze knieën in de vuilnis staan.

De Verenigde Staten zijn in technologisch opzicht een der meest ontwikkelde landen van de vrije wereld; ook het rijkste land, met het hoogste energieverbruik, n.l. 11,1 ton per persoon, vergeleken met een wereldgemiddelde van 1,9 ton.

De auto is het opvallendste symbool van de naar andere landen der westerse wereld geëxporteerde Amerikaanse levensstijl. In slechts enkele decennia is deze een voorwerp geworden waar de westerse wereld haast niet meer buiten kan. De auto is een god geworden die onze levenswijze op drastische wijze veranderd heeft. Hij veroorzaakt van 80 tot 90 procent van alle luchtvervuiling in de grote steden van de vrije wereld. In vele geïndustrialiseerde landen heeft de auto meer slachtoffers geëist dan door oorlogvoering zijn omgekomen.

In Tokio, waar 11,5 miljoen mensen wonen, zijn 75 000 fabrieksschoorstenen er mét de uitlaatgassen van auto's verantwoordelijk voor dat de „smog" er nog ernstiger vormen aanneemt dan de lijkwade die over Los Angeles hangt.

In de rest van de vrije wereld is het maar weinig anders gesteld. Men schat dat in West-Duitsland en Japan de lucht zeven maal meer schadelijke stoffen bevat dan in de VS. De Rijn,

de Tiber en de Ruhr zijn riolen geworden. Men heeft de Noordzee al „de industriële vuilnisbelt” van Europa genoemd.

Onze technologische wereld met haar geluidshinder en haar spanningen is niet meer te harden. In de Eerste en Tweede Wereldoorlog, in Korea en in Vietnam offerden de meeste naties van de vrije wereld hun geld en jonge mannen voor een wereld waarin dank zij de technologie vrede zou heersen. Maar die vrede is er nog steeds niet!

Wij verlangen het goede leven *op onze voorwaarden*. Wij begeren, maar wij verkrijgen niet. We zouden graag willen dat er niet zoveel kwaad geschiedde; en ook willen we geen mensen zien sterven. Toch schijnen we niet anders te kunnen.

We schudden het hoofd als we zien wat we hebben teweeggebracht. En tegen beter weten in hopen we dat de overheid een middel zal vinden om ons eruit te redden.

Allemaal vinden we 't vreselijk wat er zich voor onze ogen afspeelt. Geen van ons heeft het zo gewild; dit was beslist niet onze bedoeling. Het is ons niet helemaal duidelijk hoe we slachtoffer konden worden van onze eigen genialiteit.

Communisme, de „tweede wereld”

En wat voor bijdrage heeft de communistische wereld dan wel geleverd? Wat minder milieubederf, wat minder verkwisting van energie en wat minder hoop. Maar ook de communisten worden geconfronteerd met defensielasten, „smog” en maatschappelijke problemen die zij zich op de hals gehaald hebben.

Schrijvend over onwetige kinderen in de Sowjet-Unie heeft een Russisch journalist gesteld dat de statistieken „een ontzaglijk moreel en ethisch probleem” onthullen waar niet aan voorbij gegaan kan worden. Ook in de Sowjet-Unie heeft men een hoog echtscheidingscijfer dat alleen door dat van de VS wordt overtroffen. Alcoholisme blijft voor de Russen een hardnekkig probleem. Het is wel duidelijk dat er in het leven van de Russen iets ontbreekt wat het communisme hun niet heeft kunnen geven. Andere communistische landen worstelen met dezelfde problemen of zullen daarmee worden geconfronteerd.

Het leed in de Derde Wereld

En hoe staat het met de Derde Wereld? Dat is globaal genomen de wereld der „have-nots” (niet-bezitters) die de meerderheid — 70 procent — van de wereldbevolking uitmaakt. Een groot gedeelte van de volken van de Derde Wereld heeft niet voldoende te eten. Deze mensen „leven” onder zodanige omstandigheden dat ze zouden vechten om wat velen van ons in de vrije wereld elke dag in de vuilnisbak deponeren.

In vele landen van de Derde Wereld bestaat een crisis van menselijke energie. Niet lang geleden stond ik op een straat in Calcutta. Ik zag daar een „oude man” van 30 jaar, die zijn misvormd lichaam over de straatstenen voortsleepte en om voedsel bedelde. Zijn enige zorg was zijn leven nog iets te rekken om de volgende dag te kunnen halen.

Vele landen van de Derde Wereld zijn vergeven van armoede en een groot deel van de bevolking ervan leeft vaak met reeds één been in het graf.

Terwijl wij ons zorgen maken over de energiecrisis, vecht de Derde Wereld voor het naakte bestaan. Bij hen heet de energiecrisis „honger”, „voedselgebrek” en „dood”.

In hun wereld sterven elk uur 417 personen de hongerdood. Zo'n 500 000 000 mensen lijden er op dit moment honger en zijn ernstig ondervoed.

De Derde Wereld telt ongeveer 100 uiteenlopende „have-not”-landen. Vele inwoners van deze landen rekenen niet met jaren maar met hongersnoden. De inkomens variëren van praktisch niets tot ontoereikend. De Soedan heeft een gemiddeld inkomen per hoofd van de bevolking van \$100; in Ethiopië is dat slechts \$70.

In een bepaalde Afrikaanse stad wonen 700 000 mensen. Op een enkeling na leven ze in hun uit armzalige hutten opgetrokken stad in de grootste ellende. Honderdduizend ingezetenen zijn prostituée. Je ruikt de stad kilometers ver.

Wie maakte deze wereld tot wat ze nu is? Dat deed de mens! De mens kreeg een prachtige wereld, die hij verruilde voor een wereld van eigen makelij; een wereld van strevers naar winstbejag, een wereld gebaseerd op het beginsel „haal 't maar bij je

buurman weg”. Alle drie de hier beschreven werelden zijn werelden van leed en ellende.

De Bijbel profeteerde dat er een tijd voor de mensen zou aanbreken waarin de wereld vervuld zou zijn van ongelooflijke technologische ontwikkelingen, en dat de mens het vermogen zou bezitten alle leven op aarde te vernietigen (Mattheus 24:6, 22). Het zou een tijd worden zoals er vanaf het begin van de wereld tot nu toe nooit een geweest is, noch komen zal (vers 21).

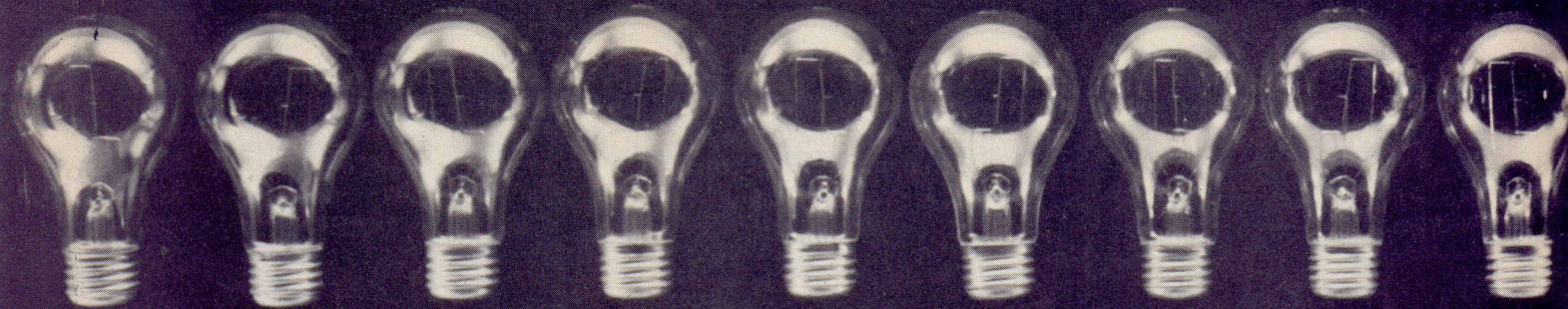
God wist van meet af dat de menselijke samenleving zou falen en dat er een tijd zou komen waarin het herstel van alle dingen zoals God die oorspronkelijk had geschapen, noodzakelijk zou worden (Handelingen 3:21). Hij sprak van een grote „wederoprichting aller dingen”, die de mensen terug zou leiden naar een wereld onder God, die weer evenwichtig zou zijn, vrij van milieuvervuiling, misdaad en hongersnood.

Aan een dergelijke wereld hebben wij dringende behoefte, want het is de enige mogelijkheid tot waarachtige vrede, geluk en een overvloedig bestaan. En juist zo'n wereld is aanstaande, een wereld die vol zal zijn van de kennis des Heren, „gelijk de wateren de bodem der zee bedekken” (Jesaja 11:9).

Die wereld ligt in het nabije verschiep, ja vlak achter de problemen die ons thans zo bezig houden! □

Indien u meer wilt lezen over de wijze waarop de mensen in de nabije toekomst zullen leven en geregeerd worden, schrijf dan om een gratis exemplaar van dit boekje. Het bevat de meest hoopvolle vooruitzichten die u ooit gelezen heeft.

ONZE ENERGIECRISIS...

Er zou voor heel de mensheid volop energie kunnen zijn — als we het maar in de juiste richting zouden zoeken.

door William R. Whitehart

OF U HET aannemen wilt of niet — er bestaat wel degelijk een energiecrisis. In de afgelopen maanden is er vermoedelijk meer tijd besteed aan het zoeken naar oplossingen voor deze crisis dan voor de meeste andere problemen samen.

Als we er echter eens even bij stil zouden staan, dan zouden we moeten toegeven dat de meeste van de tot nu toe voorgestelde zogenaamde oplossingen helemaal geen oplossingen zijn. De meeste zijn maatregelen voor korte tijd, die nooit afdoende de *grondoorzaken* van de crisis uit de weg ruimen.

Wordt het niet eens tijd dat we ons concentreerden op de ene duurzame oplossing die, indien toegepast, die oorzaken voor altijd zou wegnemen?

Dit betekent een radicaal andere denk- en levenswijze op alle niveaus van ons menselijk bestaan.

Het betekent de vraag naar energie in de hand houden door af te raken van onze te grote afhankelijkheid van bepaalde energievoorzieningen die allerlei problemen oproepen.

Het houdt in de juiste energiebronnen aan te wenden voor de juiste constructieve doeleinden.

Waarom onze samenleving te veel van energie afhankelijk is

Onze problemen zullen nooit verdwijnen zolang de egoïstische vraag naar energie niet aan banden gelegd wordt.

De filosofie van „groei moet er zijn” en het devies „hogere winsten ondanks alles” hebben een verslaving aan steeds grotere hoeveelheden brandstof, elektriciteit en verwarming teweeggebracht die onvoorstelbare afmetingen heeft aangenomen. Er wordt per uur zo’n miljoen barrels olie verstoekt om in de wereldbehoefte aan energie te voorzien. De totale wereldvraag naar olie verdubbelt ongeveer iedere tien jaar.

De gehele op eigenbelang gerichte economie van de geïndustrialiseerde wereld heeft deze ogenschijnlijk eindeloze spiraal van vraag naar energie en grondstoffen in het leven geroepen.

Overweeg het volgende eens. Slechts weinig hedendaagse artikelen worden gemaakt met de bedoeling lange tijd mee te kunnen gaan. Talloze gebruiksgoederen zijn onderhevig aan kunstmatige veroudering. Er is een toenemende produktie van voorwerpen voor eenmalig gebruik — wegwerpartikelen; de onvoorstelbare overvoering van de markt met tientallen produkten die precies dezelfde functie vervullen, er bijna hetzelfde uitzien, maar gigantische verschillen in kwaliteit en prijs vertonen; de produktie van volstrekt overbodige artikelen voor een blasé geworden consumentenpubliek.

Bij deze onvoorstelbare verspilling in de economische sector komen nog de enorme hoeveelheden kostbare energie die zelfs bij militaire operaties van korte duur verbruikt worden. Straaljagers en bommenwerpers verslinden kolossale hoeveelheden kerosine. Militaire vrachtwagens, tanks en pantserwagens slurpen grote hoeveelheden diesel- en smeerolie. En niet te vergeten de oorlogsbodems over heel

de wereld die ontzaglijk veel stookolie verzwellen.

De manier waarop de gedochten die wij steden noemen, functioneren, draagt in belangrijke mate bij tot het huidige energieverbruik. Constructie en onderhoud van moderne hoogbouw alleen al verslindt enorme hoeveelheden energie. Volgens een verklaring van het Center for Housing, Building and Planning van de VN „zal de vraag naar constructies van allerlei aard gedurende de tweede helft van de 20e eeuw het totale aantal bouwwerken uit heel de geschiedenis der mensheid overtreffen”.

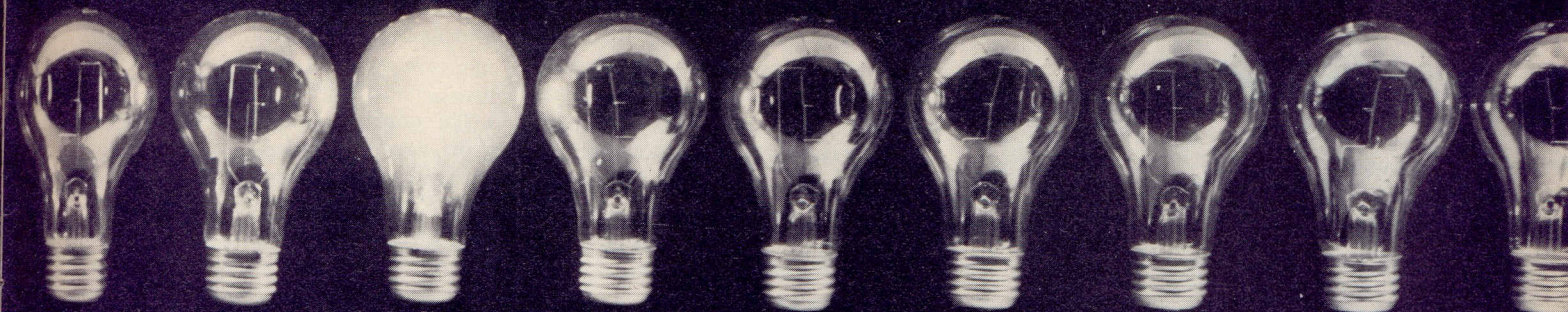
De onophoudelijke strijd tegen misdaad, drugs, vervuiling en armoede in de steden verslindt een aanzienlijke hoeveelheid energie, evenals het geweldige energieverbruik dat nodig is om de openbare vervoerssystemen aan te leggen en te onderhouden.

Onderzoekingen hebben aangetoond dat ongeveer 25% van het totale oppervlak van de meeste steden in de geïndustrialiseerde westerse wereld geheel door de auto wordt opgeëist. In Los Angeles is het 55%.

De autofabricage is ook een enorme slokop van grondstoffen. Zo verbruikt de auto-industrie in de VS de volgende grondstoffen:

- Eén vijfde van de Amerikaanse staalproduktie.
- Drie vijfde van de rubber.
- Eén derde van het glas.

Met die auto’s wordt uiteraard gereden ook. Vooral in de weekeinden wordt er door de duizenden automobilisten die de steden ontvluchten, sloten benzine verreden. In Amerika wordt bijvoorbeeld zo’n \$90 miljard per jaar uitgegeven aan vrijetijdsbe-

EN DE ENE WARE OPLOSSING

Illustratie — Plain Truth

steding, hetgeen meer is dan het jaarlijkse defensiebudget van de VS.

En wie zou kunnen vergeten (hoe-wel u dat misschien juist zou willen) dat de gemiddelde burger in de westerse wereld een aanzienlijk deel van zijn leven voor het televisietoestel doorbrengt. In Amerika besteed men collectief zo'n 2 600 000 000 man-uren per week meer aan tv-kijken dan aan arbeidstijd. Het stroomverbruik voor de tv in de VS bedraagt 3% van het landelijke elektriciteitsbudget.

Gezien dit alles is het geen wonder dat we midden in een energiecrisis zitten.

Wiens schuld?

De allerbelangrijkste factor die bijdraagt tot het energieverbruik is evenwel de menselijke natuur. Maar dat willen we niet toegeven. We kunnen best wel een paar zondeboeken vinden. Het zijn de autofabrieken, de regering, de oliemaatschappijen. Het is altijd iemand anders zijn schuld!

De autofabrieken hebben ons niet gedwongen een auto aan te schaffen die dure benzine verslindt. De regering heeft beslist geen pressie op ons uitgeoefend om toch maar door te gaan met onze bestedingen in een aan energie verslaafde consumptie-maatschappij. Is het bovendien wel iemand z'n schuld dat de aarde maar zoveel beschikbare — en (tenminste tot voor kort) betrekkelijk goedkope — olie herbergt?

Dat wil niet zeggen dat deze drie groepen in het geheel geen schuld hebben. Zeer zeker dragen ze bij tot het eerder omschreven probleem. Toch willen we overal de schuld op

schuiven, behalve op waar die voornamelijk thuishoort — op onszelf.

Dat houdt in dat in nagenoeg ieder aspect van ons individuele doen en laten verstrekende veranderingen moeten worden doorgevoerd. Het betekent de vervanging van de huidige maatschappij waarin men elkaar beconcreert, door een evenwichtige, harmonieuze gemeenschap. Het betekent een totale vernieuwing van de wereldorde. En bovenal betekent het veranderde menselijke wezens met een nieuw hart en een nieuwe geest.

Een toonaangevend weekblad omschreef dat wat nodig is als „meer dan een nieuwe gebruikswijze; *een nieuwe denkwijze is vereist*”.

Niets minder dan dat zal de energiecrisis op een permanente basis kunnen oplossen.

Wereldomvattende transformatie op komst

Dergelijke wereldwijde veranderingen werden lang geleden voorspeld in een boek dat de meeste mensen liever links laten liggen. Dat boek is de Bijbel.

In tegenstelling tot wat veel mensen geloven, onthult de Bijbel een komende wereldomvattende oplossing voor alle problemen van de mens. In dit Boek wordt een nieuwe benadering van het leven geopenbaard, een nieuwe wijze van denken, een nieuwe wereldheerschappij.

In de Bijbel wordt deze op komst zijnde heerschappij beschreven als het „Koninkrijk Gods”. De topleider ervan zal Jezus Christus zijn. De aankondiging van dat komende wereldrijk was in feite de reden waarom Hij tijdens het bewind van de Ro-

meinse stadhouder Pontius Pilatus ter dood werd gebracht. De leiders van die tijd wilden niets van Jezus' aankondiging weten.

Onder de regering van Jezus Christus zal er met alle problemen van de mens afgerekend worden. In plaats van zich te concentreren op de ontwikkeling van middelen ter onderwerping van andere landen, zullen de mensen van de wereld van morgen hun economie zodanig inrichten en hun energiebronnen zodanig benutten dat zij elkaar ermee dienen. Verantwoordelijke leiders zullen erop toezien dat de energiepolitiek van hun land wordt uitgevoerd volgens het principe: „Het is zaliger te geven, dan te ontvangen” (Handelingen 20:35).

De zakenwereld en de industrie in de wereld van morgen zullen volgens hetzelfde principe te werk gaan. Het maken van winst zal niet langer de ene en algehele drijfveer zijn. Integendeel, „winst” zal uitgedrukt worden in het voordeel dat iedereen uit het economisch handelen trekt.

De huidige filosofie achter wegwerpartikelen zal veranderd worden, zodat gebruiksartikelen zo lang mogelijk mee zullen gaan — en gewaardeerd worden. De nadruk zal weer op kwaliteit komen te liggen. De eindeloze verspilling en verkwisting van nagenoeg alles zal ophouden.

Uit de Bijbel blijkt ook duidelijk dat een van de allereerste taken van dat bestuur eruit zal bestaan te zorgen dat er vrede in de wereld heerst. Conflicten zoals die van verleden jaar oktober in het Midden-Oosten zullen vrijwel onmogelijk zijn aangezien er geen oorlogswapens meer zullen zijn. „Dan zal hij scheids-

De mensen van de wereld van vandaag hebben hun economie zodanig ingericht dat een eindeloze spiraal van vraag naar energie en grondstoffen het gevolg is.

rechter zijn tussen de naties, en talrijke volkeren terechtwijzen; zij zullen dan hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden, hun speren tot sikkelen; geen natie zal meer tegen een andere het zwaard opheffen, en zij zullen de krijg niet meer leren" (Jesaja 2:4, *Leidse Vert.*).

Bovendien zal de stadsuitbreiding aan banden worden gelegd. Gods Woord laat een waarschuwing horen tegen bouw- en grondspeculanten, onjuist gebruik van de grond en de daarmee gepaard gaande congestie: „Wee hun die huis aan huis voegen, akker aan akker trekken, totdat er geen plaats meer is..." (Jesaja 5:8, *N. Vert.*). In de propvolle steden van vandaag met hun hoogbouw heeft men feitelijk geen enkel deugdelijk alternatief voor het verbruik van

enorme hoeveelheden aardolie en steenkool.

In de steden van de wereld van morgen zullen de mensen geen waardevolle tijd en energie verknoeien om elk weekeinde of iedere vakantie aan de dagelijkse sleur te ontkomen. Trouwens, wanneer de maatschappij eenmaal op de juiste grondslag is opgetrokken en er menswaardige steden zijn, zal het vluchten uit de werkelijkheid tot het verleden behoren!

Hetzelfde zal gelden voor het politieapparaat wanneer de misdaad zo is gedaald dat het niet meer lonend is er statistieken van bij te houden. De- genen die er toch nog naar neigen op het verkeerde pad te raken, zullen onmiddellijk terechtgewezen worden met de woorden: „Dit is de weg; bewandelt die" (Jesaja 30:21, *Leidse Vert.*).

In die tijd zal men zich terdege over alternatieve energieplannen beraden. Topfunctionarissen zullen eerst nauwkeurig alle factoren overwegen alvorens de plannen voor de een of andere krachtcentrale goed te keuren, laat staan dat die gebouwd wordt. Deskundigen en functionarissen in Gods heerschappij zullen lang voordat problemen tot onplezierige uitwassen kunnen uitgroeien deze weten op te vangen. „Oplossingen" op korte termijn die geen uitkomst bieden, komen niet in aanmerking.

De energiebehoefte van heel de maatschappij zal van meet af aan onder toezicht staan. De hele opzet van de maatschappij zal de afhanke-lijkheid van energievoorzieningen die voortdurend problemen oproepen, overbodig maken. Wanneer de over- grote meerderheid der mensen bezig- heden nastreeft waardoor hun karakter op een hoger plan komt, en de volken onderling elkaars welzijn en behoeften op het oog hebben, zal er een aanzienlijk grotere hoeveelheid energie beschikbaar komen voor de

onderontwikkelde gebieden op aarde dan daar nu gebruikt wordt.

Vele mogelijkheden

De aarde is ruimschoots bedeed met een overvloed aan potentiële energiebronnen. Niet al die bronnen lenen zich ertoe om woningen te verwarmen, auto's te laten rijden of machines hun werk te laten doen. Veel van deze potentiële energie is onder de huidige natuurlijke omstandigheden moeilijk bereikbaar.

Grote potentiële krachtbronnen liggen te diep onder de aardkorst of op andere ontoegankelijke plaatsen zoals onder de oceanbodembodem. Ze liggen zagezegd op „de verkeerde plaats".

Het is daarom interessant te zien dat volgens de Bijbel aardbevingen en andere geofysische ontwrichtingen op grote schaal gebeurtenissen zijn die aan de vestiging van Gods heerschappij op aarde zullen voorafgaan (Openbaring 16:18). Toen de apostel Johannes als gevangene op het eiland Patmos in de Middellandse Zee verbleef, heeft hij enige van deze ademenemende gebeurtenissen te boek gesteld nadat God hem deze had laten zien in een visioen. Johannes zag onder andere het volgende: „Alle bergen en eilanden werden van hun plaats gerukt" en „alle eilanden vloten, de bergen waren niet meer te vinden" (Openbaring 6:14; 16:20, *Leidse Vert.*). Dergelijke, door bovennatuurlijke macht ontketende veranderingen in de aardkorst zouden heel gemakkelijk mineralen en extra energiebronnen, zoals vulkanische stoom, binnen bereik kunnen brengen.

Vanzelfsprekend zijn er nog talloze andere energiebronnen waarmee de technologie wel raad zou weten wanneer God eenmaal de passende omstandigheden voor het gebruik ervan heeft verschaft.

Wat zou er bijvoorbeeld natuurlijker zijn dan de energie van de zon te benutten? De zonne-energie die elk jaar in de vorm van zonnestralen de aarde bereikt, staat gelijk aan de energie die vrijkomt door het verbranden van 120 000 000 000 000 ton kolen — ongeveer 25 keer zoveel als de totale wereldkolenvoorraad! Wat zonne-energie zo aantrekkelijk maakt, is dat de voorraad onuitputtelijk, gratis en niet aan politieke voorwaarden gebonden is.

Verder is er nog waterstof. Waterstof, een overvloedig in verbindingen

voorkomend element dat schoon brandt bij een hoog rendement in zowel de vloeibare als de gasvormige staat, wordt gezien als een ideale brandstof voor de toekomst. Mits deskundig gebruikt kan het als een natuurgas dienen voor verwarming van woningen en andere gebouwen, en als brandstof voor auto's. Een waterstofvlam produceert geen luchtvervuiling — alleen stoom die uiteindelijk weer op natuurlijke wijze wordt opgelost in de lucht.

Vanzelfsprekend moet er rekening gehouden worden met de aan het gebruik van alle energiebronnen verbonden nadelen. Het punt waar het echter om gaat is dit: Gods heerschappij, waartegen de mensheid al bijna 6000 jaar in opstand is, bezit de wijsheid waarmee alle problemen met betrekking tot het toepassen van potentiële energie kunnen worden opgelost. Per slot van rekening heeft God de energiebronnen de mensheid ter beschikking gesteld. Achter de nadelen die eraan verbonden zijn steekt een zekere bedoeling. Denkt u zich eens in hoe de mens deze bronnen uitgeput zou hebben als God ze ten tijde van de schepping gemakkelijk bereikbaar had gemaakt.

Bodemschatten in de zee

Er bevindt zich eveneens potentiële energie in het water en op de bodem van de oceanen.

Volgens een overzicht opgesteld door een der grootste chemische bedrijven ter wereld, bevat een kubieke kilometer zeewater 38 miljoen ton opgeloste chemische stoffen. Volgens hun rapport hebben deze chemische stoffen uit een kubieke kilometer zeewater een waarde van over de 4 miljard gulden. Op deze basis zou de totale waarde van alle zeeën op een bedrag van meer dan 5 triljoen gulden komen (een vijf gevolgd door 18 nullen!).

Zo'n geweldige rijkdom ligt klaar om aangeboord te worden in de wereld van morgen. De Bijbel spreekt daar ook van: „Want de menigte [rijkdom (*N. Vert.*)] der zee zal tot u gekeerd worden. . .” (Jesaja 60:5).

Niet alleen het zeewater is van waarde, maar volgens een ander onderzoek herbergt bovendien de oceaانبodem een enorm reservoir aan schatten. Op de oceaانبodem liggen mangaanknollen ter grote van

een vuist die gemiddeld 25% mangaan, 15% ijzer alsmede kleine hoeveelheden kobalt, nikkel en koper bevatten.

De overvloed waarin deze knollen voorkomen is bijna onvoorstelbaar. Alleen in de Stille Oceaan liggen al verscheidene miljarden tonnen mangaanknollen van hoog gehalte. Men schat dat een oogst van één jaar van slechts een 100 miljoen ton knollen ongeveer 1,5 miljoen ton koper en nikkel, en ongeveer 240 000 ton kobalt zou opleveren.

Hoe lang zouden deze mangaanknollen een moderne samenleving van grondstoffen kunnen voorzien, wanneer de mogelijkheid bestond ze op grote schaal naar boven te halen? Volgens de *Los Angeles Times* van 2 dec. 1973 „... zou de oceaانبodem de mensheid voor ten minste 1000 jaar van metaalhoudende ertsen kunnen voorzien, zelfs bij het ... verbruiksniveau van tegenwoordig”.

Het is wel toevallig dat 1000 jaar precies de tijdsduur van de wereld van morgen zal zijn (Openbaring 20:4).

Geestelijke crisis

Uiteindelijk is de energiecrisis een geestelijke crisis omdat de ultieme oorzaken op geestelijk gebied liggen. Hoe komt dat?

De mens is een stoffelijk wezen. Hij kan begrip opbrengen voor aardse zaken, maar uit zichzelf is hij niet in staat geestelijke principes te bevatten (1 Corinthhe 2:14).

God is geest. Hij heeft geestelijke wetten in werking gesteld die de mens vrede, geluk en overvloed zouden brengen — indien de mens slechts bereid zou zijn ze te aanvaarden en na te leven. God heeft eveneens beloofd dat ieder mens die Hem wil gehoorzamen, een deel van Gods eigen aard ontvangt, waardoor wij zijn zonen en dochters worden en waardoor wij de geestelijke principes kunnen begrijpen die onze houding

De mensen van de wereld van morgen zullen hun economie zodanig inrichten en hun energiebronnen zodanig benutten dat zij elkaar ermee dienen. Het winstbejag zal niet langer de enige drijfveer zijn.

ten opzichte van elkaar dienen te bepalen. God zegt: „Ik zal u een nieuw hart geven en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u . . .” (Ezechiël 36:26). In de wereld van morgen zullen zowel de bevolking als de leiders, door Gods geest geleid, een onzelfzuchtige mentaliteit jegens elkaar aan de dag leggen.

De samenleving zal overal van hoog tot laag van Gods geest doordrongen zijn. Er zal noch oorlog, leed of lijden zijn. In plaats daarvan zullen we in een wereld van vrede, overvloed en vreugde leven.

Als gevolg daarvan zal niemand ooit meer in het donker of in de kou hoeven zitten. Waarom niet? Omdat zowel de lichamelijke als de geestelijke energiecrisis voorgoed zal zijn opgelost! □

EEN STAD VOELT DE GEVOLGEN VAN HET ENERGIE TEKORT

door Jerry Gentry

SAN ANTONIO bij nacht ziet eruit als duizenden schitterende juwelen uitgestrooid onder de sterrenhemel van zuidelijk Texas. De bijna driekwart miljoen tellende bevolking heeft tot voor kort geleefd temidden van een overvloedige voorraad van naar verhouding goedkope energie afkomstig uit nabijgelegen en uitgestrekte olie- en gasvelden.

Maar het tijdperk van goedkope, overvloedige energie voor zowel de inwoners van San Antonio als voor het grootste deel van de ontwikkelde wereld is voorbij. Kortgeleden maakte San Antonio iets mee wat de plaatselijke pers „de ernstigste energiecrisis in de geschiedenis van de stad” betitelde.

Hier volgt een overzicht van wat San Antonio overkwam, een ernstig energietekort dat zich openbaarde en weer wegebde in minder dan 48 uur.

Woensdagmiddag, 19 december 1973 — De City Public Service van San Antonio die 45 000 bedrijven en particulieren van elektriciteit en aardgas voorziet, werd van een drastische vermindering van de toevoer van aardgas verwittigd. De verwachte 8,1 miljoen m³ per dag werd met onmiddellijke ingang door de leverancier van San Antonio

verminderd tot 7,4 miljoen m³. Deze vermindering viel samen met een koufront, waardoor de temperatuur tot -8° was gedaald — bijzonder koud, gezien het normaliter zachte klimaat van San Antonio.

Middernacht, 20 december 1973 — Een verdere reductie tot 6,3 miljoen m³ gas per dag werd afgekondigd. Woordvoerders hadden reeds verklaard dat de aardgasreserves waaruit de stad gas betrok, aanzienlijk verminderd waren en dat er niet voldoende gas was om aan eerder gecontractueerde verplichtingen te voldoen. De aardgasexploitant had daarvoor reeds toegegeven tegen zwarte prijzen onrechtmatig gas verkocht te hebben en in feite meer gas verkocht te hebben dan er aan reserves beschikbaar was, een schrijnend voorbeeld van menselijke hebzucht om ten koste van het publiek hoge winsten te maken.

Eén uur 's middags, donderdag 20 december 1973 — Een verdere besnoeiing tot 4,7 miljoen m³ halveerde bijna de totale gasvoorziening van San Antonio. De stad bevond zich toen in de greep van een kougolf. In sommige huizen stond er maar net voldoende druk op het gas. Via de nieuwsmidia werden de mensen op de hieraan verbonden gevaren gewezen. Meer dan 1000 grote industriële verbruikers van energie werden aangezegd dat een grootscheepse bezuiniging dringend geboden was en dat het gas mogelijkerwijze afgesneden kon worden.

Tijdens de energiecrisis werden generators die voor de opwekking van elektriciteit op aardgas waren aangegeven, overgeschakeld op oliestook. In één elektrische centrale was men reeds enkele uren nadat de onverwachte vermindering van de aardgas-toevoer was aangekondigd in staat 400 megawatt elektrische energie met oliestook op te wekken. Gemeentefunctionarissen begonnen haastig een noodvoorraad van 2 250 000 vaten olie aan te leggen die 30 dagen mee zou moeten. Particulieren en het bedrijfsleven gaven blijk van medewerking door hun verbruik van gas en elektriciteit met ca. 20% te verminderen. *Vrijdag, 21 december 1973* — De crisis zakte bijna even snel ineen als ze ontstaan was. Warmer weer maakte

dat men minder van gas afhankelijk was waar menselijk comfort een rol speelde, zoals in huizen, kantoren en ziekenhuizen. De crisis was voorbij. Bedrijven die op aardgas waren aangesloten konden weer normaal gaan werken toen de gasdruk weer het normale peil bereikte. Men was het dreigende onheil maar ternauwernood ontsnapt.

De inwoners van San Antonio beseffen nu dat zij leven aan één kant van een delicaat evenwicht tussen vraag en aanbod van energie. Voordien namen ze nauwelijks nota van energie als zodanig, evenals vele andere mensen die over een overvloed van energie beschikten. Zij moeten nu veel meer betalen voor de elektriciteit, het aardgas en de olie waarmee zij hun huizen en kantoren verwarmen, hun fabrieken laten draaien en hun auto's laten rijden. De energiebronnen die eens overvloedig en goedkoop waren, worden nu steeds schaarser en kostbaarder.

De ervaring die de inwoners van San Antonio hebben opgedaan, vestigt de aandacht op de kwetsbaarheid van een moderne stad. San Antonio verschilt in niets met andere moderne steden in althans één belangrijk opzicht: elke stad is afhankelijk van enorme hoeveelheden energie, meestal geleverd door onvervangbare brandstoffen. En de doorsneebezoeker van San Antonio noch zijn tegenhanger elders, heeft geen of weinig zeggenschap over de feitelijke energiebronnen waarop zijn moderne wijze van leven is gebaseerd.

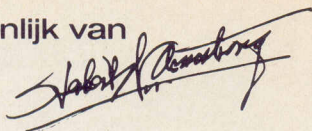
De recente energiecrisis in San Antonio onderstreept de noodzaak van het ontwikkelen van alternatieve energiebronnen zoals zonnewarmte, windkracht, aardwarmte en vuilverbranding. En bovenal onderstreept het de noodzaak voor een herziening van hoe het komt dat wij zoveel energie per hoofd verslinden, alsmede van een herstructurering van onze levensstijl tot een veel minder grote afhankelijkheid van steeds toeneemende hoeveelheden onvervangbare energie. □

SCHAKELKAMER — met moderne meet- en bedieningsapparatuur van de centrale te San Antonio, Texas

Persoonlijk van

(Vervolg van pagina 1)

Ik geloof dat iemand foto's van ons genomen heeft en misschien laat ik ze in *De Echte Waarheid* afdrucken — tenzij ik er te klein uitzie! Ik had een paar keer sumo-wedstrijden op de tv gezien, maar ik had nog nooit een van deze worstelaars in den lijve ontmoet. Het is ongelofelijk.

Ik dacht dat u dit kleine voorval interessant zou vinden.

Toen ik in Tokio was, heb ik ook de wereldberoemde Universiteit van Tokio bezocht. Ik had een onderhoud met de rector magnificus van dit

gedistingeerde instituut. De rector en zijn vrouw zijn van plan Ambassador College te Big Sandy in Texas en te Pasadena te bezoeken. Zij zullen aanwezig zijn bij de formele opening van ons nieuwe auditorium te Pasadena, en bij het concert dat door het Weens Symfonie-Orkest voor die gelegenheid gegeven zal worden. Ook onze vrienden in de Japanse Kamer hebben besloten dat twee hunner de Japanse Kamer bij de opening zullen vertegenwoordigen.

De vice-premier van Egypte, Abdel Kader Hatem, arriveerde in Tokio juist na mijn vertrek. Via vrienden ontving ik zijn hartelijke groeten en de boodschap dat hij mij tijdens mijn verblijf in Manila zou inlichten over de datum van mijn bezoek aan president Sadat. □

Bijbel

„Met het grootste genoegen heb ik reeds drie jaren *De Echte Waarheid* kosteloos ontvangen en aandachtig gelezen. Ik ben zelf een evolutionist maar ik erken de geestelijke waarde van de Bijbel voor andersdenkenden.

„We zijn allemaal nog 'zoekende naar de waarheid' en verdraagzaamheid voor de overtuiging van anderen is noodzakelijk voor de vrede.”

A.G.,
Hoogboom, België

„Reeds enige maanden ontvang ik nu *De Echte Waarheid* en ik kan niet anders zeggen dan dat ik het een uitstekend tijdschrift vind. Aanvankelijk richtte mijn aandacht zich vooral op economische en politieke onderwerpen, maar steeds meer begint uw interpretatie van de Bijbel mij te interesseren, hoewel ik het niet altijd met uw opinie eens kan zijn.

„Daarom ontvang ik graag ook het komende jaar uw blad, en zou ik ook graag — om de Bijbel beter te kunnen begrijpen — uw *SCHRIFTELIJKE CURSUS* voor bijbels begrip ontvangen.”

F. de V.,
Rotterdam

wat onze lezers schrijven

Hyperkinesie

„Als wij zo met onze vier kinderen aan tafel zitten, is er één ding opmerkelijk: ons 7-jarig zontje kan nu stil zitten. De laatste paar maanden ergerden wij ons steeds aan het feit dat hij niet stil kon zitten, maar altijd met zijn benen heen en weer aan het zwaaien was. Dank zij uw recent artikel over hyperkinesie [jan. 1974], zijn wij erachter gekomen dat Gordon veel meer van een bepaald sausje houdt dan de rest van ons gezin. Het sausje dat wij gebruikten, bevatte additieven en kleurstoffen. Dit is het enige wat wij konden vinden, daar ons eten voor het overgrote deel uit onze eigen tuin komt en wij ons eigen brood bakken. Wij gebruiken dus weinig verpakte levensmiddelen. Sinds wij uw artikel gelezen hebben is het sausje van onze tafel verdwenen. Het resultaat is dat ons zontje niet meer zo onrustig is, maar nu stil kan zitten. Hartelijk dank voor uw artikel.”

R.McL.,
Epping, Engeland

Het heeal

„Het artikel 'Is er leven daarginds?' dat ik in het januarinumnummer van *De Echte Waarheid* tegenkwam, heeft mij erg geboeid. Vooral de manier waarop u de bestaande gegevens aangaande dit onderwerp in verband brengt met de Bijbel heeft mijn interesse opgewekt.

„Om uw artikel dan ook wat verder uit te diepen, verzoek ik u om toezending van het boekje *Waartoe bent u geboren?*

dat u bij dit artikel aanbiedt. Dit boekje zal mij, naar ik hoop, nog verdere informatie verschaffen.”

M.J.,
Zaandam

Geen mysteries

„Ik ben stuurman ter koopvaardij en wanneer ik van huis weg ben, hoopt de correspondentie zich op. Ik schrijf u gewoonlijk om een lange lijst boekjes die ik dan op mijn volgende reis meeneem. Ik kan m'n tijd dan aan een studie besteden, waar ik wat aan heb, in plaats van de ene saaie roman na de andere te lezen.

„Ik was vroeger heel 'godsdienstig', maar ik veranderde van mening door de vele kerken die er allemaal verschillende dogma's op na houden, en allemaal zeggen dat zij dezelfde Man met hetzelfde handboek volgen, maar het toch allemaal klaarspelen de richtlijnen in dat Boek op de een of andere wijze te misbruiken.

„Ik ben er nog steeds niet zeker van dat u ook niet zo'n sekte is die beweert de waarheid in pacht te hebben. Wanneer ik uw publikaties echter onbevooroordeeld benader (met de Bijbel open), kan ik er weinig verkeerd aan vinden. Als ik iets niet begrijp en ik u vragen stel, ontvang ik een intelligent antwoord, in plaats van 'Wel, dat is een mysterie Gods'. Ik wil geen mysteries, ik wil begrijpen. U heeft mijn geloof in God hersteld. Dank u.”

I.F.M.,
Dundee, Schotland

De Echte Waarheid

„*De Echte Waarheid* staat bij mij nog steeds even hoog aangeschreven als toen ik het voor de eerste maal las, zoniet hoger. Het dient gezegd te worden dat jullie, vergeleken met andere tijdschriften, er niet voor terugdeinzen jullie overtuiging weer te geven in toch zeer interessante artikelen.

„Als men bedenkt dat de levenshouding die *De Echte Waarheid* weergeeft in de huidige samenleving helemaal niet zo vlot haar weg vindt, dan vind ik toch dat jullie terecht geprezen moeten worden met dergelijk werk!”

Gh. van M.,
Moorsel, België

„*De Echte Waarheid* leg ik, na deze zelf gelezen te hebben, steeds in de wachtkamer van mijn kantoor, alsmede allerlei andere lectuur. Vrijwel alles blijft liggen en moet ik later zelf wegdoen. *De Echte Waarheid* wordt echter altijd door de een of ander meegenomen. Wel een bewijs dat het blad meer dan gewone belangstelling geniet.”

C.V.,
Waalwijk

„Hierbij stuur ik u de coupon terug voor de verlenging van het abonnement. Inderdaad zou ik graag verder uw blad willen lezen. Er staan zeer belangrijke artikelen in. Met alles ben ik het zeker niet akkoord, doch een Amerikaanse en buiten-Europese bril kan soms ook leerrijk zijn.”

A.M.,
St. Kruis, België

BRANDPUNT

• Portugal

Gedurende de nacht van 3 op 4 februari 1961 overvielen leden van de *Movimento Popular de Libertacao de Angola* (MPLA, de Volksbeweging voor de Bevrijding van Angola) de gevangenis van de hoofdstad Luanda in een poging een aantal van hun leiders te bevrijden. De overval mislukte, maar de onafhankelijkheidsoorlog had een aanvang genomen.

Enige jaren na die eerste aanval in Angola begonnen zich ook onafhankelijkheidsoorlogen te ontwikkelen in de andere twee grote gebieden in Afrika die door Portugal beheerd worden — in Guinée-Bissau (door de PAIGC) en aan de andere zijde van Afrika, in Mozambique (door de FRELIMO).

Portugal bevindt zich in drijfzand. Hoe harder het tracht uit de moeilijkheden te geraken, hoe dieper het erin zakt. Het succes van de vrijheidsbewegingen is momenteel zo groot dat Portugal gedwongen werd toe te geven dat uitgestrekte gebieden in Guinée-Bissau en Mozambique niet meer effectief door de regering bestuurd kunnen worden.

De toestand overzee dreigt onhoudbaar te worden en nu begint ook het thuisfront in beroering te raken.

De ultra-rechtse regering Caetano blijft echter onwrikbaar aan haar standpunt vasthouden: geen onafhankelijkheid; de Afrikaanse gebiedsdelen zullen provincies van Portugal blijven.

Hoe is Portugal in deze toestand beland?

Op 11 juni 1951 werd de Portugese grondwet gewijzigd en werden de kolonies verheven tot overzeese provincies van het moederland. Rassenonderscheid werd onwettig verklaard. De inheemsen moesten echter wel aan enige minimumeisen voldoen om het Portugese burgerrecht te verkrijgen. En daar zat de moeilijkheid. In de Angolese verkiezingen van 1969 b.v. was slechts 1% van de bevolking kiesgerechtigd. Met andere woorden, 99% van de bevolking was niet in staat te voldoen aan de minimumeisen die betrekking hebben op genoten onderwijs en inkomen. Op de aanvankelijke tevredenheid over gelijkheid volgde al spoedig de ontgoocheling. In elk van de drie grote gebieden ontstonden een of meer ondergrondse bewegingen, die nu aangemoedigd en gesteund worden door vrijwel de gehele wereld.

De Portugese regering zal spoedig de harde feiten onder ogen moeten zien en het pro en contra van onafhankelijkheidsverlening zorgvuldig tegen elkaar moeten afwegen.

Het lijkt geen twijfel dat Portugal nadelige gevolgen van het verlies van de Afrikaanse gebiedsdelen zal ondervinden.

In de eerste plaats zal Portugal zijn bron van rijke grondstoffen verliezen. Zowel Angola als Mozambique bezitten een rijkdom aan delfstoffen, waaronder diamant, goud, mangaan, koper, lood en aardolie. Deze klap zal hard aankomen, temeer daar Portugal zelf over zo weinig natuurlijke hulpbronnen beschikt.

In de tweede plaats zal de niet te onderschatten nationale trots van de Portugezen een geweldige knauw krijgen. Portugal waant zich nog steeds een groot en groots land — dank zij de overzeese provincies. Evenals het in Frankrijk ten tijde van de afgedwongen onafhankelijkheid van Algerije een hele tijd duurde voordat de politieke rust wederkeerde, en evenals Pakistan momenteel nog steeds een moeilijke tijd doormaakt ten gevolge van het verlies van Bangla Desj, zo zou ook Portugal waarschijnlijk een periode van onrust moeten doormaken voordat het nationale moreel zich van het verlies van de Afrikaanse provincies kan herstellen.

Aan de andere kant zijn er voor Portugal ook een aantal voordelen aan onafhankelijkheid verbonden.

Er zal een eind komen aan de geld- en energieverblindende oorlogvoering die er wellicht de hoofdoorzaak van is dat Portugal momenteel het armste land van West-Europa is. Het land zal in staat gesteld worden de stagnerende economie op te bouwen, de huidige schrikbarende inflatie te stremmen en het analfabetisme in Portugal zelf, dat momenteel ongeveer 20% bedraagt, te bestrijden.

Ten tweede schept het verlenen van onafhankelijkheid aan de Afrikaanse gebieden een unieke gelegenheid een soort van Lusitaans Gemenebest op te bouwen, zoals voorgesteld werd door generaal Spínola in zijn boek *Portugal en de toekomst*. Het zou een hecht politiek en economisch verbond van vrije volken kunnen worden met een gemeenschappelijke Portugese taal.

Een doelbewuste ontginning van de natuurlijke hulpbronnen in Angola en Mozambique kan tot een ongekende welvaart voor alle betrokken landen leiden. Portugal heeft deze delfstoffen nodig en deze landen hebben Portugal nodig. Bovendien draagt de grote blanke minderheid in de Afrikaanse gebieden (8-10% van de bevolking) bij tot de politieke stabiliteit in die gebieden.

Dit zijn de nuchtere feiten waar Portugal mee geconfronteerd wordt. Het staat op een tweekoppig punt. Zal het besluiten de nationale belangen op lange termijn te behartigen of zal het in het misschien noodlottige besluit volharden de strijd in Afrika voort te zetten en dientengevolge steeds dieper in het drijfzand gevangen raken? De nabije toekomst zal het uitwijzen.

— Mathieu Janssen

- Voor De Echte Waarder: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem (Nederland).
  - Voor The Plains' Truth: *Europe, India, Afrika en West India*: P.O. Box 111, St. Albans, Herts., Engeland.
  - *Verenigde Staten*: P.O. Box 111, Pasadena, Californië 91129.
  - *Canada*: P.O. Box 44, Station A, Vancouver 1, B.C.
  - *Australië en Zuidoost-Azië*: G.P.O. Box 345, Sydney, N.S.W. 2001.
  - *Nieuw-Zeeland*: P.O. Box 2709, Auckland 1.
  - *Zuid-Afrika, Mauritius en Malawi*: P.O. Box 1080, Johannesburg.
  - *Filippijnen*: P.O. Box 1111, Makati, Rizal D-708.
  - *Latijns-Amerika*: P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F., Mexico.
- BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

KOMENDE ARTIKELLEN

AFRIKA'S TOENEMENDE PROBLEMEN

Een overzicht van de vereiste maatregelen.

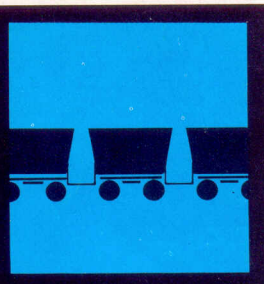

DE CHRISTENHEID GEZIEN DOOR BUITENKERKELIJKEN

VIETNAM — EEN JAAR LATER

Waarom de worsteling in Zuidoost-Azië voortduurt ondanks het staakt-het-vuren dat volgde op de Amerikaanse terugtrekking.

STRIJD OM GRONDSTOFFEN IN HET VERSCHIET?

Een zich toespitsende strijd om essentiële grondstoffen zou gevaarlijker kunnen zijn dan het huidige conflict over energiebronnen.